DARWIN'İN ANLAYAMADIĞI KAMBRİYEN

Fosil kayıtları, Darwin'e mutluluktan çok hüzün getirdi. Hiçbir şey onu, neredeyse tüm kompleks dizaynların ortaya çıktığı Kambriyen patlamasından daha çok rahatsız etmedi. (Gould, Stephen J., The Panda's Thumb, 1980, ss. 238-239)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Şubat 2006
İkinci Baskı: Aralık 2008

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT
Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

İÇİNDEKİLER

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan

Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile

sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

* Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

* Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

* Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

* Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

* Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

* Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

* Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Gözü düşünmek beni teorimden soğuttu!" itirafında bulunan Darwin'i bu açıklamaya zorlayan en önemli sebeplerden biri, teorisinin mükemmel yapıları ve komplekslikleri açıklayamıyor oluşuydu. Hayali evrimin mekanizmalarını, bir gözü oluşturmak için gerekli olan yerlere yerleştiremiyordu. Bu kompleks organın hayali evrimsel aşamalarla oluştuğunu kanıtlayabilmesi için parçalarını basite indirgemesi gerekiyordu ama bunu yapamıyordu.

Bu kompleks organın nasıl ortaya çıktığının açıklanamaması, evrim teorisinin mimarları kadar günümüz evrim taraftarları için de büyük bir boşluktur. Darwinistler, komplekslikle karşılaştıkları her yerde, bu büyük boşluğu tekrar tekrar yaşarlar. Acaba yaşandığını iddia ettikleri evrimin milyonlarca yıllık hayali süreci içinde, böyle bir komplekslik nasıl gelişmiş olabilir? Evrimciler bu soruya cevap verecek hiçbir mantıklı senaryo üretemezler.

Bilimsel bulguların ortaya çıkardığı pek çok gerçek, teoriyi çöküntüye uğratmaya yeterlidir. Ancak teoriyi temelinden yok eden öyle bir gerçek vardır ki, Darwinistlerin açıklamasız kaldığı hemen her konuyu kapsamaktadır: Bu, günümüzden yaklaşık 530 milyon yıl önce, tüm yeryüzünde büyük bir ihtişam içinde sergilenen canlı çeşitliliği ve kompleksliğidir. Evrimcilerin hakkında "gelişim senaryoları" üretmeye çalıştıkları göz, evrimcilere göre daha "göze benzer" bir organın olmaması gereken bir dönemde, tüm kompleksliği ile mevcuttur. Henüz tek hücreli canlıların yaşamakta olduğu bir ortamda, birbirinden kompleks canlılar, sözde atalarına dair hiçbir kalıntıya sahip olmadan, adeta evrim teorisinin geçersizliğini ilan edercesine aniden var olmuşlardır.

Fosil kayıtları o kadar güçlüdür ve olay evrimciler açısından o kadar dramatiktir ki, bilim adamları bu dönemi Kambriyen Patlaması veya "Biyolojik Big Bang" olarak adlandırırlar. O dönemden bu yana, bu canlıların "atası" olabilecek, Kambriyen öncesi döneme ait yeni

fosiller bulma arayışını sürdürmektedirler. Ancak çabalar sürekli olarak tek bir gerçeği göstermektedir: Ani, kusursuz, birbirinden farklı ve kompleks bir yaratılış…

Bu ani çeşitliliği çözebilmek için durmaksızın çabalayan evrimciler şunu anlayamamaktadırlar: Bu olağanüstü olayın özel bir sebebi vardır. Yeryüzünde yaşanan bu dönem, Kambriyen canlıları gibi, yeryüzündeki tüm canlıların "yaratılmış" olduklarını göstermek içindir. Darwinistlerin, yaratılış gerçeğine karşı verdikleri mücadeleye en güzel, en etkili ve en kesin cevaplardan biridir. Düzen kurucuların en hayırlısı olan Allah, Kendi Yüce Varlığı'nın ve üstün yaratma sanatının delillerini bu örnekle sergilemiştir. Yeryüzünün her yanını büyük bir mükemmellik ve kusursuzlukla sarmış olan üstün yaratılış delillerini görmek istemeyenlere, yaklaşık 530 milyon yıl önce yaşamış olan yaratılış harikaları delil olarak sunulmaktadır. Buna rağmen Yüce Allah'a karşı mücadele içinde olanlar ise, dünyada boş bir oyalanma ve asla ulaşamayacakları bir büyüklük isteği içindedirler:

Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O'ndan başka İlah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. Hayır, onlar şüphe içindedirler; oynayıp-oyalanıyorlar. (Duhan Suresi, 7-9)

Bu kitapta, insanları ayetlerde bildirilen bocalamadan kurtaracak ve Allah'ın sonsuz kudretini görmelerini sağlayacak yaratılış delilleri anlatılmaktadır. Günümüzden 530 milyon yıl önce yani Kambriyen döneminde var olan canlıların bugün dahi bilim adamlarını hayranlık içinde bırakan özelliklerine yer verilmektedir. Bu yolla hayatın kökeni ile ilgili tek geçerli açıklamanın yaratılış gerçeği olduğu, bir kez daha akıl ve vicdan sahibi insanların gözleri önüne serilmektedir.

KAMBRİYEN DÖNEMİ

Yeryüzünde yaşam, muhteşem bir çeşitlilik sergilemektedir. Gezegenimiz, kutuplardan Amazonlara, yüksek dağlardan okyanus derinliklerine kadar çok çeşitli yaşam formlarıyla dolup taşmaktadır. Bakteriden solucana, karıncadan ağaca, martıdan yunusa kadar çok çeşitli organizmalar; olağanüstü hassaslıkta işleyen sistemler, muazzam kompleks yapılarla donatılmışlardır. Bu sistemler sayesinde çevreleriyle mükemmel bir uyum içinde yaşamlarını sürdürebilmektedirler. Detayları biyologlarca keşfedilen bu sistemler, insanı hayrete düşüren özellikler içermektedir.

Bilim adamları ve düşünürler, tarihin her döneminde doğayı incelemiş, kusursuz bir ahenk ve planın varlığına şahit olmuş, şu gibi sorulara cevap aramışlardır:

* Bu kadar çok çeşitlilikte canlı yeryüzünde ilk olarak nasıl ortaya çıkmıştır?

* Bedenlerindeki mükemmel sistemlere nasıl sahip olmuşlardır?

* Bu canlılar arasındaki uyum ve denge nasıl mümkün olabilmiştir?

Bu soruların araştırılmasında çok hücreli canlıların kökeni konusu özellikle öne çıkmaktadır. Çünkü yeryüzündeki biyolojik çeşitliliğe, en büyük oranda onlar katkıda bulunmaktadır. Tek hücrelilerin kendi içlerinde son derece kompleks canlılar olduğu ve dünyada yaşamın devamına büyük katkılarının olduğu tartışılmaz bir gerçektir. Ama yine de tek hücrelilerin sahip oldukları yapılar, çok hücrelilere oranla çok gerilerdedir. Çok hücrelilerin sergilediği çeşitlilik ve kompleksli̇k öylesine ileri boyutlardadır ki, insan aklının sınırlarını zorlamaktadır.

Kambriyen dönemi, günümüzde yaşamakta olan tüm çok hücreli grupların birdenbire ortaya çıktığı jeolojik dönemin adıdır. Bu ortaya çıkış öylesine ani ve geniş çaplı olmuştur ki, bilim adamları buna "Kambriyen patlaması" adını vermişlerdir. Ünlü evrimci paleontolog Stephen Jay Gould bu olayı "yaşamın tarihindeki en dikkate değer ve şaşırtıcı olay" olarak nitelerken, evrimci zoolog Thomas S. Ray, "çok hücrelilerin kökeni konusunun yaşamın başlangıcı kadar olağanüstü bir olay" olduğunu yazmıştır.

Son 25 yıl içinde Kambriyen dönemiyle ilgili bilgilerde önemli bir artış yaşanmış, Kambriyen patlamasının sıra dışı özellikleri bilim adamlarının büyük ilgisini çekmiştir. Bu konuda çeşitli disiplinlerden gelen bulguları değerlendiren bilim adamları, bu olayın tahmin

ettiklerinden de ani gelişen, son derece özgün bir olay olduğunu anlamışlardır. Kambriyen patlamasının özgün karakteristikleri hakkındaki anlayışın pekişmesi, çok hücrelilerin ve genel olarak yaşamın kökeni konusunda güvenilir ve kesin sonuçlar ortaya koyabilecek somut bilgiler sağlamıştır. Modern bilimin ışığında elde edilen bu bilgiler, Allah'ın kusursuz yaratmasının bu döneme ait delillerini oluşturmaktadır. Bizzat Darwin'in "ciddi bir zorluk" olarak tanımladığı bu olay, modern bilimin bulgularıyla evrim teorisinin sonunu getirmiştir.

Yeryüzünde yaşamın kökeni konusu, Kambriyen patlamasında olup bitenler öğrenilmezse tam olarak kavranamaz, eksik kalır. Bu nedenle Kambriyen dönemi bu kitapta tüm detayları ve delilleri ile ortaya konulmuştur. Kitabın birinci bölümünde, Kambriyen dönemindeki canlıların kompleks yapılarını, fosil kayıtlarıyla ilgili Darwinist yorumların geçersizliğini, evrimcilerin bilim dışı inançlarını ve içinde bulundukları çaresiz durumu; ikinci bölümünde ise evrim teorisine meydan okuyan yaşayan fosilleri konu edindik.

Kambriyen patlaması, modern bilimin Allah'ın ihtişamlı yaratışını keşfettiği alanlardan sadece biridir. Yüce Allah yaşamı ve canlı formlarını "Ol" emriyle yoktan var etmiştir. O'nun kusursuz yaratması bir ayette şöyle bildirilir:

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)

Kambriyen, Evrim ve Yaratılış

Kambriyen patlamasıyla ilgili konulara geçmeden önce evrim teorisi ve yaratılışa göre fosil kayıtlarından ne gibi özellikler beklenmesi gerektiği hakkında kısaca bir kıyas yapmak gerekir. Evrim teorisi, tüm yaşam formlarının tek bir hücreden türediğini iddia eder. Buna göre milyonlarca canlı türü bu tek hücreden türemiş olmalı, bu ortak atadan kalıtımın izleri fosil kayıtlarında bulunmalıdır. Evrimciler bir balıktan primata, bir böcekten ahtapota kadar tüm canlı türlerinin bu hayali ilk hücreyle bağlantılı olduğunu iddia etmektedirler. Böyle bir varsayımın fosil kaydında aranacak izleri şunlar olmalıdır:

1. Çok sayıda ara form olmalıdır.
2. Fosil kayıtlarındaki değişim yavaş ve kademeli olmalıdır.

3. En erken canlıların basit yapıda yaşama başlamış olmaları ve basitten komplekse doğru gelişim göstermiş olmaları gerekir.
4. Hayali ilk hücre zaman içinde geliştikçe, yeni türler ortaya çıkmalı, bu türler zamanla giderek birbirlerinden uzaklaşmalı; genişleyen canlılar aleminde aile, takım, sınıf gibi daha yüksek kategoriler ortaya çıkmalıdır.

Tüm bu gereklilikleri "süreklilik" şartı altında birleştirmek mümkündür. Çünkü evrimciler tüm canlı türlerinin hayali ilk hücreden itibaren birbirleriyle bağlantılı olduğunu, türler arasında varsaydıkları dönüşümün sürekli olarak devam ettiğini iddia etmektedirler. Böyle bir süreklilik, mutlaka sayısız ara formun yaşamış olmasını, dolayısıyla varsayılan evrimsel gelişimin fosil kayıtlarında izlenebilir olmasını gerektirir.

Buna karşın yaratılış gerçeği bunların hiçbirini gerektirmez. Canlıların sahip oldukları karakteristik özelliklerle, oldukları gibi ve kusursuz şekilde Allah tarafından yaratıldıklarını öğretir. Dolayısıyla belli bir yaşam formunun daha önce yaşamış bir formdan daha kompleks olması gibi bir şart gerekmez. Çeşitli canlı grupları arasında izlenebilir aşamaların varlığı gerekli değildir. Tam tersine, yaratılış gerçeği, özgün yapılarıyla yaratılmış canlıların, anatomik özellikleri açısından, birbirlerinden ayırt edilebilir gruplar oluşturmasını öngörür.

Paleontoloji biliminin Kambriyen patlamasıyla ilgili olarak ortaya koyduğu bilgilere bakıldığında da, bu bilgilerin açıkça yaratılışı kanıtlamakta, evrim teorisini çökertmekte olduğu görülmektedir. Çünkü bu patlamayla; kendi aralarında birbirlerinden çok belirgin farklılıklarla ayrılan canlılar ortaya çıkmıştır. Bu durum, Kambriyen öncesinde yaşamış canlılar ve Kambriyen'de yaşamış canlılar arasında, hem soy bağı hem de komplekslik açısından çok derin boşluklar ortaya çıkarmıştır. Bu boşluklar öylesine dikkat çekicidir ki, canlı grupları arasında süreklilik kanıtlaması gereken evrimciler, bunlar arasında teorik düzeyde dahi akrabalık ilişkileri kurabilmiş değillerdir.

Kambriyen dönemi, en erken hayvanların dahi son derece kompleks yapılarla aniden ortaya çıkmış olduklarını göstermektedir, ki bu durum tam da yaratılışın öğrettiği bir gerçektir. Canlıların sahip olduğu mükemmel yapıların kökeni Allah'ın yaratmasıdır. Bu mükemmel yapılar, tesadüflere dayalı evrim teorisinin gerektirdiği gibi eksik, yarım ve işlevsiz aşamalar sergilemeksizin, kusursuzca fosil kayıtlarında belirmişlerdir.

Kısacası Kambriyen patlaması fosil kayıtlarına bariz bir süreksizlik motifi işlemiştir ve bu durum yaratılışın en kesin kanıtlarından birini oluşturmaktadır.

FOSİL KAYITLARINA GÖRE TÜRLERİN KÖKENİİ

Charles Darwin 1859 yılında Türlerin Kökeni kitabını yayınladığında, türlerin kökenine dair kendi inançlarını açıklamış ve hayali evrim sürecinin çeşitli mekanizmalar yoluyla gerçekleştiğini iddia etmişti. İddiasına göre bu mekanizmalar ile evrim, türlerde küçük değişikliklere yol açmış, bunlar artarak büyümüş ve yeryüzündeki canlı türleri ortak bir atadan, küçük değişiklikler sonucunda türemişlerdi. Teoriye göre, canlı türleri birbirlerinden kesin farklılıklarla ayrılmamakta, peşpeşe gelen küçük değişikliklerle birbirlerinden farklılaşmaya başlamaktaydılar.

Buna göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdi. Bir canlı türü, milyonlarca senelik uzun zaman dilimi boyunca tesadüfi ve kademeli değişiklikler yaşamış ve en sonunda tamamen başka bir türe dönüşmüştü. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde çeşitli ara türlerin yeryüzünde var olup yaşamış olmaları şarttı. Bu ara türler, bir çeşit geçiş döneminde olduklarından gelişimini tamamlamamış, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıydılar. Bu sözde değişim süreci milyonlarca sene sürdüğünden, söz konusu ara formların yeryüzünde var oldukları sürenin de oldukça uzun olması ve bunların formların kalıntılarının çok sayıda bulunması gerekiyordu.

Darwin buna inanıyordu. Zaman içinde çeşitli fosil araştırmalarıyla, söz konusu ara türlerin bulunacağını ve bu iddiasının kanıtlanacağını umuyordu. Teorisini de hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu inanca dayanarak şekillendirmişti.

Darwin'in teorisi, sayısız ara formun yaşamış olmasını gerektiriyordu. Darwin bunu şu sözlerle ifade etmişti:

Yaşayan veya soyu tükenmiş tüm türler arasındaki ara geçiş bağlantılarının sayısı inanılmaz derecede büyük olmalıdır.1

Darwin kitabının başka bölümlerinde de aynı gerçeği dile getirmişti:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız atara geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.2

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, Türlerin Kökeni kitabının *"Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory)* adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.3

Darwin'e göre, küçük değişikliklerle tesadüfen gelişen türler, önce aileleri, sonra düzenleri, sonra sınıfları ve sonra da canlıları, temel anatomik yapılarıyla birbirinden ayıran ve alemden sonra en büyük sınıf olan filumları oluşturmalıydı.

Ancak fosil bulguları Darwin'in teorisine uymadı.

Galler bölgesinde Cambria kayalıklarında bulunan Kambriyen dönemine ait fosiller, Darwin'in, teorisini şekillendirdiği sıralamaya büyük bir darbeydi. Dünya tarihinin en eski devri olan Kambriyen dönemi (542-488 milyon yıl önce), tek hücreli canlıların hüküm sürdüğü bir ortamda, tam gelişmiş halleri ile pek çok hayvan filumu ve sınıfının ani ortaya çıkışını temsil ediyordu. Başka bir deyişle, Darwin'in belirlediği sistematik sıra, tam tersine işlemişti. Filumlar, türlerden çok daha önce belirmişlerdi.

Bu durum, bir evrimci için kuşkusuz oldukça şüpheliydi. Fosil bulguları ile ortaya çıkan sonuçların Darwin de farkındaydı. Bunu, teorisi için olabilecek en büyük zorluklardan bir tanesi olarak tanımlamıştı:

Sonuçta, eğer benim teorim doğruysa, en eski Siluriyen* (Kambriyen) tabakasının oluşumundan önce, çok uzun zaman dilimleri geçmiş olmalı, Siluryen devrinden bu güne kadar geçmiş olan zaman kadar uzun zaman dilimleri. Ve henüz bilinmeyen bu zaman dilimleri içinde Dünya canlı yaratıklarla dolup taşmış olmalı. Bu büyük zaman dilimlerine ait fosil kayıtlarını neden bulamadığımız sorusu karşısında ise verebilecek tatmin edici bir cevabım yok...4

Darwin, bilinen en eski fosil kayalıklarında hayvanlar aleminin en temel sınıflarının bazılarının aniden göründüğünü öğrendiğinde ise,

bunu oldukça "ciddi" bir problem olarak nitelendirmiş ve "bu durum şu anda açıklanamaz şekilde kalmak zorundadır. Ve burada iddia edilen görüşlere karşı geçerli bir delil olarak öne sürülebilir", demişti.5

Ancak Darwin'e göre bu, yine de görünürde bir problemdi. Çünkü o, bu açık gerçeğe "ileride" bir açıklama getirilebileceğini düşünüyordu. İşte bu nedenle, "Dünya tarihinin fosil bulgularında yeterince iyi saklanmadığını" iddia etti. Ona göre organik kompleks varlıklar, Kambriyen tabakalarının oluşumundan çok önce yeryüzünde belirmişti ve bunların fosil kalıntıları da, Dünya tarihinin çok eski ve hiç bilinmeyen bir çağında herhangi bir yerde çökelmiş olmalıydı.6 Kambriyen'den önceki fosil yataklarının sıcaklık ve basınç nedeniyle değişikliğe uğradığını, bu nedenle tüm fosil izlerinin silinmiş olabileceğini varsayıyordu. Bundan dolayı da bütün büyük hayvan gruplarının, "yanlışlıkla" Kambriyen'e ait olarak tanıtıldığını iddia ediyordu. Darwin'e göre, yapılacak olan detaylı fosil araştırmaları ve kazılar, bu kayıp örnekleri ve verileri bir gün mutlaka ortaya çıkaracaktı.7

Ancak Darwin yanılmıştı.

Kambriyen öncesi ile ilgili şu anki bilgilerimiz, Darwin'in dönemindekinden kuşkusuz çok daha iyidir. O dönemden bu yana, Kambriyen öncesi döneme ait fosiller üzerine çok fazla araştırma yapıldı. Ortaya çıkan sonuç ise, Darwin'in sorunlarını çözmektense, evrimciler açısından sorunları daha da zorlaştırdı. Kanada, Grönland ve Çin'de Kambriyen dönemine ait yeni fosil yataklarına rastlandı.8 Kambriyen öncesi dönem ile ilgili olarak ise, elde sadece tek hücreli bazı organizmalar bulunuyordu. Kambriyen fosillerinin benzerlerinden veya bu canlıların atası sayılabilecek herhangi bir canlıdan eser yoktu.

Kambriyen döneminin böylesine geniş ve kompleks canlı örneklerini sunması, kuşkusuz Darwin'in türlerin kökeni iddialarını temelinden çökertmeye yeterlidir. Darwin, kendi teorisi için büyük bir trajedi olarak nitelendirilebilecek yeni fosil bulgularından haberdar olamadı. Bu bulgular, asıl Darwin'in takipçileri için büyük bir darbe niteliği taşıyordu. Türlerin kökeni için ortaya atılan iddialar, Kambriyen yataklarının getirdiği sonuçlarla altüst olmuştu. Peki Kambriyen dönemini diğer dönemlerden ayıran büyük fark neydi? Kambriyen canlılarının evrimcileri bu büyük endişeye sürükleyecek üstünlükleri nelerdi?

Bunu farklı başlıklar altında inceleyelim.

Fosillerin Yeterliliği

Darwin döneminde, canlı hücresi, içi su dolu bir torbacıktan ibaret sanılıyordu. Dönemin bilim adamları hücrenin organellerinden ve DNA'dan haberdar değillerdi. Yaşamın, ciltler dolusu ansiklopediyi dolduracak miktarda bilgiye dayandığı bilinmiyordu. Anormal doğan bebekler, annelerinin doğum sırasında kapıldığı korkuların bir sonucu zannediliyordu. Darwin döneminde, bir bölgede toprağın sabanla sürülmesinin, o bölgenin iklimini değiştireceğine inanılıyordu. Uzayı ise renksiz bir sıvı olan eterin kapladığı zannediliyordu. Birkaç nesil boyunca elleri kesilen kişilerin çocuklarının elsiz doğacağına inanılıyordu. Darwin döneminde (1859), elektron mikroskobu henüz icat edilmemişti. Elektron mikroskobu bir yana, insanlık henüz buzdolabı (1938), telefon (1876), daktilo (1867) ve hatta tükenmez kalemle (1863) bile tanışmamıştı. Dönemin araştırmacıları, pergel, pusula, termometre ve benzeri basit araçlar kullanarak doğada olup biteni anlamaya çalışıyorlardı.

Darwin döneminde, araştırmalar ve bu araştırmalar sonucunda ortaya çıkan fosil bilgileri de oldukça sınırlıydı.

Darwin döneminde, Kambriyen döneminin 60 milyon yıldan daha eskiye dayanmadığı hesaplanmıştı. Buna göre Dünya'nın hesaplanan yaşı ise 200 milyon yıldı.9 (Dünya'nın şu an belirlenen yaşı 4.6 milyar yıldır.)

Darwin döneminde, bilimin her dalı ciddi şekilde gerideydi ve bu nedenle hayali evrim süreci ile ilgili beklentiler, ilerleyen bilim ve teknolojiye ve onların insanlara sağlayacakları imkanların bulgularına bırakılmıştı. Darwin'in döneminde, fosil bulgularının bilinmeyen pek çok şeyi ortaya çıkaracağı beklentisi ile, ortaya atılan teoriler insanlara makul görünüyordu. Nitekim, o dönemden bu yana, Kambriyen dönemindeki bu ani ortaya çıkışı açıklayacak ara geçiş örneklerini bulma çalışmaları sürdü gitti. Amaç, Kambriyen fosillerini andıran Kambriyen öncesi döneme ait birkaç örnek bulabilmek, önceki dönemleri bu döneme sözde evrimsel olarak ilişkilendirecek bir bağlantı kurabilmekti.

Aradan 150 yıl geçti. Bilim ve teknolojideki ilerlemeler insanlara çok önemli bilgiler verdi. Biyokimya, biyofizik, genetik ve moleküler biyoloji konularındaki gelişmeler, yeryüzündeki canlılarda moleküler düzeyde bir mükemmelliğin hakim olduğunu ve dolayısıyla moleküler düzeyde bir evrimleşmenin mümkün olamayacağını gösterdi. Paleontoloji alanındaki bulgular ise, yer altında saklı olan fosillerin büyük bir bölümünü ortaya çıkarttı ve yeryüzünde var olduğu iddia

edilen hayali evrimsel geçmişi haklı çıkaracak "tek bir ara geçiş canlısı bile olmadığını" gösterdi.

21. yüzyılın, paleontoloji konusunda getirdiği en büyük gerçek buydu. Yeryüzünün büyük bir kısmı kazılmıştı. Oldukça geniş çaplı yapılan araştırmalar sonucunda, çok sayıda fosil örneği elde edilmişti. Darwin'in zamanla çözüme ulaşacağını düşündüğü Kambriyen'le ilgili kayıp ara fosiller konusunda ise Darwinistler açısından şaşırtıcı bir gerçek ortaya çıkmıştı: Günümüzden yarım milyar yıl ve daha öncesine ait sanılan tüm kompleks canlıların kalıntıları gerçekten de Kambriyen dönemine aittiler. Kambriyen öncesine ait fosil yatakları, Kambriyen'e geçişi gösteren hiçbir ara fosil örneği vermiyordu. Kambriyen döneminde, müthiş komplekslik ve çeşitlilik aniden ortaya çıkmıştı ve tüm bunlar Kambriyen sonrasında ortadan kaybolmuştu. Bu, gerçekten olağanüstü bir olaydı.

Artık Darwin'in takipçilerinin, hayali "kayıp fosillerle" ilgili olarak "fosiller yetersizdir" iddialarının hiçbir dayanağı kalmamış oluyordu. Harvard Üniversitesi'nden evrimci paleontolog Stephen Jay Gould, hiç çekinmeden bu önemli itirafta bulunmuştu:

Böyle bir patlamanın en ünlüsü, Kambriyen patlaması, modern çok hücreli yaşamının başlangıcına damgasını vurmaktadır. Birkaç milyon yıl içinde, neredeyse tüm hayvan anatomilerinin her temel çeşidi ilk defa olarak fosil kayıtlarında ortaya çıkmıştır... Prekambriyen (Kambriyen öncesi) kayıtlar şu anda yeterli derecede iyidir ve mükemmel ara geçiş formlarının keşfedilmemiş zincirleri ile ilgili eski iddia artık inandırıcı değildir.10

Fosil kayıtlarının günümüzde yeterince iyi olması, evrimci paleontologlar açısından büyük bir hayal kırıklığıdır. Üstelik elde edilen fosil kayıtlarının, evrime bir delil vermemesinin yanı sıra, öne sürülen sahte delilleri de ortadan kaldırdığı bir gerçektir. Evrim teorisinin öne sürdüğü sahte ve yanıltıcı evrim delilleri: (1) Ele geçen yeni fosiller üzerindeki detaylı araştırmalar, (2) milyonlarca yıl öncesine ait örneklerin bulunduğu "yaşayan fosiller" ve (3) aynı canlıya ait fosillerin farklı zaman dilimlerinde ortaya çıkması ile anlaşılan "stasis" (fosillerdeki durağanlık) gerçeği sonucunda tamamen ortadan kalkmıştır. *(www.yasayanfosiller.com)* Yani fosil araştırmaları, Darwin'in beklentilerini değil, Darwin'in hiç beklemediği gerçekleri sunmuştur.

Chicago'daki The Field Doğa Tarihi Müzesi'nin (The Field Museum of Natural History) eski müdürü, evrimci Dr. David M. Raup bu konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir:

Şu anda Darwin zamanından 120 yıl ilerideyiz ve fosil kayıtları hakkındaki bilgimiz oldukça gelişti. Şu anda 250 bin türün fosil örneklerine sahibiz ama durum pek de değişmemiştir. Evrim kayıtları hala şaşırtıcı derecede düzensizdir ve ironik bir şekilde, şu anda Darwin'in zamanından daha az evrimsel ara form örneğine sahibiz. Bununla demek istediğim, fosil kayıtlarındaki Darwinist değişikliklerin klasik örnekleri, örneğin Kuzey Amerika'da atın evrimi, daha detaylı bilgiler sonucunda geçersizleşmiş veya değişime uğramak zorunda kalmıştır. Bundan daha az verilerin olduğu bir zamanda görünen şey basit tatlı ilerlemelerdi. Bunlar şimdi çok daha kompleks ve daha az aşamalı gibi görünmektedir. Bu durumda Darwin'in problemi son 120 yıldır azalmamıştır.11

Evrimci zoolog David Kitts ise fosil kayıtlarının sunduğu bu gerçekleri, evrimciler açısından "bir zorluk" olarak yorumlamıştır:

Paleontoloji, zorluklar sunmuştur. Bunlardan en kötüsü, fosil kayıtları içindeki boşluklardır. Evrim, ara geçiş formlarını gerektirir. Ama paleontoloji bunları sağlamamaktadır.12

Paleontolojinin ortaya çıkardığı gerçek şudur: Prekambriyen adını verdiğimiz Kambriyen öncesi dönem, fosil kayıtlarına göre tümüyle tek hücreli canlıların yaşadığı bir dönem olarak karşımıza çıkmaktadır. Günümüzden 1.2 milyar yıl öncesi, içinde DNA bulunan bir çekirdeğe sahip tek hücreli canlıların yeryüzünde hüküm sürdüğü bir ortamdır. Kambriyen'in başlangıç dönemlerine doğru gelindikçe, içinde birkaç farklı hücre tipi bulunan sünger tarzı canlılar karşımıza çıkar. Hücreler, kendi fonksiyonlarını yerine getiren özelleşmiş durumdaki hücrelerdir. Ancak bu canlılar, herhangi bir kapsamlı iç yapıya sahip olmayan, sinir sistemleri veya kas lifleri bulunmayan varlıklardır.13 Yani Kambriyen canlılarından oldukça farklıdırlar.

Fosil kayıtları Kambriyen'e ait olarak, bir anda ortaya çıkan birbirinden bağımsız, müthiş çeşitlilikteki canlıların özelliklerini ortaya çıkarmıştır, onların atalarını değil! Kaliforniya Üniversitesi'nden evrimci biyolog James W. Valentine, bu konuyla ilgili olarak şu itirafta bulunmaktadır:

Fosil kayıtları, filum ve omurgasız sınıflarının kökeni sürecine doğrudan kanıt sağlama konusunda oldukça az yardımcı olmaktadır. Fosil kalıntılarından söyleyebileceğimiz kadarıyla, fosil kayıtlarındaki her filum, ilk ortaya çıktığında, karakteristik vücut planı ile çoktan evrimleşmiş haldedir. **Hiçbir filum birbiri ile ara fosiller yoluyla bağlantılı değildir.** Gerçekten de, hiçbir omurgasız sınıfı bir başka sınıf ile bir seri ara geçiş canlısı yoluyla bağlantılı olamaz. Filum ve

sınıflar arasındaki ilişki onların benzerliklerine göre anlaşılır. Ancak, filojeni analizlerinin en komplike teknikleri bile filumlar arasındaki (ya da aynı zamanda pek çok sınıf arasındaki) ilişki ile ilgili fikir ayrılıklarını çözmekte başarılı olamamaktadır.14

Valentine'ın itiraf ettiği bu gerçek, fosil kayıtlarının evrime hiçbir kanıt sağlamadığı, canlıların bulundukları yerde aniden ortaya çıkmış oldukları gerçeğidir. Bir başka deyişle evrimci bilim adamları, Kambriyen'le ilgili olarak bir evrimin gerçekleşmediğini itiraf etmek zorunda kalmaktadırlar. Hayali Prekambriyen ara geçiş fosilleri yerine, sayıları artmış kompleks Kambriyen canlıları ile karşılaşılması, Kaliforniya Üniversitesi paleontoloji profesörü evrimci Bruce Runnegar'ın da şu itirafta bulunmasına sebep olmuştur:

Beklendiği gibi paleontologlar fosil kayıtları üzerinde yoğunlaştılar ve omurgasız gruplarının müthiş çeşitliliğinin erken tarihi ile ilgili çok zengin bir bilgi topladılar. Ama onların kökeni hakkında öğrendikleri oldukça az.15

Evrim teorisinin dayandığı tek nokta fosil kayıtlarıdır. Ancak fosil kayıtlarının yeterliliği, yeryüzünün oldukça büyük bir alanının kazılıp araştırılmış olduğu gerçeği, canlıların evrim geçirmediklerinin açıkça anlaşılması için yeterlidir. Yaşanmış olan herhangi bir evrim süreci yoktur. Evrimcilerin, "fosil kayıtları yeterlidir ve şu ana dek hiçbir ara fosil canlısına rastlanmamıştır" şeklindeki açıklamaları, aslında "evrim teorisini destekleyecek tek bir delil bile yoktur" itirafından farklı bir şey değildir. Ve bu gerçek, açıkça, tüm delilleriyle Allah'ın Yüce Varlığı'nı, mükemmel yaratma sanatını ve üstün kudretini göstermektedir. Canlılar, adeta birer sanat eseri gibi, sahip oldukları tüm hayranlık uyandırıcı özellikleriyle birlikte Allah'ın dilediği bir anda, Allah'ın dilemesiyle yaratılmışlardır.

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler. O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz. (Yunus Suresi, 55-56)

Kambriyen Öncesi Yeryüzü

550 milyon yıldan daha yaşlı olmayan **Kambriyen kayaları en eski hayvan fosillerini içeriyordu – arthropodlar, yumuşakçalar, brachiopodlar ve diğerleri. Bunların aşağısında hiçbir hayvan fosili yoktu.** Darwin'in kendisi de kabul etmekteydi ki, doğal

seleksiyon ile evrim teorisi, bütün bu canlıların türedikleri önceki popülasyonları içine alan bir tarihe sahip olmalıydı. Bilim adamları sayısız önerilerle geldiler; canlıların evrimindeki bu kritik aralıkta bulunan fosilleri barındıran kayalıklar aşınmış veya metamorfoza uğramıştı. Veya canlılar taze su kaynaklarının bulunduğu göllerde ortaya çıkmış ve hemen arkasından okyanuslara gitmişlerdi. Bunların hiçbiri tatmin edici değildi. Ve Kambriyen döneminin başlangıcını tanımlayan zengin hayvan fosilleri, bir muamma olarak kaldı.16

Prekambriyen dönemi (Kambriyen öncesi dönem), Dünya'nın oluşumundan Kambriyen dönemine kadar olan süreye verilen isimdir. Dünya'nın yaşının yaklaşık 4.6 milyar yıl olduğu kabul edilmektedir. Bu dönemdeki en eski organizmalara ait doğrudan kanıtlar ise 3.5 milyar yıl öncesine aittir. Bunlar siyanobakteri (*cyanobacteria*) adı verilen, denizlerde yaşayan ve fotosentez yapabilen bakteri kolonilerinin bazı katmanlarda bir halı gibi serilmiş kalıntılarıdır. Siyanobakteriler, prokaryot tipi tek hücreli canlılardır. Yaklaşık 2 milyar yıl kadar önce ökaryot tipi hücreler fosil kayıtlarında belirmiştir. Bunlar, hücrelerindeki DNA çekirdek içinde paketlenmiş olan ve zarla kaplı organellere sahip olan hücrelerdir (Bu özellikler prokaryotlarda bulunmaz). Yeryüzü, günümüzden 3.5 milyar ila 600 milyon yıl önceki dönemde, sadece prokaryot ve ökaryot tipi tek hücreli organizmalara ev sahipliği yapmıştır. Dolayısıyla yaşam formları, yeryüzü tarihinin yaklaşık %85'inden fazlasında ancak tek hücreli canlılardan ibarettir.

Çok hücreli organizmalar ise ilk olarak 600 milyon yıllık kayalıklarda ortaya çıkmaktadırlar. Bunların çoğu, yorumlanmaları güç olan ve varlıkları çamur tabakalarında bıraktıkları kurumuş izlerden anlaşılan organizmalardır. Yapı olarak genellikle yassıdırlar. Görünürde hiçbir organa sahip değildirler. Gözleri, hareket etmelerini sağlayan uzantıları, kısacası kompleks fizyolojik sistemleri yoktur.

Dolayısıyla Prekambriyen döneminde, yaşam formları çok geniş zaman dilimleri boyunca tek hücreli canlıları barındırmış, ancak Prekambriyen'in sonunda -çoğunun niteliği belirsiz- çok hücreliler ortaya çıkmıştır.

Kambriyen dönemi, Prekambriyen'in bu tekdüzeliğine kıyasla geniş çaplı ve ani bir yeşerme gibidir. Bu yeşerme, hiçbir organa sahip olmayan canlıların hakim olduğu dönemin perdesini kapatmış, biyolojik kompleksliğin olağanüstü boyutlarda artış gösterdiği, ekosistemlere sahip, yepyeni bir dönem başlatmıştır. Bu dönemde,

dünyanın her yerinde, aşağı yukarı aynı zamanda, kabuklu deniz omurgasızlarının mükemmel çeşitleri ortaya çıkmıştır.
Ortaya çıkan canlı grupları anatomik olarak birbirlerinden kolaylıkla ayırt edilebilen, özgün beden yapılarına sahiplerdi. Bunlar, günümüzde de örnekleri bulunan eklembacaklılar, brachiopod'lar (duyargalarına yakın kabukları bulunan omurgasız) ve yumuşakçalar gibi filumlardı. Kambriyen'de ortaya çıkan filum sayısı, yorumlara göre değişmekle beraber, ortalama 50 civarındaydı. Kambriyen canlılarının bazıları, daha önce yaşamış hiçbir canlının sahip olmadığı göz, solungaç, duyarga, ayaklar, mide gibi kompleks organlar ve kompleks fizyolojik sistemlerle donanmıştı. Kısacası, günümüz okyanuslarında gördüğümüz sert kabuklu omurgasızların tüm tipik formları ilk olarak Kambriyen denizlerinde belirmişti.
Prekambriyen dönemini önemli kılan, evrimcilerin, Kambriyen patlaması sonucunda ortaya çıkan fosillerle ilgili bir ipucu sağlayacak, bunların hiç gerçekleşmemiş evrimleri hakkında delil verebilecek bir dönem olduğunu düşünmeleriydi. Evrimcilere göre, Kambriyen patlamasının tüm delillerinin, Prekambriyen devrinde ortaya çıkmaları gerekiyordu. Kambriyen'e ait canlıların tüm hayali ataları, Prekambriyen'de kendilerini göstermeliydiler. Aksi takdirde, canlıların evrimi senaryosu, bir senaryo olmaktan öteye gidemeyecek ve rafa kaldırılacaktı. Nitekim öyle de oldu.
Kambriyen canlılarının özellikleri keşfedildikçe, Prekambriyen devri çok daha büyük bir öneme sahip oldu. Ancak zamanla artan araştırmalar, daha da artan bulgular, bu dönem ile ilgili olarak yalnızca şu bilgileri veriyordu: Prekambriyen döneminde tek hücreli canlılardan başkası yaşamamıştı. Yapılan detaylı araştırmalar, bundan fazlasını göstermiyordu. Bulunan fosiller, yumuşak bedenlerinden örnekler bırakmış olan bu canlılara aitti. Fosiller, kompleks canlıların evrimsel ataları ile ilgili herhangi bir bilgi vermiyor, durumu evrimciler açısından çok daha zorlaştırıyordu. Kaliforniya Üniversitesi'nden Botanik Profesörü evrimci Daniel I. Axelrod, Prekambriyen kayalıklarının, aradıkları fosilleri vermediği gerçeğini şu şekilde açıklıyordu:
Jeoloji ve evrimin çözülmemiş en büyük problemlerinden biri, tüm kıtalardaki alt Kambriyen kayalarında çeşitli, çok hücreli deniz omurgasızlarının ortaya çıkışı ve çok daha uzun bir dönem boyunca bunların kayalıklarda olmayışıdır.17
Söz konusu bulguların açığa çıkardığı gerçek şudur: Evrimcilerin sürekli olarak karşılaştıkları fosil kayıtlarındaki boşluk, Prekambriyen

yataklarında tekrar karşılarına çıkmıştır. Siyaset bilimci ve aynı zamanda bir evrimci olan Robert G. Wesson, evrimcilerin görmezden gelemeyecekleri fosil kayıtları gerçeği ile ilgili şunları söylemiştir:

Fosil kayıtlarındaki boşluklar bir gerçektir. Herhangi bir önemli kolun fosil kaydının yokluğu, oldukça şaşılacak bir şeydir. Türler genellikle veya hemen hemen durağandır, **(...) sınıflar hiçbir zaman yeni türlere veya sınıflara evrim göstermemekte,** ama birbirlerinin yerine geçmekte ve bu değişim neredeyse ani olmaktadır.18

Fosil bilimcilerin ortaya çıkardıkları gerçek; dört milyar yıl önceki manzaranın, bundan 600 milyon yıl öncesine kadar değişmemiş olduğudur. Bu uzun dönem, tek hücrelilerin barındığı ıssız bir dünya ortamını tarif eder. Evrimciler bu büyük boşluğa açıklama getirebilmek için çok uğraşmışlardır. Ancak şimdiye kadar getirilen tüm iddialar geçersiz kalmış ve Prekambriyen'e ait hayali ara geçiş boşluğunu dolduracak herhangi bir delile rastlanmamıştır.

Bazı evrimciler, kendileri açısından zor olan bu durumu çeşitli şekillerde açıklamaya çalışırlar. Örneğin evrimci Niles Eldredge, şu açıklamanın ardına sığınmıştır:

Erken Kambriyen'deki ara geçiş formlarıyla ilgili pek fazla kanıt göremiyoruz, çünkü ara geçiş formları yumuşak bedenli olmalı ve bu nedenle de fosil bırakmaları muhtemel olmamalıdır.19

Aslında Eldredge'in veya herhangi başka bilim adamının bu açıklamayı yapmış olmaları şaşırtıcıdır. Çünkü onlara göre, kabuklu Kambriyen canlılarının hayali kökeni her ne ise, mutlaka kompleks varlıklar olmalıdır. Zorlukla bulunabilen yumuşak bedenli canlılar değil.

Üstelik, yapılan bu açıklama bir aldatmacadan başka bir şey değildir. Çünkü Prekambriyen döneminde yaşamış, tek hücreli canlılara ait fosiller oldukları gibi kalmışlar ve araştırmacılara pek çok örnekler sunmuşlardır. Ayrıca, Kambriyen canlılarının pek çoğunun sinir sistemleri de dahil olmak üzere yumuşak dokularının büyük bölümü fosil kalıntılarında kalmış durumdadır. Bu durumda, yumuşak yapılı hayali ara geçiş canlılarının fosil kalıntısı bırakmadıkları iddiasını, Prekambriyen ve Kambriyen kayalıkları baştan geçersiz kılmaktadır.

Nitekim Eldredge, bu konu ile ilgili olarak şu itirafta da bulunma ihtiyacı hissetmiştir:

Çok hücreli yaşamın ani çeşitliliği ile ilgili hala oldukça büyük bir problem var. Bunda hiçbir şüphe yok. Bu gerçekten şaşılacak bir şey.20

Eldredge ile birlikte "sıçramalı evrim" teorisini gündeme getiren ve bu teori ile Kambriyen canlılarına açıklama getirmeye çalışan Stephen Jay Gould'un bu konudaki itirafı ise, çok daha açıklayıcıdır:

Canlılığın tarihinde açık bir gelişme bulunamamasını, fosil kayıtlarının en kafa karıştırıcı gerçeği olarak görüyorum.21

Olaylara objektif bakan ve mantıklı düşünen bir insan için aslında bunda şaşırtıcı hiçbir yön yoktur. Yeryüzü, yaşanmamış bir geçiş süreci ile ilgili bilgi vermemektedir ve bu son derece doğaldır. Çünkü evrim süreci diye bir şey yoktur. Prekambriyen kayalıklarında tek hücreli canlıların fosilleri ele geçmiştir, çünkü o dönemde yaşayan yegane canlılar onlardır. Geride bıraktıkları kalıntılar ve o dönemde Dünya'nın ve atmosferin özelliklerine dair veriler bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Ne Prekambriyen dönemde ne de bu dönemin öncesinde ve sonrasında yaşanan bir evrim yoktur ve fosiller bunu en güzel şekilde delillendirmektedirler. Fosiller, günümüzden milyonlarca yıl önce yaşamış olan canlıların birer yaratılış harikası olduklarını ve Allah'ın üstün gücü ile bir anda, kusursuz şekilde var edildiklerini göstermektedir. Evrimcilerin tek dayanağı olan paleontoloji, yaratılış gerçeğini kanıtlamış ve evrim teorisini açıkça geçersiz kılmıştır. (Detaylı bilgi için bkz. *Ara Geçiş Açmazı*, Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık) Evrim savunucularının bir kısmı bunu kabul etmişlerdir. Fakat bazı evrimciler tarafından bunun kabul edilmesi, zaman alacak gibi görünmektedir. Glasgow Üniversitesi'nden jeoloji profesörü evrimci Neville George, Prekambriyen canlılarının hiçbir ara geçiş örneği sunmaması gerçeğinin, "özel bir yaratılış" dışında hiçbir açıklaması olmadığını şu sözlerle itiraf eder:

Temel hayvan gruplarının evrimsel bir kökeni olduğunu ve bunun özel bir yaratılış olmadığını kabul ettiğimizde, Prekambriyen kayalıklarında filumların tek bir üyesinin bile hiçbir şekilde fosil kaydı bırakmamaları, Darwin döneminde olduğu gibi, şu anda hala açıklamasızdır.22

Prekambriyen döneminde yaşayan tek hücreli canlıları var eden, onlar için bir yaşam tarzı belirleyen ve onların tüm durumlarını bilen Allah'tır. Müthiş çeşitliliğe sahip Kambriyen canlılarını ortaya çıkaran, onlara birbirinden farklı özellikler verip onları birlikte yaşatan da Allah'tır. Allah, tüm varlıkların Yaratıcısı'dır. Evrimciler bu gerçeği görmedikleri, açıkça kabul etmedikleri sürece, yeryüzü tarihine ait tüm gerçekler onları şaşırtmaya, onları çaresiz bırakmaya devam edecektir. Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Rum Suresi, 27)

Sahte Bir Ara-Geçiş Faunası*: Ediacaran

Kambriyen kayalarının altındaki kayalara Prekambriyen kayaları ismi verilir. Bunların bazıları binlerce metre kalınlıktadır ve çoğu yerinden oynamamıştır, dolayısıyla fosillerin korunumu için çok uygun koşullar sağlamaktadırlar. Eğer mikroskobik, tek hücreli, yumuşak bedenli bakteri ve algleri bulmak mümkünse, bu organizmalarla kompleks omurgasızlar arasındaki geçiş formlarının fosillerini bulmak da kesinlikle mümkün olmalıdır. Böylesine kompleks organizmaların çeşitliliğinin evrimleşmesi için gerekli çok uzun zaman diliminde milyar kere milyarlarca sayıda ara formlar yaşamış ve ölmüş olmalıdırlar. Dünyanın müzeleri, geçiş formlarının devasa koleksiyonlarıyla dolup taşıyor olmalıdır. Gerçekte, böyle tek bir fosil dahi bulunmuş değildir! Başlangıçtan beri denizanaları denizanası, trilobitler trilobit, süngerler sünger ve salyangozlar da salyangoz kalmışlardır. Dahası, örneğin, deniztarağı ve salyangoz; sünger ve denizanası; veya trilobit ve yengeçleri birbirine bağlayan tek bir fosil bulunmuş değildir.23 (Kaliforniya Üniversitesi Biyokimya profesörü Duane Gish)

Ediacaran faunası, Prekambriyen'in sonunda günümüzden yaklaşık 620 ila 543 milyon yıl önceki dönemde yaşamış çok hücreli canlıları temsil eder. Prekambriyen'in sonlarına doğru, Avustralya'nın Ediacara tepelerinde, yaklaşık 600 milyon yıl öncesine ait olarak bulunan fosiller, daha önceki bulgulardan herhangi bir sonuca ulaşamamış evrimci çevreler için, bir umut ışığı olarak kabul edilmiştir. Çok hücreli canlılarda görülen çeşitlilik evrimciler tarafından, Kambriyen canlılarına ulaşan bir evrimsel süreç olarak değerlendirilmek istenmiştir. Günümüz evrimci bilim adamları bu fosillerden yola çıkarak, Kambriyen döneminin açıklanabileceğini iddia etmişler ve çeşitli teoriler üretmişlerdir. Ancak bu yönde gösterilen çabalar da, hiçbir bilimsel bulgu ile delillendirilememiş ve sonuçsuz kalmıştır.

1946 yılında Avustralyalı jeolog Reginald Spriggs'in, Avustralya Flinders Sıradağları'ndaki Ediacara tepelerinde bulduğu fosiller, 580-560 milyon yıl öncesini temsil ediyordu. Bilim adamları Paleozoik dönemden önce gelen bu döneme Ediacaran dönemi adını

vermişlerdir. Ediacaran faunasının özelliği, bu dönemde aniden ortaya çıkan bazı çok hücreli canlıların varlığı nedeniyle, evrimci bilim adamları tarafından büyük bir heyecanla sahte bir ara geçiş faunası olarak kabul edilmesiydi. Kambriyen dönemine yakınlığı nedeniyle bu fosiller, evrimciler için büyük önem taşımaktaydılar. Avustralya'da bu döneme ait pek çok fosil bulunmasının ardından, Güney Namibya, Rusya, İngiltere, İsveç, Kanada ve Amerika'da da bu dönem fosil örneklerine rastlandı. Bütün bu araştırmalar sonucunda ele geçen sonuç şuydu: Ediacara bölgesinde rastlanmış olan yaklaşık 16 değişik tür, arkalarında hiçbir sert doku kalıntısı bırakmamışlardı.24 Bir başka deyişle, bu canlıların tamamı yumuşak vücutlu idi.

Prekambriyen dönemin hemen ardından Ediacaran dönemi yataklarında, aniden, büyük bir çeşitlilikte çok hücreli canlıların ortaya çıktığı doğrudur. Fakat bunlar, Kambriyen canlılarından tamamen farklı, kendilerine özgü biçimleriyle ortaya çıkarlar. Bu canlılar, Kambriyen canlılarında olduğu gibi sert dokulara ve çeşitli kompleks yapı ve organlara sahip değildirler. Bunlar, genellikle tüylü eğrelti otuna, keseye ve diske benzer şekillere sahip canlılardır. Çeşitli hassas uzantılara sahip olan bu organizmaların hiçbirinin baş kısımları veya dolaşım, sinir ya da sindirim sistemleri yoktur. Kompleks fizyolojik sistemlere sahip değildirler ve nitelikleri genel olarak belirsizdir.

Bu çok hücreli yaşam formlarının Kambriyen'in hemen öncesinde ortaya çıkması, bu canlılar üzerinde oldukça fazla spekülasyon yapılmasına neden olmuştur. Kambriyen canlılarına açıklama getirmeye çalışan hemen her evrimci bilim adamı, Ediacaran dönemi canlıları üzerinde teoriler üreterek Kambriyen'e bir "ata" bulmaya çalışmıştır. Örneğin, evrimci paleontolog Martin Glaessner ve çalışma arkadaşları, Ediacaran faunasında, günümüz filumlarına ait bazı özellikler tespit edebileceklerini, ancak bu fosillerin, özellikleri tanımlayabilecek kadar iyi muhafaza olmadıklarını iddia etmişlerdir. Yine bir evrimci olan paleontolog Dolf Seilacher ise, aslında günümüz denizanalarına benzer canlıların o dönemde yaşadıklarını, ama kıyıya çıktıklarında kumun üzerindeki çukurlar haline geldiklerini iddia etmiştir. Ona göre, bu durum bazı hayvanların suyun içinde yüzmek yerine, çamurun altında yaşadıkları izlenimini de vermiştir.25 Alman paleontolog Adolf Seilacher ve Harvard Üniversitesi'nden Stephen Jay Gould için bu fosiller, tek hücreliden Kambriyen'deki müthiş çeşitliliğe geçiş sırasında yaşanan "başarısız deneylerdir". Oregon Üniversitesi'nden paleontolog Gregory Retallack için ise, Ediacaran

fosilleri hayvan bile değildirler. Ona göre bunlar, birer liken örneğidirler. (Liken: Mantarlarla alglerin ortak yaşamasından ortaya çıkan yeni canlı türü.) Fotosentez yolu ile beslenebilmişler ve 5 km'ye varan kayalıkların altında oldukları gibi kalmışlardır.26

Görüldüğü gibi Ediacaran konusunda evrimcilerin kendi aralarında bile bir fikir birliği yoktur. Asıl önemli olan ise; bu iddiaların hiç birinin, Kambriyen dönemindeki ani canlı patlamasının nasıl meydana geldiğine bir açıklama getirememesidir. Hiçbiri, Kambriyen canlılarının sözde atalarının nerede olduklarına dair bir ipucu vermemektedir. Ayrıca, Ediacaran faunasında bulunan ve Kambriyen canlılarından farklı şekillerde nitelendirilen bu yeni formların da kökeninin ne olduğunun açıklanması gerekmektedir. Dolayısıyla Ediacaran canlıları, evrimciler için bir umut ışığı değil, açıklanması gereken bir başka önemli sorundur.

Kaliforniya Berkeley Üniversitesi'nin Paleontoloji Müzesi isimli internet sayfasında bu dönem canlıları hakkında şunlar söylenmektedir:

Bu fosillerin ne olduğu sorusu hala herkesi tatmin edecek şekilde cevaplanmış değil; çeşitli zamanlarda yosun, liken, dev tek hücreli hayvanlar ve hatta günümüzde yaşayanlarla hiçbir bağlantısı bulunmayan ayrı bir hayvan alemi oldukları tahmin edildi. Bu fosillerin bazıları yorumlanması zor olan basit lekeler ve bunlar neredeyse herşeyi temsil ediyor olabilirler. Bazıları en çok nayderyanlara, solucanlara veya eklembacaklıların yumuşak bedenli akrabalarına benziyor. Diğerlerinin yorumlanması daha az kolay ve bunlar soyu tükenmiş filumlara ait olabilirler. Ancak Vendian kayaları yumuşak bedenli fosillerin yanı sıra, muhtemelen çamur üzerinde sürünen solucan benzeri hayvanların bıraktığı iz fosilleri de içeriyor.27

Ediacaran faunasına ait birkaç fosil üzerine spekülasyonlarını sürdüren evrimciler için durum, Ediacaran dönemine ait fosil türlerinin, Dünya'nın başka yerlerinde de bulunmaya başlamasıyla daha da zorlaşmıştır. Bulunan yeni fosiller, öncekilerden daha kompleks özellikler sergilemekte, ancak bunlar yine Kambriyen canlıları ile hiçbir şekilde ilişkilendirilememekte ve bu durum, söz konusu dönemde de bir hayvan çeşitliliğinin meydana geldiğini göstermektedir.

Ediacaran Dönemi Canlı Çeşitliliği ve Evrimcilerin Çelişkileri

Kambriyen'den önce veya Kambriyen sırasında ortaya çıkan tüm hayvan filumlarının birbirlerinden farklı olduklarını kabul etmek daha makuldür. Çünkü tamamen son hallerinde ortaya çıkmışlardır ve bir türü diğerine bağlayacak hiçbir ara form yoktur.28 (New York Üniversitesi Evrimsel Biyoloji Profesörü evrimci Douglas Futuyma)

Ediacaran dönemi canlıları, kendilerinden önceki ve sonraki canlılardan farklı özelliklere sahip ilginç canlılardı. Yaklaşık yarım metre uzunluğunda *Dickinsonia*, ezilmiş bir görünüme sahip süngerimsi bir canlı olan *Palaeophragmodictya*, disk şeklinde, üzerinde küçük oluklar bulunan *Aspidella*, Ediacaran dönemi canlılarından birkaçıydı. Bunların bir kısmı, şu anki yaşayan hiçbir canlıya da benzemiyordu. Ancak birkaçı da, günümüz denizyıldızlarına, denizanalarına, süngerlere ve denizkalemlerine benzer özellik gösteriyorlardı. Bu ilginç görünüşlü canlıların ortaya çıkmasıyla, evrimciler arasında büyük bir fikir ayrılığı başladı. Cambridge Üniversitesinden evrimci Simon Conway Morris, bu konuyla ilgili olarak, "Problem, aynı fosillerin, farklı kişiler tarafından tamamen farklı şekillerde yorumlanıyor olmasıdır." demişti.29

Ancak daha sonra Rusya'da ele geçen bulgular, bunların gerçekten bazı kompleks özelliklere sahip çok hücreli canlılar olduğunu onayladı. Çeşitli *Dickinsonia* örnekleri ve gözyaşı damlasına benzeyen ve kenarları fırfır şeklinde olan *Kimberella* canlılarının örnekleri bulundu. *Kimberella*'nın geride bıraktığı izler, bu canlının hareket edebildiğini gösteriyordu. Yani bu canlılar, kendilerinden önceki tek hücreliler gibi bulundukları yerde yaşayıp çoğalmıyorlardı. Yürümelerini sağlayabilecek organlara ve uzantılara sahiptiler.30 İngiltere Newfouldland'da bulunan Ediacaran fosilleri ise çalı biçiminde, tüye benzer şekillere sahiptiler ve bunlar çeşitli kolonilerden oluşuyordu. Bu canlıların tüye benzer uzantılarının her biri en az üç ayrı parçaya bölünmüştü. Ve bunların uç kısımları öne doğru eğimliydi. Bu canlıların en küçüklerinde bile söz konusu mikroskobik uzantı öbekleri görülebiliyordu.31 Dolayısıyla Ediacaran canlıları, bazı bilim adamlarının zannettikleri gibi içi su dolu sıradan hücre topluluklarından ibaret değildi.

Evrimciler, aynı dönemde ortaya çıkmış olan bu birbirinden farklı canlılara bir evrim senaryosu oluşturabilmek için çok uğraştılar. Fosillerin her biri için farklı sıralamalar yaptılar. Ancak ne Namibya'da bulunanlar İskoçya'dakilere uyuyor, ne de Rusya'da ele geçenler, İngiltere'dekilere uyuyordu. Aralarında bir bütünlük sağlayamadıkları bu fosilleri, Kambriyen canlılarına ilişkilendirme

çabaları ise, evrimciler açısından büyük bir hayal kırıklığı oldu. Kambriyen canlılarını, onlardan önceki organizmalara bağlayan herhangi bir fosil kanıtı yoktu. Eldeki gayet muntazam kaydedilmiş Kambriyen öncesi fosillerin kalıntıları, Darwin teorisinin öngördüğü adım adım değişimin uzun tarihini yalanlamaktaydı.32

Simon Conway Morris, bu açık gerçeği şu sözlerle itiraf ediyordu:

Ama yine de, Ediacaran ve Kambriyen dönemi faunaları arasındaki farklar, iki dönem arasındaki benzerliklerden çok daha dikkat çekicidir. Bu farklar, Kambriyen'deki yeni canlı topluluğu tarafından Ediacaran bileşenlerinin seyreltilmesi yoluyla açıklanamaz. Daha çok, bu iki fauna arasında meydana gelen değişiklik, bir 'eskilerin yerini yenilerin alması' olayına benzemektedir.33

Gerçekten de, Kambriyen'de ortaya çıkan formlar, Ediacaran'da ortaya çıkanlardan tamamen farklı canlılardı. Bu gerçeğin ortaya çıkmasıyla bazı evrimciler, Kambriyen canlılarının sözde "atalarının" bulunamamasının sebebini, dağılmış fosil kayıtlarına bağladılar. Bazıları, Kambriyen canlılarının sözde atalarının ya çok küçük olduklarından ya da yumuşak yapıya sahip olduklarından "fosilleşemediklerini" iddia ediyordu. Bazıları ise, çeşitli moleküler karşılaştırmalarla, Kambriyen'den milyonlarca yüzyıl önce var olan hayali bir atadan bahsediyordu.

Kuşkusuz bu ve bunun gibi iddiaların hiçbiri, bilimsel bir temele dayanmıyor, varsayımdan öteye gidemiyordu. "Dağınık fosil kayıtları" iddiası pek çok paleontolog tarafından reddedildi. Kambriyen öncesi döneme ve Kambriyen'e ait yeterince fosil bulunmuştu ve bunlar, eğer herhangi bir yerde bir "ata" olsa, bunun keşfedilmiş olacağına dair paleontologları ikna etmişlerdi.

Kambriyen öncesi döneme ait fosillerin, küçük ve yumuşak dokulu oldukları için iz bırakmadıkları iddiası ise, daha önce de belirttiğimiz gibi son derece gerçek dışı bir iddiadır. İddianın geçersizliğini görebilmek için, neredeyse 3 milyar yıl önceki kayalarda, bakterilerin mikrofosillerinin bulunduğu gerçeğini dikkate almak yeterlidir.34 Buna göre eğer Ediacaran döneminde, Kambriyen canlılarına benzer komplekslikte yumuşak yapıya sahip canlılar yaşamış olsaydı, kuşkusuz bunların da fosil izleri bırakmış olmaları gerekirdi. Ancak Ediacaran ile ilgili olarak elimizde olan, çeşitli çok hücreli yapılardan ibarettir. Ancak bunlar, sonradan ortaya çıkacak olan filumlardan tam anlamıyla farklı ve bağımsızdırlar.

Ve bunlar, yumuşak dokularına rağmen, fosil kayıtlarında izlerini bırakmışlardır.

Simon Conway Morris, bu konuyla ilgili olarak şunları söylüyordu:
(Alman paleontolog Adolf) Seilacher, radikal bir alternatife öncülük etti. Ediacaran fosillerinin kesin olarak *cnidarian, arthropod* ve *annelid* hatta *metezoan* bile olmadıklarını iddia etti. Onun doğru söylemiş olabileceğini düşündüren sebeplerden biri, bu fosillerin normal olmayan bir düzen içinde saklanmış olmasıdır. Neredeyse hepsi yumuşak dokulu olmalarına rağmen, Ediacaran fosilleri tipik bir şekilde kaba katmanlar (balçık taşları ve kumtaşları) üzerinde korunmuşlar, sığ, hareketli sular üzerinde kalıntı bırakmışlardı. Bu bölgeler paleontologların, yumuşak dokuların korunmasını bekledikleri veya korunmuş yumuşak dokular aradıkları en son yerdi.35
1984 yılında *Natural History* dergisinde, Stephen Jay Gould'un Avustralya'daki Ediacaran fosilleri ile ilgili uzun bir makalesi yayınlandı. Gould, burada bulunan canlıların, Kambriyen'de olduğu gibi kendilerine has özel yapılara sahip temel modelleri paylaştıklarını belirtiyordu. Kambriyen canlıları, Ediacaran canlılarının yerini almış yeni varlıklardı ve henüz Kambriyen'dekiler ortaya çıkmadan Ediacaran canlılarının nesli tükenmişti. Kambriyen canlıları, Ediacaran'dakilerin gelişmiş halleri değillerdi. Dolayısıyla Ediacaran formları, Kambriyen canlılarının atası olamazdı. Yumuşak bedenli ve kendilerine özgü yapıları olan Ediacaran canlıları, sert bedenli ve çok daha kompleks olan Kambriyen canlılarıyla büyük bir farklılık gösteriyordu.36 Bu önemli gerçek karşısında Gould, şu itirafta bulunmak zorunda kalmıştı:
Ediacaran dönemine ait çok hücreli kompleksliliğinin başlangıcından beri yaşamın tarihini incelediğimiz her zaman, bir konu daima en şaşırtıcı gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır – omurgasız deniz canlıları faunasına uzanan zaman içinde, açık bir düzen ve süreçten yoksun olduğumuz gerçeği.37
Simon Conway Morris'in konuyla ilgili itirafı ise şöyleydi:
Birkaç Ediacaran kalıntısı dışında, Ediacaran'ın ilginç yaşamı ile nispeten tanıdık Kambriyen fosilleri arasında keskin bir sınır var gibi gözükmektedir.38
1983 yılında Kambriyen'in kökeni sorununu çözebilmek için bir seri konferans düzenlendi. *Science News* dergisinin, International Geological Correlation Project (Uluslararası Jeolojik İlişkiler Projesi) komitesi ile birlikte gerçekleştirdiği bu oturum, 4. gününde, Kambriyen-Prekambriyen sınırı hakkında gelecekteki tüm çalışmalar için bir referans noktası bulabilmek amacıyla bilim adamlarının oyları ile belirsiz bir zamana ertelendi. Amerika Jeological Society'den

(Amerikan Jeoloji Kurumu) Allison Palmer, oturumun ertelenmesi sonrasında, "Bizi kolay günlerin beklediğini sanmıyorum. Her birimiz birbirinden farklı derecelerde mutsuz olacağız," açıklamasını yapıyordu.39

Bundan sonra yapılacak oturumlar veya verilecek konferanslar da bir sonuç vermeyecekti. Çünkü Ediacaran canlılarını Kambriyen'e bağlayan herhangi bir delil yoktu. Bu canlıların evrimleştiklerine dair bir delil de yoktu. Yeryüzünde gerçekleşen bir evrim süreci hiçbir zaman olmamıştı. Evrimci bilim adamları, günlerce, yıllarca hiç yaşanmamış, yeryüzünde hiçbir delili olmayan bir şeyi arıyorlar, asla sonuçlandıramayacakları bir işe girişiyorlardı.

Dahası, Kambriyen canlılarının kökenini çözme konusunda bir buçuk asırdır adeta can çekişen evrimcilerin artık Ediacaran'da ortaya çıkan kompleks canlıların kökenine de bir açıklama bulmaları gerekiyordu. Büyük bir beklenti içinde araştırdıkları tüm katmanlar, buldukları tüm fosiller, sürekli olarak evrimcilerin aleyhine delil veriyordu.

Moskova Paleontoloji Enstitüsü Prekambriyen Organizmaları Laboratuvarı'nın başı Rus paleontolog Mikhail Fedonkin, bu konuyla ilgili olarak şunları söylemişti:

Durumumuz şu anda Charles Darwin'in 150 yıl önce içinde bulunduğu durum ile aynıdır. Darwin, Kambriyen omurgasızlarının atalarının yokluğu karşısında şaşkınlığa düşmüştü. Ve bu gerçeği, türlerin aşamalarla evrimleşmesi teorisine karşı güçlü bir argüman olarak değerlendiriyordu. Şu anda Vendian (Ediacaran) faunasının da atalarını bilemiyoruz. Bu fauna da, Kambriyen'de olduğu gibi 'tamamlanmış hali' ile aniden ortaya çıkmıştır.40

Evrimcilerin anlamayı reddettikleri gerçek, canlı varlıkların belli bir süreç sonrasında "tamamlanmış" bir hal almaya ihtiyaç duymamalarıdır. Çünkü canlılar, kendilerine verilmiş özel vücut yapıları, mükemmel metabolik sistemleri, kusursuz işlev ve genetik uyumları ile bir anda yaratılmışlardır. Onları yaratan yüce Allah, sonsuz ilme, sonsuz akla, sonsuz güzellikler sunan üstün yaratma sanatına sahiptir. Bir canlının var olması için, Allah'ın dilemesi yeterlidir. Yerde ve gökte olanların tümü Allah'a aittir ve evreni, gezegenleri, insanı yaratan, sayısız güzelliği ve nimeti hiç durmadan bize sunan Allah için tüm bunları yaratmak kuşkusuz çok kolaydır.

KAMBRİYEN PATLAMASI

Canlılar biyologlar tarafından çeşitli sınıflara ayrılırlar. "Taksonomi" ya da "sistematik" olarak adlandırılan bu sınıflandırma içindeki hiyerarşik kategoriler canlıların çeşitli özelliklerine göre belirlenmiştir.

Canlıların Sistematiği

Buna göre canlılar ilk önce alemler olarak sınıflandırılırlar. Daha sonra filumlara ayrılır ve filumlar da birtakım alt gruplara çeşitlenirler. Söz konusu hiyerarşik sınıflandırma, şu şekilde belirlenmiştir:

Alem (Kingdom)

Filum (Phylum, çoğulu Phyla)

Sınıf (Class)

Takım (Order)

Aile (Family)

Cins (Genus, çoğulu Genera)

Tür (Species)

Bilim adamları, hayvanlar alemini beş aleme (son zamanlarda bu sayı, bazı sınıflandırmalara göre 6 bazılarına göre ise 3 olarak belirlenmiştir), bunları da 25 ila 35 filuma bölerler. Filumu belirleyen faktörler oldukça temeldir: Bunlar, organların ve dokuların sayıları ve çeşitleri, beden simetrisi ve beden çukurlarının yeri ve özelliği gibi detaylardır.41 Buradan yola çıkarak, filumu belirleyen faktörlerin dış özelliklerden çok, iç organizasyon olduğunu anlarız. Örneğin solucan şekli pek çok filum tarafından paylaşılan bir özelliktir. Ancak solucan görünümündeki farklı canlılar, benzer bir özelliği taşımalarına rağmen, farklı filumlara dahil birbiriyle bağlantısız canlılar olarak değerlendirilirler. Çünkü iç yapıları tümüyle farklıdır. İç organizasyon ise, canlının bedeninde oksijen-karbondioksit gibi gazların değişimi, gıdaların alımı ve çiftleşme gibi özelliklerin nasıl gerçekleştiği ile ilgilidir. Örneğin *Arthropodlar* (böcekler, örümcekler ve diğer eklembacaklılar) tümüyle ayrı bir filumu temsil eder. *Chordata* ise, notochorda (embriyonun sırt tarafında omurgayı oluşturacak olan hücre kümesinin oluşturduğu uzun kordon) veya daha çok omuriliğe sahip olan canlıları barındırır. Kuşlar, balıklar, sürüngenler, memeliler gibi omuriliğe sahip canlıların tümü bu filuma dahildir. Yumuşakçalar ayrı bir filumdur. Deniztarağı, istiridye, sümüklü böcek bu filuma dahildir. Diğer bir filum *annelid*'lerdir. Bu kategoriye solucanlar girer. Tüm filumların en büyüğü ise kabuklu hayvanlardır. Yaklaşık 35 hayvan filumuna, bazı yumuşak bedenli canlıları barındıran *Molluska*

filumu veya yuvarlak solucanları barındıran *Nemotada* filumu gibi oldukça çeşitli filumlar da dahildir.

Filumları belirleyen iç organizasyon, pek çok gen tarafından kontrol edilir. Bunun anlamı şudur: Bir canlının bir başka canlıya dönüşecek şekilde evrim geçirebilmesi ve birbirinden farklı iki filumun oluşabilmesi için, canlının iç yapısının tüm detaylarının birer birer tam teşekküllü olarak değişmesi, bunun için de bütün bu genlerin aynı anda mutasyona uğraması gerekmektedir. Gerçekleşen bu rastgele mutasyonların her birinin de fayda getirmesi gerekmektedir. Bilimsel olarak böyle bir değişimin oluşması imkansızdır. Mutasyonlar, %99 zarar getiren etkenlerdir. %1'lik kısmı ise etkisizdir. İç özellikler ise aşamalarla meydana gelemeyecek kadar komplekstirler. Genler değişerek, tekrar işlev görebilir şekle dönüşemez, yeni özellikler meydana getiren başka canlılara ait genler haline gelemezler. Aynı şekilde canlılar dış etkenlerden de çok az etkilenirler. İki canlının, çeşitli şartlara bağlı olarak, birbirine benzer, ortak bir iç özelliği, dış etkenlerle kendi kendine geliştirmesi mümkün değildir. Böyle bir ihtimal, bin defa attığımız bir zarın, her defasında 6 gelme olasılığı kadar yani 1.000.000.000.000.000.000'de (1 trilyarda) 1 ihtimaldir.42 (Detaylı bilgi için bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni*, Harun Yahya)

Bu önemli bilgiler, canlıların birbirlerinden ne kadar farklı olduğunu genel hatlarıyla gösterebilmek için verilmiştir. Birbirinden farklı özellikler taşıyan canlılar, rastgele etkiler sonucunda kendilerinde daha önce olmayan bir özelliği geliştiremez, olmayan bir organı meydana getiremezler. Bu, canlıların sistematiğindeki en küçük birim olan "türler" için bile geçerli olan bir gerçektir. Türler, başka türlere dönüşemezler. Bu imkansızdır. Kambriyen döneminde ortaya çıkmış olan canlı çeşitliliğini ise, türlerden çok, birbirinden farklı "filumlar" oluşturur. Kambriyen dönemi, günümüzde var olan 35 filum da dahil olmak üzere 50 ayrı filumun aniden ortaya çıktığı bir dönemdir. Evrimcilerin Kambriyen dönemi ile ilgili açıklama getiremedikleri çok fazla detay vardır. Ancak, birbirinden farklı yüzlerce, hatta belki daha da çok özelliği içinde barındıran, dev hayvan çeşitliliğine sahip "filum"ların aniden ortaya çıkması, üstelik günümüzdekinden fazla sayıda olması, evrimciler açısından gerçekten de açıklanması imkansız bir durumdur. Fosil kayıtları evrim teorisi açısından bu büyük yıkımı açıkça göstermiştir.

Ünlü Fransız zoolog Pierre Grassé, bu konuda şunları söyler:

Doğa bilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi)

evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir.43

Paleontolojinin evrim hakkında gösterdiği gerçek, evrimin doğa tarihinde yeri olmadığıdır. Ana canlı grupları, Kambriyen patlamasında yaşama aniden ve kusursuz beden yapılarıyla başlamıştır. Evrimciler yoğun çabalarına rağmen bunlar arasında hiçbir ara form bulamamışlar, paleontoloji bilimi Darwinizm'in çöküşünü getirmiştir. Bu çöküş süreci, 1909 yılında Kanada'da yapılan "sessiz" bir keşifle başlamıştır.

Bir Mucizenin Keşfi: Burgess Shale Faunası

Kambriyen'de ortaya çıkan canlıların arasındaki farklar oldukça büyüktür. Bu farklar bazen öylesine büyüktürler ki, bazı canlılar tek bir türe özeldir. Bunun gibi bir şey daha önce olmamıştır ve bundan sonra da gözlemlenmemiştir.44

Charles Doolittle Walcott, ABD'nin ünlü müzelerinden Smithsonian Institution'da görevli yönetici (1907-1927) ve bir paleontologdu. Kanada'nın Rocky Dağları civarındaki Burgess bölgesinde çalışan demiryolu işçilerinin, çeşitli fosiller bulduğuna dair duyumlar aldı. 1907 yılının Temmuz ayından itibaren konuyu araştırmak için bölgeye ziyaretler gerçekleştirdi ve sözü edilen fosillerden örnekler aramaya başladı. 31 Ağustos 1909 günü, tecrübeli paleontoloğun yine Burgess'te fosil araştırması için bulunduğu günlerden biriydi. Ancak bir farkla: Walcott, başlangıçta sıradan görünen o günkü araştırmasınının kısa bir süre sonra paleontoloji tarihinin en büyük bulgularından birini vereceğinden habersizdi.

Burgess'teki kayalar, şist adı verilen kaya tipindeydi ve ince ince tabakalardan meydana geliyordu. Böyle bir kaya üzerindeki tabakalar, kayaya uygun açıdan vuruldukça birbirinin üzerinden kayıyor, barındırdıkları fosil izler gün ışığına çıkıyordu. Walcott, böyle bir Burgess Shale kayasında o gün ilk Kambriyen fosilini ele geçirdi. Detaylı kazılara daha sonra başlamak üzere fosillerin yerini işaretledi. Araştırmalarına yeniden başladığında, paleontolojik değeri adeta bir altın madeni olan bulgular ele geçirmişti.

Walcott, o yıllarda yaptığı incelemelerde, ilk bakışta gizemli görünen bazı yumuşak vücutlu canlıların izlerine rastlamıştı. Bu canlıları tanımaya, onların neden burada olduklarını anlamaya çalıştı. O ana kadarki bilgilere göre, bunların hiçbirinin burada olmaması gerekiyordu. Bulgularının olağanüstü öneme sahip olduklarını fark eden Walcott, örnekleri hemen incelemeye aldı.

Bu bölge, şaşılacak derecede iyi korunmuş Kambriyen fosilleriyle dolu bir faunaydı. Hayvan fosillerini barındıran en eski fosil katmanları buradaydı ve bu katmanlar müthiş bir çeşitlilik ve komplekslik sergiliyor, yüzmilyonlarca yıl öncesi döneme bir pencere açıyordu. Bulunan fosiller, yumuşak bedenli canlılara ait olmalarına rağmen çok iyi korunmuşlardı. İnce kaya tabakalarının arasındaki fosiller sanki yumuşak dokuların dahi detayını gösteren minyatür birer röntgen filmi gibi duruyorlardı. Walcott, kolsu ayaklılar, solucanlar ve eklem bacaklılar gibi çok çeşitli gruplardan hayvanların fosillerini buldu. Bunlar, birçoğu yumuşak bedenli olan çok sayıda deniz canlısıydı.

Peki ama yüz milyonlarca yıl önce deniz tabanında yaşamış olan canlıların fosilleri Rocky dağlarının deniz seviyesinden yaklaşık 3000 metre yüksekliğinde ne arıyordu? Anlaşılıyordu ki, bu canlıların üzeri, yüzmilyonlarca yıl önce deniz tabanında meydana gelen bir kayma sonucunda kumla örtülmüş, bu tortullu tabaka, sonraki jeolojik hareketlerle yükselerek Rocky dağlarına oturmuştu. Böylelikle en eski kompleks canlıların son derece iyi korunmuş fosillerinin Walcott'un gözlerinin önünde belirmesi mümkün olabilmişti.

Walcott bölgeyi, yakındaki Burgess dağından esinlenerek Burgess Shale (Burgess Şisti) olarak isimlendirdi ve 1910 - 1917 yılları arasında burada yaklaşık 65.000 fosil örneği topladı.45

Walcott topladığı fosillerin hangi filumlara ait olduğuna baktığında çok şaşırdı. Çünkü bulduğu fosil tabakası çok eskiydi ve bundan daha eski tabakalarda kayda değer bir yaşama rastlanmamıştı; ama bu tabakada bilinen filumların neredeyse tamamına ait canlılar vardı. Dahası hiç bilinmeyen filumlara ait fosiller de bulmuştu. Bu, hayvanlar alemindeki tüm vücut yapılarının, aynı jeolojik devirde, bir arada ortaya çıktıklarını gösteriyordu.

Bu ise Darwin'in teorisi için yıkıcı bir darbe oluşturuyordu. Çünkü Darwin canlıların yavaş yavaş dallanan bir ağacın kolları gibi geliştiğini ileri sürmüştü. Darwin'in kurguladığı evrim ağacına göre, yeryüzünde ilk başta tek bir filum olmalı, sonra uzun zaman dilimleri içinde farklı filumlar yavaş yavaş ortaya çıkmalıydı. Oysa Walcott, tüm filumların aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını gösteren kanıtlarla yüz yüzeydi. Bu, "evrim ağacı"nın tamamen tersine dönmesi anlamına geliyordu. Ağacın en uç dallarını sembolize eden ve türlerin ardından en son oluşması gereken filumlar, canlı tarihinin daha en başında ortaya çıkmışlardı.

Walcott'un bu bulguları kuşkusuz oldukça önemliydi. Ama Darwinizm'e yönelik bu büyük darbenin açığa çıkması için 70 yıl beklemek gerekecekti.

Çünkü Walcott, elde ettiği fosilleri bilim dünyasına açmak yerine, gizlemeye karar verdi. Washington D.C.'deki ünlü Smithsonian Müzesi'nin müdürü olan Walcott koyu bir Darwinistti. Evrim teorisine göre bu denli eski kayalarda nispeten basit yapıda fosillerin bulunması beklenirdi. Oysa bulduğu fosillerin komplekslik açısından günümüzde yaşamakta olan yengeç, denizyıldızı, solucan gibi canlılardan hiçbir farkı yoktu. İşin Darwinistler açısından en endişe verici yanı ise, Burgess Shale'de de, daha eski kayalarda da, bu canlıların atası olabilecek hiçbir fosil örneğinin bulunamamış olmasıydı. Bu açmazlarla karşılaşan Walcott, elde ettiği fosillerin evrim teorisine büyük bir sorun oluşturacağından emin olduğu için, bunları açıklamak yerine, çektiği bazı fotoğrafları, birtakım notlarla birlikte Smithsonian Institution'a yolladı. Fosiller burada yetmiş yıl kadar unutulacakları çekmecelere kilitlendiler. Burgess Shale fosillerinin gün ışığına çıkması, ancak 1985 yılında, müzenin arşivlerinin yeniden incelenmesi sayesinde oldu. İsrailli bilim adamı Gerald Schroeder bu konuda şu yorumu yapar:

Eğer Walcott isteseydi, fosiller üzerinde çalışmak üzere bir ordu dolusu öğrenciyi görevlendirebilirdi. Ama evrim gemisini batırmamayı tercih etti. Bugün Kambriyen devri fosilleri Çin'de, Afrika'da, İngiliz Adaları'nda, İsveç'te ayrıca Grönland'da da bulunmuş durumdadır. (Kambriyen devrindeki) Patlama, dünya çapında yaşanmış bir olaydır. Ama bu olağanüstü patlamanın doğasını tartışmak mümkün olmadan önce, bilgi gizlenmiştir.46

Burgess Shale fosilleri Walcott'un ölümünden on yıllar sonra yeniden incelendi. "Cambridge grubu" olarak anılan ve Harry Blackmore Whittington, Derek Briggs ile Simon Conway Morris'ten meydana gelen uzmanlar ekibi, 1980'lerde fosilleri detaylı bir şekilde analiz ettiler. Ve faunanın Walcott'un belirlediğinden çok daha çeşitli ve sıradışı olduğu sonucuna vardılar. Fosillerin, günümüzde bilinen canlı kategorileri altında sınıflandırılamayacağı yönünde görüş bildirdiler. Canlılar, 542–490 milyon yıl öncesinde süregelmiş Kambriyen döneminde, oldukları gelişmiş ve kompleks halleri ile aniden ortaya çıkmışlardı.

Ortaya çıkan sonuç öylesine beklenmedikti ki, bilim adamları bu ani hareketi bir "patlama" olarak adlandırdılar. "Kambriyen Patlaması", bilim tarihinin en benzersiz, evrimci bilim adamları için ise

en açıklamasız olaylarının başında geliyordu. Kendi döneminde Kambriyen bulgularının farkında olan Darwin bile, bu önemli olaya açıklama getirilemediği sürece, teorisinin geçerliliğinin şüphede olabileceği gerçeğini kabul etmişti.47

Bilim dünyasının, Burgess Shale fosilleriyle gecikmeli tanışması böyle gerçekleşti. Burgess Shale, çok iyi korunmuş fosilleriyle yüz milyonlarca yıl önceki Kambriyen ekosistemlerine açılan bir pencere gibiydi. Bu yüzden bilim adamları arasında giderek artan bir ilginin odağı oldu. 1980'li yıllarda yeni Kambriyen fosil alanlarının ortaya çıkarılması, Kambriyen patlamasına olan merakı daha da artırdı. Yeni paleontolojik bulgular, patlamanın çapının tahmin edilenin çok ötesinde olduğunu gösteriyor, durumu evrimciler adına çok daha vahim bir hale sokuyordu. Walcott'un endişeleri yerini bulmuştu. Kambriyen patlamasıyla ilgili bilgi akışı, Darwinist teori üzerinde bir "asit etkisi" meydana getirmekte gecikmedi. Kambriyen patlamasıyla ilgili anlayış geliştikçe Darwinizm'in temel varsayımlarının çürüklüğü kesin ve net bir şekilde ortaya çıktı.

Kitabın şimdiye kadarki kısmında, Kambriyen öncesi dönemi ve o dönem canlılarını inceledik. Kitabın bundan sonraki kısmında ise, göz kamaştırıcı bir canlı çeşitliliğinin ortaya çıktığı ve sergilendiği Kambriyen dönemi sürecini inceliyor olacağız. Bu amaçla biyolojik çeşitliliğin Kambriyen öncesi ve sonrası dönemlerdeki seyrini ele alacağız. Bu bize canlı kategorilerinin ortaya çıkışı hakkında genel bir fikir verecektir. Daha sonra Kambriyen dönemindeki olağanüstü kompleksliği inceleyecek, bu canlılardaki üstün yapı ve sistemlerin evrimciler için ne denli büyük bir problem oluşturduğuna bakacağız. Komplekslikle ilgili bölümden sonra fosil kayıtlarının ortaya koyduğu tabloyu Darwinizm'in varsayımlarıyla karşılaştıracak, Darwinizm'in neden "yıkıma uğramış" bir teori olduğunu göstereceğiz. Bu noktada, ana beden kategorilerinin (filumların), fosil tabakalarında ortaya çıkışıyla ilgili genel tabloyu 3 maddede özetleyerek başlayabiliriz:

1. Kambriyen dönemi öncesindeki milyarlarca yıl boyunca yeryüzü sadece tek hücreli organizmalara ve kompleks sistemlere sahip olmayan bazı çok hücrelilere ev sahipliği yapmıştır. Bu canlıların oluşturduğu filum sayısı sadece 3'tür.

2. Canlılar aleminin birçok filumu, Kambriyen döneminin sadece 5-10 milyon yıllık bir döneminde aniden ve kusursuz beden yapılarıyla ortaya çıkmıştır. Dönemin sonu geldiğinde ortaya çıkmış olan filum sayısı 50'yi bulmuş, canlılar aleminin tüm filumlarının fosil kayıtlarında belirmesi -bir istisna ile- tamamlanmıştır.

3. Ana beden yapıları açısından Kambriyen dönemi sonrasında fosil kayıtlarına damgasını vuran olgu 'durağanlık' olmuştur. Darwinist beklentilerin tam aksine, filum gibi yüksek kategorilerin sayısında artış olmamış, hatta bir kısım filumların soyunun tükenmesiyle bunların sayısında azalma olmuştur. Dolayısıyla Kambriyen devri, ana beden yapısı seviyesinde günümüze oranla daha komplekstir.

Göz Kamaştırıcı Bir Canlı Çeşitliliği: Kambriyen Patlaması

Kambriyen dönemi, kayalıklarında birbirinden çok farklı ve kompleks yapıda çok hücreli organizmalar barındıran en eski jeolojik dönemdir. Bu döneme ait kayalıklar ilk olarak 1835 yılında İngiliz jeolog Adam Sedgwick tarafından Kuzey Galler'de bulunmuştur. Sedgwick, dönemi, Galler'in Latincedeki ismi olan Cambria'dan esinlenerek isimlendirmiştir. Uluslararası Global Stratigrafi Alt Komisyonu'nun 2002 yılında yayınladığı tarihlere göre, Kambriyen döneminin günümüzden 545 milyon yıl önce başlayıp 490 milyon yıl kadar önce sona erdiği kabul edilmektedir. Erken Kambriyen (542-513 milyon yıl önce), Orta Kambriyen (513-501 milyon yıl önce) ve Geç Kambriyen (501-490 milyon yıl önce) olarak üç alt döneme ayrılmaktadır.48

Dönemi doğa tarihi açısından önemli kılan en büyük olay, "Kambriyen patlaması"dır. Bu, Kambriyen öncesi dönemden Kambriyen dönemine geçişte (Erken Kambriyen'de) yaşanan bir patlamadır ve hiçbir ataları olmayan kompleks organizmaların dünya çapında son derece ani bir şekilde ortaya çıkmasını ifade etmektedir. Biyolojik çeşitlilik ve komplekslik açısından Kambriyen öncesi dönemle Kambriyen dönemi arasında öylesine büyük bir farklılık vardır ki, bu olay, canlıların bu ani varoluşunu ifade etmek için bir "patlama" olarak isimlendirilmiştir. Evrimci yazar Richard Monestarsky, literatürde "biyolojik Big Bang" olarak da anılan bu olayı şu sözlerle tarif etmektedir:

Hayvanlar, Kambriyen dönemi 544 milyon yıl önce başlamadan evvel, kısıtlı hareket sağlayan, oldukça basit bedenlere sahipti. Kambriyen öncesi dönemin kapanışındaki hayvanat bahçesi, denizanaları ve mercanla bağlantılı ve nispeten sıradan, bir dizi canlı sergiliyordu; bunlar arasında en ilgi çekici denebilecekler, deniz tabanında kayarak ilerleme yetenekleriyle diğerlerinden ayrılan solucan benzeri hayvanlardı.

Ancak Kambriyen döneminin başında, yaşam aniden komplekse doğru bir yön aldı. Jeolojik olarak tek bir 'an'ı temsil eden birkaç milyon yıllık jeolojik zaman dilimi içinde, gelişmiş beden yapılarına sahip canlılar denizleri doldurdu. Kambriyen patlaması adı verilen bu biyolojik patlama, ilk iskelet ve sert kabukları, antenleri, bacakları, eklem ve çeneleri üretti.49

Kambriyen patlaması, günümüzde var olan 35 filumu içine alan yaklaşık 50 ayrı filumun aniden ortaya çıktığı bir "Big Bang"dir. Bu, son derece önemli bir bilgidir. Çünkü verilen bu bilgi, günümüz canlılarının tüm özelliklerinin hatta soyu tükenmiş daha fazlasının ilk olarak ve oldukça ani bir biçimde, bundan yaklaşık 530 milyon yıl önce ortaya çıktığını ifade eder. Kambriyen döneminden sonrasına ait 14 küçük filumun daha ortaya çıktığı iddia edilmiş, ancak bunlar da sahip oldukları özellikler dikkate alınarak günümüzde var olan 35 filuma dahil edilmiştir. Bunun anlamı şudur: Önceki sayfalarda da belirttiğimiz gibi, Darwinist beklentilerin tam aksine, Kambriyen'den bu yana filum gibi yüksek kategorilerin sayısında artış olmamış, hatta bir kısım filumların soyunun tükenmesiyle bunların sayısında azalma olmuştur. Dolayısıyla Kambriyen devri, filumları belirleyen temel yapılar anlamında günümüze oranla daha komplekstir.

Bilim adamlarının karşı karşıya kaldığı bu sonuç, gerçek anlamda şaşırtıcıdır. Çünkü önceki satırlarda detaylarını anlattığımız gibi, Kambriyen'den biraz öncesinde, yumuşak dokulardan oluşan canlılar yaşamıştır. Bu dönemde canlıların oluşturduğu filum sayısı sadece 3'tür. Biraz daha geriye gittiğimizde ise, yeryüzü üzerinde tek hücreli varlıklardan başka bir şey yoktur. Ancak Kambriyen dönemi, tüm kompleks anatomileriyle, var olan tüm filumları belirleyen mükemmel iç ve dış yapılarıyla yepyeni canlıların aniden belirdiği bir dönemdir.

Science dergisinde yayınlanan 2002 tarihli bir makalede Kambriyen patlaması şu şekilde tanıtılır:

Fosil kayıtlarına göre yeryüzünde yaşam 3.5 milyar yıl önce küçük fotosentetik bakterilerle başladı. 3 milyar yıla yakın süre gezegen, bakteri, plankton ve mikroskobik deniz bitkilerinden daha büyük bir canlıya sahip değildi. Sonra birdenbire, 540 milyon yıl kadar önce, okyanusun karanlık derinliklerinde, çok zengin bir hayvanlar topluluğu var oldu. Uzun dikenli solucanlardan ağızları için yakalama kancaları bulunan beş gözlü yaratıklara kadar, 10 milyon yıllık bir süre için okyanus zeminini tamamen değiştirdiler. Bunlar hayvanların bilinen tüm büyük gruplarının ilk temsilcileriydiler ve hatta bazıları sonradan yok olacak daha başka gruplara dahildiler.50

Evrimci Ernst Mayr ise, *This Is Biology* kitabında bu büyük olayı şu şekilde anlatmıştır:

Yaşamın tarihinde, içte bir uyumun gerçek varlığını gösteren pek çok fenomen vardır. Prekambriyen'in sonunda ve Kambriyen'in başında birbirinden farklı yapıların aniden ortaya çıkışı nasıl açıklanabilir? Tamamlanmamış fosil kayıtlarında bile, şu anda var olan 30 ya da daha fazla filumla karşılaştırılınca o dönemdeki 60 ila 80 arası morfotipler ayırt edilebilir. (...) Deneysel olarak, bazıları başarılı olamamış ve nesli tükenmiş olan çok sayıdaki yeni türlerin, modern *chordata, echinoderm, arthropod* ve daha pek çok canlıyı temsil ettiği ve bunların her geçen gün daha da sabit hale geldiği deneysel olarak söylenebilir. Erken Paleozoikten beri, yeni tek bir büyük vücut planının meydana geldiği görülmemiştir. Sanki orada bulunanlar orada oldukları gibi 'katılaşmış', yani birbiriyle bağlantılı sabit bir iç yapı kazanmışlardır.51

Kambriyen döneminde ortaya çıkan yeni türlerin temel anatomik dizaynlar çerçevesinde, çeşitlilik ortaya koymaları gerçeğini, Stephen Jay Gould şu şekilde tarif etmiştir:

Anatomik çeşitliliğin boyutları, çok hücreli hayvanların ilk çeşitliliğinden hemen sonra maksimuma ulaştı. Yaşamın sonraki tarihi, genişlemeyle değil, elemeyle devam etti. Yeryüzü şu anda daha önceleri olduğundan daha fazla tür barındırıyor olabilir ama bunların çoğu birkaç temel anatomik tasarım üzerindeki tekrarlamalardır. (Taksonomistler yarım milyondan fazla kınkanatlı türü tanımlamışlardır ama bunların neredeyse tamamı tek bir temel planın çok az değişmiş fotokopileridir.) Aslında türlerin sayısının zaman içindeki muhtemel artışı bilmece ve paradoksun altını çizmektedir. Burgess denizleriyle karşılaştırıldığında günümüz okyanusları çok daha az sayıda anatomik plan üzerine kurulu çok daha fazla sayıda tür barındırmaktadır.52

Burada Stephen Jay Gould'un bahsini ettiği "eleme" Kambriyen devrinde aniden filumların ortaya çıkması ve bu filumların sayısının zamanla azalmasıdır ki bu, evrim teorisinin, sayısı zamanla artan türlerin filumların da sayısını artıracağı iddiası ile tamamen tezat oluşturmaktadır.

Bu konuyu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz: Kara, hava ve deniz taşıtları, insanların ulaşım için kullandığı araçların ana kategorilerini oluşturur. Otomobil, traktör, planör, bot vs. ise bunlar içindeki daha alt kategorilerdir. Bu alt kategorilerin çeşit ve sayısı zaman içinde

artmıştır. Ancak bu artış karşısında kara, hava ve deniz taşıtları şeklindeki 3 ana kategorinin sayısı yine de sabit kalmıştır.

Birbirinden oldukça farklı özelliklere sahip salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanaları, denizyıldızları, yüzücü kabuklular, denizzambakları 530 milyon yıl öncesine ait fosil kayıtlarında bedenlerinin büyük bir bölümünün izlerini bırakmışlardır. Bu izler o kadar belirgin ve mükemmeldirler ki, canlıların iç organlarına hatta dolaşım sistemlerine ait kalıntılar olduğu gibi durmakta, yumuşak dokular, canlının yaşam sistemlerini açıkça ortaya çıkaracak şekilde görülebilmektedir. İlginç olan, bu tabakadaki canlıların çoğunda, günümüz canlılarından neredeyse hiçbir farkı olmayan göz, solungaç, dolaşım ve boşaltım sistemi gibi yapıların, ileri fizyolojik özelliklerin bulunmasıdır. Kambriyen kayalıklarında bulunan bu fosiller güçlü iskeletlere, kaslara, yiyeceklerini depo edebilecekleri bölmelere, kabuklara ve yiyeceklerini kesebilecek sert organlara sahip son derece kompleks canlılardır.53 *Science News* dergisinin yazarlarından *Earth Sciences* dergisinin editörü, evrimci Richard Monestarsky, konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir:

Yarım milyar yıl önce... Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, 550 milyon yıl önce, Kambriyen devrin tam başına rastlar ki, denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu patlamayla başlamıştır. Günümüzde Dünya'nın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen devrinde zaten vardır ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar.54

Darwinizm'in en ateşli savunucularından İngiliz biyolog Richard Dawkins ise, Kambriyen gerçeğini şu şekilde ifade etmek zorunda kalmıştır:

…Kambriyen katmanları, başlıca omurgasız gruplarının çoğunu bulduğumuz en eski katmanlardır. Bunlar, ilk olarak ortaya çıktıkları halleriyle, oldukça evrimleşmiş bir şekildeler. **Sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibiler.**55

Kambriyen kayalıkları, hayvanlar aleminin temel vücut planının üçte ikilik bir kısmını sergilemektedir. Ancak bu vücut planları o kadar belirgindir ki, omurgasız canlıların mineralleşmiş iskeletleri büyük ölçüde korunmuştur. *Arthropod* alt filumuna dahil edilen trilobitler, birazdan detaylarını inceleyeceğimiz son derece kompleks canlılardır.

Kabuklu canlılar, sert dokularından dolayı kuşkusuz fosil kayıtlarında daha çok iz bırakırlar. Ancak, Kambriyen canlılarının çok

fazla sayıda bulunduğu hem Kanada'daki Burges Shale fosil yataklarında hem de Çin'deki Chengjiang faunasında, sert dokuların yanı sıra mükemmel şekilde korunmuş yumuşak dokuların kalıntıları da bulunmuştur. Hatta Chengjiang'daki fosiller, sadece yumuşak dokulardan oluşan canlıların izlerini bile olduğu gibi sergilemektedir. Chengjiang'da oldukça büyük öneme sahip organlardan göz, bağırsak, mide, sindirim organları, deri, pul, ağız ve sinir sistemi gibi bölgeleri detaylı incelemek mümkün olmuştur.

Kambriyen devri, evrimsel bir geçmiş için delil ve zamana ihtiyaç duyan evrimciler için, son derece yıkıcı bir sonuç getirmiştir. Bu çarpıcı gerçek, kendilerinin de açıkça kabul etmek zorunda kaldıkları gibi evrim teorisinin aleyhinde büyük bir meydan okumadır. Canlılar evrimleşmemiş, yaratılmışlardır. Kambriyen dönemine ait canlılar incelendikçe, evrimin, yaşanmış bir süreç değil, sadece bir aldatmaca olduğu çok açık olarak ortaya çıkmaktadır.

Fosiller İnceleniyor

1980'li yıllarda Burgess Shale'den elde edilen fosillerin, Harry Wittington, Derek Briggs ve Simon Conway Morris tarafından incelemeye alınmasıyla evrimciler, Burgess Shale ile ilgili olarak önemli bir gerçekle karşı karşıya kalmışlardı. 530 milyon yıl önce biyolojik bir patlama gerçekleşmişti ve bunu görmezden gelmenin artık imkanı yoktu.

Yaşam formlarının Kambriyen patlamasında sergilediği yapıları detaylarıyla inceleyen ve Burgess Shale'i konu alan *Wonderful Life* isimli kitabıyla ödül almış olan Stephen J. Gould, bu önemli keşfin ortaya çıkardığı gerçeği şu şekilde açıklıyordu:

Şunu anlamalıyız ki, zamanın çoğunda hiçbir şey olmamıştır. Bunu anlayamıyoruz çünkü bizim hikayelerimiz bu temayı itiraf etmiyor. Burgess Shale'in bize öğrettiği şudur ki, temel anatomik dizaynların tarihinde, neredeyse **her şey, tek bir jeolojik anda meydana gelmiştir** ve bundan 500 milyon yıl öncesinde neredeyse hiçbir şey yoktur.56

Simon Conway Morris ise, Burgess Shale "probleminin" evrime getirdiği zorluğu şu şekilde tarif etmişti:

Bazı paleontologlar, Burgess Shale probleminin varlığının, evrim teorisinin önemli bir parçasını yıkması konusunda bir tehdit olduğunu hala tartışıp dururken, nasıl iyimser olabiliriz?57

Evrimci bilim adamları Burgess Shale yataklarına bir açıklama getiremezken, 1980'lerde Burgess Shale'e benzer iki fosil alanı daha

keşfedildi: Kuzey Grönland'daki Sirus Passet ve Güney Çin'deki Chengjiang. Kambriyen döneminde yaşamış şaşırtıcı çeşitlilikteki hayvanlar, bu bölgelerde de çok daha detaylı şekilde kendilerini gösteriyorlardı. Özellikle Chengjiang'da ortaya çıkan fosiller o kadar iyi muhafaza edilmişlerdi ki, fosillerin tüm özelliklerini ayırt edebilmek mümkündü. Hatta bu fosil katmanları, ilk omurgalılara bile sahipti.58

Chengjiang'daki fosillerde; sinirler, iç organlar bile açıkça görülebiliyordu. Diğer hiçbir yerde bulunmayan fosil detayları, burada tüm detaylarıyla ortadaydı. Denizanalarına benzer canlıların bedenlerindeki su yolları bile olduğu gibi kalmıştı. Çin'de bulunan bu fosiller ile tespit edilen tür sayısı 100'ü geçmişti ve bunlar, toplam 37 ayrı filumun varlığını gösteriyordu. Diğer bölgelerde bulunan fosillerle birlikte bu sayı 50'yi bulmuştu. Çin'deki Kambriyen kayalıklarını araştıran, San Francisco Biyoloji departmanının başı Dr. Paul Chien'in deyimiyle, "başlangıçta, yani hayvan yaşamının ilk fosillerini bulduğumuz yerde, şu an olduğundan çok daha fazla filum bulunuyordu."59

Filum ve diğer biyolojik kategorilerin hiçbir ara form olmaksızın, aniden ortaya çıkışı, evrim teorisinin geçersizliğini başlı başına ortaya koyan bir gerçektir. Ancak burada Darwinizm'in geçersizliğinin çok önemli bir belgesi daha vardır: Kambriyen döneminde ana beden yapıları sayıca fazla, tür sayısı ise günümüze kıyasla azdır. Günümüzde ise ana beden yapıları Kambriyen dönemine oranla az, türlerin sayısı ise fazladır. İlerleyen sayfalarda değineceğimiz gibi, bu durum, filumların sayısının zamanla artacağı yönündeki Darwinist iddiayı kesinlikle geçersiz kılmış, türlerin kökeniyle ilgili Darwinist teorinin bir hayalden ibaret olduğunu ortaya koymuştur.

Kambriyen fosilleri üzerine yaptığı araştırmalarla tanınan, Kambriyen patlamasının konu alındığı *In the Blink of an Eye* (Bir Göz Kırpmasıyla) kitabının yazarı Oxford Üniversitesi'nden Andrew Parker, bir röportajında Chengjiang'daki çeşitliliği şu şekilde anlatıyordu:

Bunlar, çok fazla filumu ve şu anda nesli tükenmiş olan hayvanların temel gruplarını temsil ediyorlar. Tüm kabuklu sıralamaları, solucanlar ve denizanaları ve hatta ilk omurgalılar, Chengjiang'daki fosillerde ortaya çıkmıştır. Türler arasındaki bütün bu çeşitlilik, zamanın sadece bir anında saklanmışlardır. Böylelikle onları birlikte yaşarlarken görebiliyor, onların nasıl birbirlerini etkilediklerini anlayabiliyoruz. Her birinin sert kabukları olduğunu

biliyoruz, hatta ekolojilerini bile tahmin edebiliyoruz. Çünkü bunların tamamı aynı resim içindeler.60

Andrew Parker'ın bu sözlerle üstü kapalı şekilde anlatmaya çalıştığı "evrim açmazını", Kaliforniya Üniversitesi'nden Darwinist paleontolog James Valentine çok daha açık bir şekilde itiraf ediyordu:

Kambriyen kayalıklarında ortaya çıkan iskeletli filumların pek çoğu, birbirinden farklı pek çok alt grup, sınıf ve düzen tarafından temsil edilirler. Ve bunlar **hiçbir bilinen ara geçiş formları olmadan aniden ortaya çıkmışlardır.**61

Chengjiang'da bulunan fosiller, Kambriyen canlılarının müthiş çeşitliliğini ve Valentine'ın da belirttiği gibi hiçbir ara geçiş canlısı kalıntısı bulunmadığını açıkça onaylamaktaydı. Onbinlerce fosil arasından, evrimcilerin ısrarla bekledikleri, canlıların birbirlerinden evrimleştiğini gösteren tek bir ara geçiş canlısı fosili bulunamamıştı. Çünkü yeryüzünde evrim yaşanmamıştı. Hayali ara geçiş canlılarının bulunması imkansızdı. Chengjiang'daki bulgular büyük önem taşıyordu, çünkü Burgess Shale'de ortaya çıkan mükemmel durumdaki fosiller, daha önce de belirttiğimiz gibi, neredeyse 70 sene görmezden gelinmişti. Dr. Paul Chien, bu konuyla ilgili olarak şunları söylüyordu:

(Chengjiang'da bulunan fosiller karşısında) Bilim adamları gelip şöyle diyebilirlerdi: 'Evet, bunu daha önce duymuştuk. Bu Burgess Shale'e oldukça benziyor.' Ama Burgess Shale hikayesinden yıllar boyunca hiç bahsedilmemişti. Burgess Shale ilk olarak 1909 yılında Charles Walcott tarafından bulunmuştu. Acaba neden bu hikaye 1980'lere kadar halka bildirilmedi?

İlk başlarda bunun, onlar için bir problem olduğunu düşündüm. Neler olduğunu anlayamıyorlardı, çünkü şu anki hayvan grupları ve filumlarla hiçbir benzerlik içermeyen bir şeyler bulmuşlardı. Walcott bu grupları, şu an var olanlarla ilişkilendirmeye çalıştı ama çabası hiçbir zaman tatmin edici olmadı.

Bu ilk başlarda oldukça şüpheliydi çünkü başlangıçta şu ankinden çok daha fazla kompleksliğin olduğunu kabul etmeyi reddediyorlardı. Onların gördükleri şey, şu an sahip olduğumuz 38 filuma karşılık 50'den fazla filum idi. (Aslında 50 sayısı ilk başlarda 100 olarak ifade edildi. Ancak daha sonra görüş birliği ile bunun 50'den fazla olmasına karar verildi.) Ancak sorun şu ki, ne yapacaklarını bilmedikleri bir şey görmüşlerdi. Kendilerini güvenilir bir bilimsel konumun içinde bulmuşlardı. Daha sonra, bütün bunların Darwinist beklentilerle aynı olmadığını anlamaya başladıklarında, artık susmaya başladılar.62

Dr. Chien'in açıkça bildirdiği şey, evrime meydan okuyan bu olağanüstü keşfin, yaklaşık 70 yıl boyunca evrimci bilim adamları tarafından örtbas edilmeye çalışılmasıdır. Büyük bir sessizlik içinde, hayali evrim tarihinin gerçekleşmemiş olduğunu saklamaya çalışmışlar, paleontoloji tarihinin tartışmasız en büyük buluşunu görünmez hale getirmeye uğraşmışlardır. Ancak fosiller, o kadar büyük bir alana yayılmış ve geride o kadar fazla örnek bırakmışlardır ki, bunların tümünü görünmez kılmak imkansız olacaktır. Aradan geçen yaklaşık yüzyıllık zaman içinde, olayı önemsiz gösterebilmek için ellerinden geleni yapmış, fakat sonunda kaçınılmaz gerçeği kabul etmek zorunda kalmışlardır. Yeryüzünde, evrimcilere göre kompleks canlıların olmaması gereken bir dönemde, günümüz filumlarının ve daha da fazlasının temsilcileri yaşamış, yüzyıllarca varlıklarını sürdürmüş, sonra da bunların bir kısmı ortaya çıkışları kadar ani bir şekilde ortadan kaybolmuşlardır. Geçmişlerine de, kendilerinden sonraki dönemlere de adapte edilebilecek bir evrim yoktur. İşte bu önemli gerçeği gizlemek için evrimci bilim adamlarının söz konusu önemli bulgular konusunda sessiz kalmaları, bu konuda hiçbir detaylı araştırmaya girişmemeleri, savundukları iddianın bilimsel değil, tümüyle sahte temellere oturduğunu bir kez daha belgelemektedir.

Bir Göz Kırpmasıyla

Kambriyen dönemini temsil eden 543 – 490 milyon yıl öncesi, başlarda, Kambriyen canlılarının ortaya çıktıkları dönem olarak kabul ediliyordu. Ancak fosiller araştırıldıkça, bu canlıların çok daha kısa bir dönem içinde var oldukları anlaşıldı. Bilim adamları, önce Kambriyen canlılarının 70 milyon yıllık bir dönem içinde yaşadıklarını zannettiler. Erken Kambriyen faunalarındaki zirkon minerali üzerinde yapılan tarihlendirmeler, bu patlamanın süresinin yaklaşık 5 milyon, en fazla 10 milyon yıl sürdüğünü kanıtlıyordu.

1995 yılında yayınlanan bir *Time* makalesinde yapılan bu hesaplama şu şekilde anlatılmıştı:

Zirkon tarihlendirmesinde, bir fosilin yaşı, kristallerindeki uranyum ve kurşunun oransal miktarı ölçülerek hesaplanır. Bu tarihlendirme yöntemi, Kambriyen'in süresini bir süredir yontmaktadır. Örneğin 1990 yılında, dünyanın değişik bölgelerindeki erken Kambriyen alanlarından alınan yeni tarihler, biyolojinin Big Bang'ini 600 milyon yıldan 560 milyon yıla çekti. Artık, Sibirya'dan elde edilen zirkonların kurşun içeriklerine dayandırılan bilgilere göre hemen hemen herkes, Kambriyen'in neredeyse kesinlikle 543 milyon

yıl önce başladığına; ve daha da şaşırtıcı bir şekilde biri hariç tüm filumların, ilk 5 ila 10 milyon yıllık sürede ortaya çıktığı konusunda mutabıktır.63

Jeolojik anlamda 5 milyon yıl, adeta bir göz kırpması kadar kısadır. Bu kısa süre, pek çok yönden geçersiz kılınmış hayali evrimin sürecini, tam anlamıyla imkansızlaştırmaktaydı. Bu gerçek, evrimcilerin "açıklanamayan canlı çeşitliliği" sorununa "açıklanamayan süre" sorununu eklemişti.

M.I.T.'den Samuel Bowring, *Time* dergisine verdiği bir röportajda şunları söylüyordu:

Artık 'hızlı'nın ne kadar hızlı olduğunu biliyoruz. Benim biyolog arkadaşlarıma sormak istediğim şey ise şu: Kendilerini rahatsız hissetmeleri için evrimin ne kadar hızlı gerçekleşmesi gerekiyor?64

Yaklaşık 50 ayrı filumun, şu an bildiğimiz ve bilmediğimiz canlı çeşitliliğinin hiçbir uyarıcı, hatırlatıcı unsur olmadan, birdenbire ortaya çıkması için bu süre, şaşırtıcı derecede kısa bir süredir.

5 milyon yıl, bir insan hayatı ile kıyaslandığında kuşkusuz uzun bir süredir. Ancak evrimcilerin, canlıların çeşitlenmesi ve kompleks özelliklere kavuşmalarını sağlayacak olan hayali aşamaların gerçekleşmesi için ihtiyaç duyduklarını iddia ettikleri süre, milyonlarca, hatta milyarlarca yıldır. Dünya'nın şu an kabul edilen 4.6 milyarlık yaşı göz önüne alındığında, beş milyon yıl, Dünya'nın 0.001'i kadarlık bir aralığıdır ve bu gerçekten de sadece bir "an"dır.65

Jonathan Wells, bu oldukça kısa süreyi şu şekilde tarif eder:

Kambriyen patlamasını gösteren hayvan fosillerindeki büyük artış yaklaşık 530 milyon yıl öncesine dayanmaktadır ve maksimum 5 ile 10 milyon yıl sürmüştür. 10 milyon yıl insan için uzun bir süredir ama jeolojik açıdan kısadır ve Kambriyen döneminin başından itibaren geçen zamanın %2'sinden daha azına tekabül etmektedir.66

Harvard Üniversitesi'nden Stephen Jay Gould ise bu olağanüstü hızı, şu şekilde tanımlamıştır:

Hızlı, artık bizim düşündüğümüzden daha hızlı. Ve bu, gerçekten şaşılacak derecede ilginç bir durum.67

Gould, *Scientific American* dergisinde yayınlanan makalesinde ise, evrimcilerin tümünün kabul etmek zorunda kaldıkları beş milyon yıllık Kambriyen gerçeğini şu sözlerle ifade etmiştir:

[Bu konuda] en ihtiyatlı görüş dahi kabul etmektedir ki, (Kambriyen'den) sonraki 500 milyon yıllık fırsatlar dönemi, sadece beş milyon yılda elde edilen Kambriyen kapsamını genişletmemiştir.

Kambriyen patlaması yaşamın tarihinde en dikkate değer ve şaşırtıcı olaydır.68

Kambriyen kayalıklarında ortaya çıkan canlıların sahip oldukları kompleks özelliklerin yanı sıra, evrimcilerin, bu canlıların sözde evrim sürecinin uzun aşamalarını yaşayamayacak kadar kısa sürede nasıl var olduklarını da açıklamaları gerekmektedir. Acaba hangi evrimsel aşama, birkaç küçük, çok hücreli canlının yaşadığı ortamda, sert kabukluları, mükemmel gözleri, dolaşım ve sindirim sistemlerini, avları ve avcıları, birbirinden çeşitli ve farklı özelliklere sahip binlerce canlıyı dünyada yaşanan tüm zamanın 0.001'i kadar bir zaman aralığında meydana getirebilmiştir? Bu hayali sürecin nasıl işlediği, imkansızları nasıl başarmış olabileceği bir yana, canlıların bu kısa süre içinde ortaya çıkmaları, evrimin kendi tezi ve iddiaları ile uyumsuzluk göstermektedir. Bu olağanüstü kısa süre, kitabın ilerleyen sayfalarında inceleyeceğimiz gibi, evrimciler tarafından çeşitli şekillerde açıklanmaya çalışılmış, ancak hiçbir açıklama tutarsızlıktan öteye gidememiştir.

Burada şunu hatırlatmakta fayda vardır: Kambriyen canlılarının 5 milyon yıl içinde ortaya çıkışları, 5 milyon yıllık dönem içinde her birinin farklı zamanlarda bir anda yaratılmış olduklarını anlatmaktadır. Canlı tarihinin hiçbir aşamasında gerçekleşmediği gibi, söz konusu 5 milyon yıl içinde de evrim gerçekleşmemiştir. Böylesine kısa bir süre içerisinde meydana çıkan canlı yaşamını tarif ederken, birbirlerinden farklı türdeki canlıların, bu kısa zaman aralığı içinde yeryüzüne yerleştirildikleri kastedilmektedir. Allah, bu canlıları, yalnızca tarihin bu sınırlı dönemi için yaratmış, onları yoktan var etmiş ve dilediği bir anda onları yok etmiştir. Nitekim, Kambriyen filumları dahilinde sonradan ortaya çıkan kategoriler birbirlerinden türeyerek değil, "aniden" ortaya çıkmışlardır. Fosil kayıtları bunu açıkça göstermektedir. Bunlar arasında evrimsel seri göstergesi olabilecek hiçbir fosil kanıt yoktur. Ünlü evrimci paleontolog George G. Simpson ise bu gerçeği şöyle itiraf etmiştir:

Her paleontoloğun bildiği gibi, şu bir gerçektir ki yeni türlerin çoğu, cinsler ve aileler ve aile üzerindeki yaklaşık tüm kategoriler fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkar ve bunlara doğru giden, bilinen, kademeli ve tamamen sürekli geçiş serileri yoktur.69

Yeni türler aniden ortaya çıktıkları gibi, yeryüzündeki varlıkları boyunca sahip oldukları karakteristikleri korumuş, hiçbir değişim göstermemişlerdir. Gould, bu sebeple Kambriyen sonrası dönemde "neredeyse hiçbir şey olmadığını" yazmıştır:

Burgess Shale'in bize öğrettiği şudur ki, temel anatomik dizaynların tarihinde, neredeyse her şey, tek bir jeolojik anda meydana gelmiştir ve bundan sonraki 500 milyon yılı biraz aşkın dönemde neredeyse hiçbir şey olmamıştır."70

Simpson ve Gould'un bu sözlerle özetlediği Kambriyen sonrası fosil kaydı, Darwinizm'in kademeli gelişim iddiasıyla temelden çelişen iki gerçek ortaya koymaktadır. Bunlar ani ortaya çıkış ve durağanlıktır. Gould bu iki kavramı şöyle ifade etmiştir:

Fosilleşmiş türlerin çoğunun tarihi, kademeli evrimle çelişen iki farklı özellik ortaya koymaktadır:

1. Durağanlık: Çoğu tür, dünya üzerinde var olduğu süre boyunca hiçbir yönsel değişim göstermez. Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.

2. Aniden ortaya çıkış: Herhangi bir lokal bölgede, bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir.71

Kısacası Kambriyen sonrası dönemde, filum seviyesindeki anatomik çeşitlilikte herhangi bir artış olmamıştır. Daha sonra ortaya çıkan kategoriler, mevcut ana beden yapıları içinde tekrarlamalardan ibaret kalmıştır. Bu yeni kategoriler de, filumlar gibi, aniden ve kusursuz yapılarıyla ortaya çıkmıştır. Ve yeryüzündeki varlıkları boyunca hiçbir evrimsel değişim göstermemiş, milyonlarca yıl boyunca bedensel karakteristiklerini korumuş, durağanlık ortaya koymuşlardır.

Şunu önemle belirtmek gerekir ki, Kambriyen canlılarının tüm çeşitlilik ve kompleksliğiyle dünya çapında, hiçbir evrimsel ata bulunmaksızın, bir "an"da ortaya çıkması, canlıların kökenine dair evrimsel yaklaşımlar için olabilecek en kesin ve net yalanlamadır. Evrimciler, kendi şart koştukları "zaman içinde aşamalı evrimsel gelişim" teorisi ile iddialarını geçersiz kılmışlardır. Kambriyen döneminde ne aşamalı bir gelişim ne de gerektiği kadar uzun bir zaman vardır. Var olan tek şey, gelişmiş ve kompleks halleri ile oldukça kısa bir zaman içinde ortaya çıkmış canlılardır.

Allah, Darwinistlerin kendi iddialarını temelinden yıkacak bir mucize yaratmıştır. Bu, tüm güçleri ile Allah'ın yaratışına karşı açıklama arayanlara ders olacak, onları tamamen açıklamasız bırakacak benzersiz bir mucizedir. Kambriyen kayalıklarında sergilenen şey, olağanüstü bir sanat, bir yaratılış harikasıdır.

Kambriyen mucizesi, Yüce Allah'ın kusursuz bir eseri, sonsuz aklının ve gücünün muhteşem bir tecellisidir.

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra diriltiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

KAMBRİYEN CANLILARI

Milyarlarca yıl boyunca ıssız ve sessiz bir şekilde varlığını sürdürmüş bir yeryüzü... Etrafta yürüyen, avlanan, ses çıkaran, besin tüketen hiçbir canlı yoktu. Var olanlar sadece bakteriler ve diğer tek hücrelilerdi. Mikroorganizmalarla geçen milyonlarca yılın ardından bu defa yumuşak bedenli, birden fazla hücreden oluşmuş küçük canlılar devreye girdi. Tek hücreli mikroorganizmalar ve çok hücreli yumuşakçalar... Sonra aniden yeryüzünde bir hareketlilik baş gösterdi. Yeryüzünün büyük bir kısmı, birbirinden tamamen farklı ve günümüzdekilere benzer komplekslikte özellikler gösteren deniz canlılarıyla dolup taşmış durumdaydı. Yeryüzünde yürüyen, avlanan, gören, hisseden, bir sosyal hayatları ve yaşama şekilleri olan canlılar hüküm sürmekteydi. Öyle ki, bu canlılardan hiçbiri diğerinin özelliklerini taşımayacak kadar farklıydı. Bu öylesine büyük bir farklılıktı ki, bir canlı, diğeriyle kategorize edilemeyecek kadar büyük bir değişiklik göstermekteydi.

Tüm bu çeşitliliğin ortaya çıkışı sadece 5 milyon yıl sürmüştü. Ardından bir kısmı yok oldular. Sahip oldukları tüm özellikleri yaşadıkları denizlerin diplerinde bırakarak...

Bir canlının tüm özelliklerinin taş zemin üzerinde kalabilmesi, Allah'ın yarattığı çok büyük bir mucizedir. Ölümünün ardından çürüyüp gitmesi, toprağa karışıp yok olması gereken bir canlı, kimi zaman, sahip olduğu dokungaçlara, sindirim sisteminden sinir uzantılarına kadar tüm detayları ardında bırakmıştır. Varlığının tüm delilleri milyonlarca yıllık kayalar üzerinde sergilenmektedir. Allah'ın muhteşem yaratışı ve hayranlık uyandırıcı sanatı, Allah'ın dilediği

şekilde gözler önündedir. Bu mükemmel sanatın en büyük delillerinden bazılarını Allah, Kambriyen canlılarıyla vermiştir.

De ki: "En 'üstün ve apaçık' delil Allah'ındır. Eğer O dileseydi elbette tümünüzü hidayete yöneltip-iletirdi." (Enam Suresi, 149)

Korunmuş Fosillerden Bazıları

Bu bölümde, Kambriyen katmanlarında bulunmuş yaklaşık 530 milyon yıl öncesine ait canlıların özellikleri ele alınacaktır. Canlıların Latince isimleri genel bir bilgi verebilmek için belirtilmiştir. Asıl önemli olan, bu dönemde ortaya çıkmış olan canlıların çeşitli kompleks özelliklere sahip olduklarını, günümüz canlılarına çok benzeyen, hatta bazen daha ayrıcalıklı ve özel parçalara sahip olduklarını gösterebilmektir. Günümüzden yaklaşık 530 milyon yıl öncesinde yaşamış olan bu canlıların, çok mükemmel detaylar ve güzelliklerle yaratılmış olduklarını delillendirebilmektir. Onların, evrim teorisinin iddialarını tam anlamıyla çürüten, olağanüstü eserler olduklarının görülmesini sağlamaktır.

Fosillerin özellikleri, temelde bu amaç için verilmektedir. Yüce Allah'a iman edenler için elbette, böyle canlıları 500 milyon yıl önce de, şimdi de görmek şaşırtıcı değildir. Sonsuz bir ilim ve güç sahibi olan Allah, onları dilediği zamanda, dilediği şekilde ve dilediği yerde yaratmaya kuşkusuz kadirdir.

Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle haber vermiştir:

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Nur Suresi, 45)

Bu canlıların varlıklarının üzerinde durmamızın ve özelliklerini belirtmemizin bir diğer amacı da, Kambriyen canlılarının 500 milyon yıl önce ortaya çıkışlarına şaşıran evrimcilerin, gerçeği görmelerini sağlamak ve onlara körü körüne uyan insanları aydınlatmaktır. Canlıların tarihinde gerçekleşen herhangi bir evrim süreci yoktur. Özelliklerini sayacağımız canlıların tümü, hiçbir ataları olmadan ortaya çıkan, hiçbir gelişim aşaması göstermeden kompleks özelliklere sahip olan canlılardır.

Kambriyen canlılarının fosillerinin özelliklerinden biri, çok iyi saklanmış olmalarıdır. Normal şartlarda meydana gelen fosilleşmelerde, canlıların dış kabuklarındaki kitin ve kalsiyumdan oluşan sert kısmın dağılması gerekmektedir. Fakat Kambriyen katmanlarından toplanan örneklerin büyük bir kısmında dış iskeletin neredeyse tamamı orijinal görüntüyü korumakta, bunun dışında canlıların en temel iç sistemleri açıkça görülebilmektedir.

Çeşitli bölgelerde yapılan araştırmalar, Kambriyen'e ait olarak bulunan tüm fosillerin, farklı özelliklerini ortaya çıkaracak niteliktedir. (*www.yasayanfosiller.com*) Bu canlıların kafaları, gövdeleri, çeşitli kompleks parçalardan oluşan mide ve bağırsak sistemleri bulunmaktadır. Bazılarının dört ayağı, bazılarının ise bir düzine ayağı vardır. Bazılarının kabukları, bazılarının antenleri, bazılarının solungaçları bulunmaktadır. Kısacası, günümüz canlılarına benzeyen hemen her vücut şekli ve nesli tükenmiş daha fazlası, müthiş kapsamlı görünümleri ve tüm kompleks özellikleriyle, Kambriyen dönemi denizlerinde varlık göstermiştir. Bu fosillerden bazıları şunlardır:

Marella

Walcott tarafından dantelli yengeç olarak adlandırılan *Marella*, Burgess Shale fosilleri arasında en fazla bulunanlardandır. Sadece Walcott Quarry'de (Walcott'un isminin verildiği fosil alanı) 15.000 *Marella* örneği toplanmıştır. *Marella*, üç boyutlu olarak neredeyse tüm özellikleri ile bilinmektedir. *Marella*'nın ilginç kafa kısmı, dışarıya doğru kıvrılan iki uzantıya sahiptir. Bu uzantılar canlının bütün vücudu boyunca uzanacak büyüklüktedir. İki çift anteni vardır. Bunlardan bir tanesi küçük parçalardan oluşmuş birer uzantıdır. Diğeri ise, çalı şeklinde incelen uçlara sahiptir. *Marella*'nın vücudu gittikçe küçülen halkalar şeklinde parçalardan oluşur ve bu parçaların her birinden bir çift ayak uzanmaktadır. Küçük organik maddeler ve küçük canlılarla beslendiği sanılan bu canlının antenleri muhtemelen suyun yüzeyindeki bu küçük parçacıkları toplamak içindir. Bacakların dış kısmındaki tüylü uzantılar ise, solunum için kullanılmaktadır.72

Canadaspis

Canadaspis, neredeyse sahip olduğu tüm özelliklerle birlikte korunmuş bir fosildir. Canlının, iki tarafından adeta menteşe ile tutturulmuş gibi duran, iki havalandırma kapakçığı bulunmaktadır. Karın kısmı ve gırtlak bölgesi olduğu gibi görünmektedir. Mide bağırsak sistemi de oldukça belirgindir. *Canadaspis*'in bacakları iki

bölüme ayrılmıştır. İç bölüm, parçalar halindedir ve yürümek için kullanılmaktadır. Burada bulunan ayakların uç kısımları küçük kıskaçlar şeklinde kıvrılmaktadır. Kanata benzer diğer dış bölüm ise, karnın bulunduğu bölgedeki havalandırma kapakçıklarının oradan dışarıya doğru çıkmış durumdadır. Bu kanatsı çıkıntılar, yüzmek ve aynı zamanda da oksijen solunumu yapmak için kullanılmaktadır. Ayakların, küçük organik parçacıkları bulabilmek amacıyla toprağı kazmak için kullanıldığı düşünülmektedir.73

Hallucigenia

Sahip olduğu dikenler nedeniyle bu canlı, Burgess Shale fosillerinin en ilginçlerinden biridir. *Hallucigenia*'nın gövdesinin çeşitli kısımlarında, tüycüklerden oluşan uzantılar bulunmaktadır. Bundan farklı olarak canlı, dip kısımlarında yuvarlak kabartılar bulunan dikenlere sahiptir. Canlının sahip olduğu tüm uzantılar, mideye dar bir boru ile bağlanmaktadır. Bu borular, gövde boyunca ilerlemektedir. Son derece kompleks bir yapıya sahip *Hallucigenia*, Kambriyen canlılarının günümüz canlılarından ne kadar farklı olduğunu gösteren en belirgin örneklerdendir.

Çin'de bulunan *Hallucigenia* örnekleri ise, bu canlının yeni ve çok daha ilginç özelliklerinin bulunmasına neden olmuştur. Burada bulunan *Hallucigenia* fosilleri, zırhlı loblar içermektedirler. *Hallucigenia*, yukarıdaki resimlerde de görüldüğü kadarıyla, üzerinde yuvarlak uzantıları ve sırt kısmında izole tabakalar bulunan tırtıla benzer bir canlıdır. Yeni tanımlanan özellikler, *Hallucigenia*'nın sırtındaki dikene benzer yapıların, koruma amaçlı olduğunu doğrulamaktadır. Alt kısımda ise, kıskaç şeklini alan yedi çift ayak bulunmaktadır.74

Odaraia

Odaraia, fonksiyonel özellikleri nedeniyle Burgess Shale canlılarının en dikkate değer olanlarındandır. Canlının oldukça büyük iki gözü vardır. İki havalandırma kapakçığı karın kısmının yanındadır. Kuyruk kısmında, üçlü pervaneye benzer uzantılar bulunmaktadır. Hava kapakçıkları, ön kısımda gözlerin bulunduğu yeri açmak için aniden dururlar. Bu canlının aktif bir yüzücü olduğu ve büyük gözlerini, beslenmek amacıyla canlı küçük organizmalar aramak için kullandığı anlaşılmaktadır. *Odaraia*, muhtemelen yukarıdan aşağıya doğru yüzebilecek yeteneğe sahiptir. Böylelikle sürtünme, sahip olduğu büyük hava kapakçıkları nedeniyle minimum seviyededir. Sahip

olduğu uzantılar sayesinde canlı yüzebilmektedir. *Odaraia*'nın baş kısmındaki çıkıntılar küçüktür. Bu da küçük antenlerin ve güçlü alt çenenin bir kanıtıdır.75

Anomalokarid

Anomalokarid, en büyük Burgess Shale canlılarındandır. Yaklaşık 45-60 cm'ye varan boyu, kimi zaman 1 hatta 2 metreye kadar ulaşmaktadır. Ananasa benzer ağız yapısıyla bu canlı, avını yakalamaya yardımcı olan uzantılara sahiptir. En büyük uzantılar, başın ön kısmından dışarı doğru çıkanlardır ve bunlar muhtemelen avları yakalamak için kullanılmaktadır. *Anomalokarid*, güçlü çenesinde özel sıralı dişlere sahiptir. Bulunan en büyük uzantılara sahip *Anomalokarid*'in bu uzantıları yaklaşık 20 cm boyundadır. Çene, avı yakalayabilecek şekilde açılabilmekte ve avın ağza alınabilmesini sağlayacak çeşitli donanımlarla çalışmaktadır. *Anomalokarid*'in yan kısmı yuvarlak bölümlerden oluşmuştur, bunlar muhtemelen yüzmeyi sağlamaktadırlar.76

Günümüzün köpek balıkları gibi *Anomalokaridler* de kendi ortamlarına mükemmel uyumlu avcılardandı. Bilim adamları, yok olup giden *Anomalokaridler*'i herhangi bir filum ile bağdaştırabilmek için çok uğraştılar. Ancak tüm tartışmaların sonrasında, *Anomalokaridler* de kendi filumlarına dahil edildiler.77

Pikaia

Pikaia, Walcott tarafından ilk olarak bir deniz solucanı olarak tanımlanmıştır. Ancak sahip olduğu çeşitli özellikler nedeniyle, omurgalıların da dahil olduğu Chordata filumuna dahil edilmiştir. Bu filumun Kambriyen'de bilinen ilk temsilcisidir. Canlının ön kısmında bir çift kısa dokungaç bulunmaktadır. Gövde kısmı "S" biçiminde kıvrılabilmeyi sağlayan kalın kas bloklardan oluşmuştur. Kuyruk, yüzgeç şeklinde açılmıştır. *Pikaia*, yerin hemen üzerinde yüzmektedir. Kaslarını kullanarak kendisini dalgalandırmakta ve bu şekilde hareket etmektedir. Yüzgeçleri hareket ettiren özel bir sisteme de sahip olduğu sanılmaktadır.78

Opabinia

Opabinia, fosilleri erken Kambriyen yataklarında ele geçirilen, diğerlerinden farklı özelliklere sahip bir canlıdır. Bedeni bölmelerden oluşuyordu ve yumuşak bir kabuğa sahipti. Kafasında tam beş tane göz bulunuyordu. Daha da ilginci burnunda, hortum gibi bir organa ve

bunun ucunda bir yengecinkine benzer kıskaçlara sahipti. Bunu muhtemelen avlarını yakalamak için kullanıyordu.79 Bedeninin bölümlerinin her biri bir çift solungaca sahipti. En arka üç parça, kuyruğu oluşturuyordu. Bilim adamları, *Opabinia* sayesinde, yumuşak bedenli Burgess Shale faunasının zannedilenden çok daha kompleks ve çeşitli olduğunu anlamışlardır.

Insolicorypha

Sadece tek bir örneği bulunan bu Burgess Shale fosili, oldukça ince olmasına rağmen zaman içinde hayret uyandırıcı derecede iyi saklanmıştır. Baş kısım, ilginç bir şekilde iki ayrı parçaya ayrılır. Bu uzantıların ikisinin de hissetmeye yarayan kısımlar olduğu anlaşılmıştır. Gövde kısmı 19 parçadan oluşur. Gövde kısmında üç tane dokungaça benzer çıkıntı bulunmaktadır. *Insolicorypha*'nın gövde kısmından çıkan uzantıların her biri 30-40 tüycükle donatılmıştır. Insolicorypha'nın etrafında fana benzer tüylü uzantıların bulunması da bu canlının aktif yüzücü olduğunu göstermektedir. Canlının aktif yüzücü olması, aynı zamanda, onun nadir bulunuşunun da açıklamasıdır. Çünkü aktif yüzücüler, genellikle deniz diplerinde yaşamadıklarından, hızla hareket edip yer değiştiren katmanlar ve kum tabakalarının arasında kalıntı bırakmayabilirler. Bu canlı, günümüz canlılarıyla ilişkilendirilemediğinden, kendine ait bir aile olan *Insolicoryphidae*'ye dahil edilmiştir.80

Branchiocaris

Branchiocaris, iki parçadan oluşan sert bir kabuğa sahiptir. Vücudun ön kısmı, sanki menteşelerle gövdeye bağlanmıştır. Gövde kısmı 40 bölümden oluşmuştur. Bu bölümler, halka şeklindeki yapılardır. *Branchiocaris*'in üzerindeki çeşitli uzantılar, büyük kanat şeklinde parçalardan meydana gelir. Gövde üzerindeki bazı uzantıların da bacaklar olduğu anlaşılmıştır. Aynı zamanda mide ve bağırsak sistemi de açıkça görülebilmektedir.

Branchiocaris'in baş kısmında dokungaçlar bulunmaktadır. Oldukça sağlam olan bu kısa uzantılar, dışa doğru kıvrılmış durumdadırlar. Bundan daha uzun olan bir çift başka uzantı ise antenleri oluşturmaktadır ve antenler bir kıskaç şeklinde son bulmaktadır. Uzun yassı uzantılardan meydana gelen kabuk kısmı belirgindir. Muhtemelen deniz dibine yakın yüzen bir canlıdır. Bazen atıklarla, bazen de sabit duran küçük canlılarla beslenmektedir. Tepedeki kıskaçlarını, yiyecekleri doğrudan ağzına götürebilmek için

kullanmaktadır. Bu özelliklerinden dolayı arthropodlara dahil edilmiştir.81

Buraya kadar verilen örneklerde de görüldüğü gibi Kambriyen döneminde yaşayan canlılar, şu an yaşayan pek çok canlı kadar kompleks özelliklere sahip ve kendi ekosistemleri içinde mükemmel şekilde yaşayan kusursuz canlılardı. Bu dönemde yaşamış olan trilobitin türüne dahil edilen ve ilerleyen satırlarda detaylarına değineceğimiz *Phacops*, yine üstün yapıya sahip gözleri ile günümüz canlılarından farksızdı.

Kambriyen canlıları ile ilgili bu detaylar bizlere bir kez daha, Darwinizm'in tümüyle ortadan kalkmış olduğunu göstermektedir. Omurgasız deniz canlılarının her türlü örneği ile karşılaşılan böyle bir dönemde ortaya çıkan çeşitli kompleks yapılar, evrimcilerin açıklayamadıkları başlıca konulardandır. Aniden omurgalıların ortaya çıkması ise, evrimcilerin içinde bulundukları zor durumu, daha da karmaşık hale getirmiştir.

Evrimcilerin Beklemedikleri Omurgalılar!

Omurgalılar, bir omurgaya, omur iliğine, kemik veya kıkırdaktan meydana gelen bir iskelete, kafatası içinde korunmuş bir beyne, kapalı bir dolaşım sistemine, iki, üç veya dört odacıktan meydana gelen bir kalbe sahip canlılardır. Balıklar, amfibiler, sürüngenler, kuşlar ve memeliler şeklinde beş sınıftan meydana gelirler. Yeryüzünde geniş bir dağılım sergilerler ve bedenlerinde oldukça gelişmiş, kompleks yapılar bulunur.

Omurgalılar, kordalılar filumuna dahil edilen bir gruptur. Kordalılar filumuna dahil olan canlılar, "sırtipi" denilen bir sinir tüpüne sahiptirler. Bunlardan bazıları omurgalı, bazıları ise omurgasızdır. Omurgalılarla ilgili fosil kaydı, uzun yıllar Kambriyen örneklerinden noksan kalmıştır. Bu nedenle ilk omurgalı örneklerinin, en eski omurgalı fosillerinin bulunduğu Devonyen dönemine ait olduğu kabul edilmiştir

Evrimci fosil bilimciler, omurgalıların, diğer ana gruplara oranla daha geç ortaya çıktıklarını düşünüyorlardı. Bunun nedeni, omurgalıların ileri derecede kompleks bir grubu tarif etmesiydi. İnsanın da ait olduğu bu kompleks grubun, kademeli ve nispeten geç ortaya çıkmış olması gerektiğini iddia eden evrimciler, Kambriyen kayalarında omurgalılara ait bir kalıntı olmamasını uzun yıllar bir propaganda malzemesi olarak kullanmışlardı. Evrimci paleontolog Stephen J. Gould'un da kabul ettiği gibi, Darwinist ders kitapları,

Kambriyen'de omurgalılara ait herhangi bir kanıt bulunmamış olmasını, özellikle ön plana çıkarıp vurgulamışlardı. Bunu Kambriyen kayalarının sözde Darwin'in evrim teorisini doğrular bir özelliği olarak lanse etmeye çalışmışlardı. Evrimciler, omurgalıların evrimi senaryolarında bir Kambriyen kordalısı olan *Pikaia*'nın tüm omurgalıların atası olduğunu ileri sürmüşlerdi.

Ancak bu iddialarının geçersiz olduğunu kısa süre içinde gördüler.

Çin'deki Kambriyen yataklarında sürdürülen kazı çalışmaları, evrimcilerin omurgalılarla ilgili hikayelerini altüst eden sonuçlar ortaya koymuştur. Nanjing Paleontoloji ve Jeoloji Enstitüsü profesörü Jun-Yuan Chen ve ekibince bu kazılarda ortaya çıkarılan *Haikouella* isimli kordalı; beyin, kalp ve damar sistemi, solungaçlar, notokord ve gelişmiş bir kas yapısına ve muhtemelen bir çift göze sahiptir. Bilim yazarı Fred Heeren, *Haikouella* bulgusunun, *Pikaia* ile ilgili evrimci beklentilerin tam zıddı sonuçlar ortaya koyduğunu şöyle anlatır:

Biyolog [Chen] Orta Kambriyen döneminden olan ve daha önceleri dünyanın en eski kordalısı konumuna yükseltilen *Pikaia* isimli canlının, ilkel bir atası olabilecek bir canlı görmeyi umuyordu. Ancak Chen, *Pikaia*'nın daha az kompleks bir ataya sahip olduğuna kanıt bulmadı, bunun yerine birçok omurgalı karakteristiği sergileyen ve 15 milyon yıl daha yaşlı olan bir kordalı buldu.82

Evrimciler böylece on yıllar boyu ders kitaplarında omurgalıların atası olarak lanse ettikleri *Pikaia*'dan vazgeçmek zorunda kalmışlardır. Çünkü ilk kordalının, çok gelişmiş bir anatomiye sahip olması, üstelik *Pikaia*'dan on beş milyon yıl önce yaşamış olması, evrim teorisinin iddialarını altüst eden bir gerçek olarak karşılarına çıkmıştır. Böylece omurgalıların evrimi senaryosu, bu grubun hayali atasının devre dışı kalmasıyla darbe almıştır. Ancak asıl darbe, Kambriyen döneminde omurgalıların da yaşamış olduğunu gösteren bulgularla gelmiştir.

Söz konusu bulgular, Çin'in Yunnan bölgesinin başkenti olan Kunming yakınlarında Haikou'da bulunan 530 milyon yıl öncesine ait fosilleşmiş bir balığın kalıntılarıydı. Bu kalıntılar, evrimci bilim adamları için gerçek anlamda bir şoktu. Çinli, İngiliz, Fransız ve Japon bilim adamlarının araştırmaları, bu canlının bir omurgalıya ait olduğunu gösteriyordu. Canlının kafası ve omurgası ile ilgili tüm ayrıntılar, fosil kalıntılarından görülebiliyordu. Kafasından çıkan küçük loblar şeklindeki uzantılar, gözler ve muhtemel burunla ilgili keseler, canlının özellikleri ile ilgili çok detaylı bilgiler verebiliyordu.83 Omurgalı özelliği olarak ortaya çıkan pek çok detay,

bilim adamlarının tam karşısındaydı. Üstelik de 530 milyon yıl öncesine ait bir fosil örneği üzerinde...84

Bu balığın ismi, *Haikouichthy*'dir. Bilim adamları, söz konusu canlının solungaçları ve miyotomlar adı verilen kaslarının diziliş özellikleri nedeniyle tam olarak bir balık olduğunda hemfikirdirler. Çünkü bu özellikler yalnızca balıklara has özelliklerdir.85 Üstelik, *Haikoui*chthy Kambriyen'e ait tek balık fosili değildir. Chengjiang'da *Myllokunmingia* isimli bir başka balık fosili de ele geçirilmiştir. Paris'teki Ulusal Doğa Tarihi Müzesi'nden paleontolog Philippe Janvier bunların "kesinlikle omurgalı" olduğunu belirtmekte ve önemlerini şöyle anlatmaktadır:

Bunlar önemli çünkü şu ana kadar omurgalılar yaşamın Big Bang'i dediğimiz, fosil kayıtlarında tüm ana hayvan gruplarının aniden ortaya çıktığı eski ama büyük Kambriyen patlamasında noksandılar. Kesinlikle diyebiliriz ki, bunlar omurgalılardır.86

Evrim teorisi canlıların kademeli bir gelişim ile ortaya çıktığını, dolayısıyla canlılardaki kompleks yapıların ancak hayali evrim sürecinin sonlarında ortaya çıkmasının bekleneceğini iddia eder. Kambriyen kordalısı *Haikouella* ile Kambriyen balıkları *Haikouichthy* ve *Myllokunmingia*, bu açıdan evrim teorisi için çok büyük problem oluşturmuşlardır. Çünkü bu canlılar, kordalıların evrimi senaryosu için gerekli zamandan 15, balıkların evrimi senaryosundan ise tam 50 milyon yıl "eksiltmiş"lerdir. Böylece evrimsel senaryoların başlangıç zamanı, hayvanların ani ortaya çıkış zamanına gelip dayanmış, bu canlıların evrimleştiği öne sürülebilecek süreç sıfırlanmıştır.

Bu keşifler, elbette evrimci çevrelerde büyük bir şaşkınlık yaratmıştır. Omurgalıların Kambriyen döneminde ani ortaya çıkışlarının açıklanması gerekmektedir. Ve bu durum, onlar için zaten soru işaretleriyle dolu olan Kambriyen dönemi problemine eklenmiş belki de en büyük sorunlardandır. Artık evrimcilerin büyük bir kısmı, şimdiye kadar iddia ettikleri omurgalıların kökeni senaryolarını, yavaş yavaş bir kenara bırakmak ve bu konuda cevapsız olduklarını kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Fosillerin Ortaya Çıkardığı Gerçek

Kambriyen kayalıkları, araştırıldıkları süre boyunca sürekli olarak yeni yapıların özelliklerini sundular. Bildiğimiz canlı çeşitliliğini zenginleştiren ve "ortak ata" gibi dayanaksız iddiaları tümüyle ortadan kaldıran önemli örnekler ortaya koydular. Kambriyen canlılarının nasıl ortaya çıktıklarına dair açıklama arayan evrimciler için, görünümleri

ve yaşam şekilleri daha önceden hiçbir şekilde bilinmeyen bu canlıların varlığı çok büyük bir zorluk olarak karşılarına çıktı.

Bu çeşitliliğin sınırlarını, evrimci John Maynard Smith kitabında şu şekilde açıklamıştır:

Burgess Shale fosilleri yaklaşık 50 yıldır biliniyordu. Ama son zamanlarda tekrar incelendiler. Kambriyen devrinde çok çeşitli formların bulunduğu ve bunların bazılarının günümüzde var olan her şeyden farklı olarak tamamen temel vücut yapıları ile birbirlerinden ayrıldıkları, bugün açık bir gerçektir. Aynı zamanda, şu anda var olan tüm yapılar, küçük istisnalar dışında Kambriyen'de tam olarak bulunmaktadır.87

American Museum of Natural History (Amerikan Doğa Tarihi Müzesi) paleontologlarından evrimci Niles Eldredge ise, bu mükemmel çeşitliliği şu sözlerle ifade etmiş ve olayın olağanüstülüğünü itiraf etmek zorunda kalmıştır:

(Ediacaran döneminden) Sonra patlama gibi bir şey meydana geliyor. Yaklaşık altı yüz milyon yıl önce başlıyor ve on ila on beş milyon yıl boyunca devam ediyor. Günümüz denizlerinde hala varlıklarını koruyan hayvanların en önemli türlerinin ilk bilinen temsilcileri, ani bir şekilde ortaya çıkıyorlar. Bu daha çok, kayalardan alınan kayıtlarda grafiksel olarak ortaya çıkan süresi uzamış bir olaydır: Dünya'nın her yerinde, aşağı yukarı aynı zamanda, kayaların kalın sıralarında, kolaylıkla tespit edilebilen fosillerin, kabuklu omurgasızların, mükemmel çeşitlerinin bulunduğu tortullarla sarılmış bir şekilde. Bunlar; trilobitler, brachiopod'lar (duyargalarına yakın kabukları bulunan omurgasız), yumuşakçalar. Modern okyanuslarda gördüğümüz sert kabuklu omurgasızların tüm tipik formları... altı yüz milyon yıl önceki denizlerde bulunuyorlardı.

Eldredge, bunun evrime bir delil getirmektense, yaratılış lehinde bir keşif olduğunu belirttikten sonra sözlerine şöyle devam eder:

Gerçekten de, jeologların, Kambriyen döneminin başı olarak niteledikleri çok çeşitli, çok iyi korunmuş haldeki fosil türlerinin aniden ortaya çıkışları, etkileyici entelektüel bir meydan okumadır.88

18 Ekim 1997 tarihli *New Scientist* dergisindeki yazısında Bob Holmes da Kambriyen gerçeğini şu şekilde tasvir etmiştir:

Camdan gökdelenler, gotik katedraller, Kral George dönemi teraslar, Şinto ibadethaneleri, Victoria tarzı tren istasyonları, Bauhaus'lar, eskimo evleri, Tudor dönemi modelleri... Bütün bu insan hünerleri olan mimari tarzların, 15. yüzyılın ortalarında 35 yıllık bir zaman içinde tasarlandıklarını hayal edin. Günümüz tarihçilerinin,

engin yaratıcılık penceresini neyin başardığını anlayabilmek için nasıl büyük bir heves içinde birbirlerini ezip geçtiklerini düşünün. Bu, genel anlamda paleontologların Kambriyen patlaması ile ilgili olarak hissettikleri şeydir.

Sadece 35 milyon yıl içinde, evrim için bir göz kırpması kadar sayılacak bir zamanda, hayvan yaşamı, gezegenin daha önce gördüğü ve ondan beri görebileceği her şeyi gölgede bırakan bir keşfin meydana geldiği patlama ile ortaya çıkmıştır.89

"Gezegenin görüp görebileceği keşif" tanımlaması gerçekten de Kambriyen patlaması için oldukça uygundur. Çünkü yeryüzündeki en kompleks varlık alemi olan "canlı dünyası", bu kompleksliğin sayısız özelliğini bir sanat eseri şeklinde sergileyerek aniden ortaya çıkmıştır. Kambriyen patlaması, hiçbir canlının (bazı bakteriler ve diğer tek hücreliler dışında) var olmadığı bir zamanda her şeyin aniden ortaya çıktığı bir andır. Ve ortaya çıkan eserler, kuşkusuz tarihi binalarla, dev gökdelenlerle kıyaslanmayacak kadar olağanüstüdür. Bu olağanüstü çeşitlilik elbette Darwinistlerin iddia ettiği gibi şuursuz tesadüflerin ürünü değildir. Bunların her biri Yaratıcımız olan Allah'ın kusursuz yaratışının örnekleridir:

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

Kompleks Sistem Nedir?

İlk olarak Kambriyen canlılarında ortaya çıkan göz, duyarga, ayak, ağız, mide gibi kompleks organlar, aynı zamanda birer kompleks sistemdirler. Canlıların ayrılmaz bir parçası olan kompleks sistemler, temel birtakım özellikler sergilemektedirler.

Kompleks sistemin ise anlamı şudur: Kompleks sistem, birbiriyle ilişki halinde olan çok sayıda küçük parçadan meydana gelir. Aynı zamanda bu sistem, çevresindeki yapılarla da sürekli olarak alışveriş içindedir. Kompleks sistemi meydana getiren parçalar, birbirleriyle sürekli bir ilişki halindedirler ve kompleks sistemin işlev görebilmesi için tek bir parçanın çalışması yeterli değildir. Tüm parçalar bu

uyumun ve karşılıklı ilişkinin gerektirdiği şekilde aynı anda, en kusursuz şekilde görevini yapmak zorundadır.

Kompleks yapıya "göz"ü örnek verebiliriz: Göz, pek çok alt parçadan meydana gelmektedir. Bu parçaların her biri birbiriyle bağlantı halindedir. Gözün alt parçaları, görme işlevini yerine getirecek özelliklere sahip değildirler. Gözün görebilmesi için, tüm parçaların aynı anda aynı kusursuz şekilde üstlendikleri görevleri yerine getirmeleri gerekmektedir.

"Göz" örneği üzerinden tanıtmaya çalıştığımız komplekslik, yaşam formlarının tek bir hücresinde hatta hücrenin bir proteini kadar temel seviyesinde dahi kendini gösterir. Ve bu gerçek, Darwinizm'in "tesadüfe dayalı küçük değişimler" iddiasının önündeki en büyük engeldir. Çünkü bilindiği gibi rastlantısal etkiler daima yıkıcıdır. Kompleks bir sisteme isabet eden herhangi bir rastlantısal mutasyon, onun tek bir parçasını bile bozulmaya uğratsa, sistem tam anlamıyla çökecektir. Dolayısıyla bu etki, gözün tüm sistemine etki edecektir. Bir radyoya isabet eden aşırı akım onu bozacaktır. Akıl sahibi hiç kimse bunun radyoyu bir televizyona dönüştürmesini beklemez. Dolayısıyla bir göze isabet eden rastlantısal etki de, onu kaçınılmaz olarak bozulmaya uğratacaktır. Burada şu gerçeği hatırlatmakta fayda vardır: Rastlantı olarak nitelendirilen olayları yaratan da Allah'tır. Dolayısıyla gerçekleşen olay, Allah'ın kaderde belirlemiş olduğu, planlı bir olaydır. Ancak bazı insanlar bunu "rastlantı" şeklinde yorumlarlar. Rastlantı diye adlandırılan şey, Allah'tan bağımsız bir şey değildir. Örneğin bir tomar kağıdı yere fırlattığımızda her bir kağıt rastlantısal olarak belirli bir yere düşecektir. Olay rastlantı olarak adlandırılır ama aslında her bir kağıdın düştüğü yer Allah'ın Katında bellidir. Herhangi bir tesadüfi mutasyonun gelişimi de rastlantısal olarak adlandırılır. Ama bu mutasyonu da, onun olumsuz etkisini de yaratan Allah'tır. Kompleks sistemler, rastlantısal etkiler sonucunda yıkıma uğramaya mahkumdurlar. Darwinist filozof Daniel C. Dennett, bunu şu şekilde kabul ve ifade eder:

Milyarlarca hücreden meydana geliriz ve tek bir insan hücresi kendi içinde, mühendislerin üretme kapasitesinin çok ötesinde kompleks mekanizmalara sahiptir.90

Dolayısıyla biyolojik kompleks sistemler tesadüfi değişimler değil ancak Allah'ın yaratması ile ortaya çıkabilir. Moleküler biyolog Michael Denton bir saati örnek vererek bu durumu şöyle izah eder:

Bir saat veya canlı sistem gibi kompleks yapılarda, tüm alt birimler hassas bir şekilde birbirleriyle bütünleşmiş durumdadır.

Böyle sistemlerde değişiklik meydana getirmek komplekstir, çünkü her bir alt birim, diğer tüm işlevsel alt birimlerle uyumlu olmak zorundadır. Herhangi bir önemsiz değişikliğin, birbiriyle etkileşim halinde olan birçok alt sistemde, bilinçli olarak yönlendirilmiş, telafi edici değişimler gerektirmesi kaçınılmazdır. Dolayısıyla, birbirinden bağımsız değişiklikler yoluyla yönlendirilmemiş evrimin, bir canlı organizma kadar kompleks bir sistemde, nasıl köklü bir yeniden-tasarım üretebileceğini anlamak zordur. Virüslerden memelilere kadar, canlılarda köklü değişimler yapılmasına önemli bir engel, bu entegre kompleksliktir.91

"Kompleks sistemi oluşturan alt birimlerin, birbirleriyle hassas bir şekilde bütünleşmiş oldukları" gerçeği, günümüzde olduğu gibi, hayvanların tarihinin en erken döneminde aynen karşımıza çıkmaktadır.

İlk Kompleks Canlılar

Darwinist teori açısından bakıldığında, Kambriyen dönemi, sergilediği biyolojik komplekslik seviyesi için fazlasıyla "erken" bir dönemdir. Çünkü Darwinist teorinin iddiası, canlıların sahip oldukları kompleks yapıları, uzun zaman dilimlerinde, kademeli olarak kazandıkları şeklindedir. Buna göre yaşam formları, hayali evrimsel tarihlerinin başında "ilkel" özelliklere sahip olmalı, kompleks özellikler ancak uzun bir evrim sürecinden sonra kazanılmış olmalıdır.

Oysa hayvanların tarihi, bunun tam tersi bir tablo ortaya koymaktadır. İlk hayvanlar, günümüz hayvanlarıyla aynı beden yapısını; göz, duyarga, ayak, ağız, mide gibi kompleks organları paylaşmaktadırlar. Dolayısıyla "komplekslik", hayvanların tarihinde "geç" değil, "erken" gelen bir özelliktir. Daha doğru bir deyişle, en başlangıçta vardır. Kuşkusuz bu, Darwinistler adına büyük bir bilmecedir. Marshall Kay ve Edwin H. Colbert isimli evrimci araştırmacılar, bu konunun son derece kafa karıştırıcı olduğunu şu sözlerle ifade etmişlerdir:

Trilobitler gibi arthropodların kompleks formlarını da içeren ilk Kambriyen'de, çeşitli organizmaların başlangıcı şaşırtıcıdır… Eğer bu canlılar basit olsalardı, kayıtlarda fazla miktarlarda organizmaların belirmesi şaşırtıcı olmayacaktı. Neden bu tür kompleks organik formlar 600 milyon yıl önceki kayalarda bulunuyorlar ve sonra yok oluyorlar veya iki milyar yıl öncesine ait kayıtlarda farkına varılmıyorlar?.. Eğer hayatın evrimi gerçekleştiyse, Kambriyen'den daha eski kayaların içinde olması gereken fosillerin yokluğu kafa karıştırıcıdır.92

Bu evrimci araştırmacıların "bilmece" kavramına sığınarak örtbas etmeye çalıştıkları gerçek şudur: Tüm bu organların, günümüzden yüz milyonlarca yıl önce, "bir anda" ortaya çıkması, Darwinizm'i başlı başına geçersiz kılmaktadır. Erken kompleksliklerin Darwinizm'e etkisinin neden böyle yıkıcı olduğunu göstermesi açısından Kambriyen ekosistemlerindeki kompleksliklerı örneklendirmek, bunları Kambriyen öncesi kompleksliklе karşılaştırmak ve erken kompleks canlılardan trilobiti ve onun sahip olduğu mükemmel gözü tanıtmak faydalı olacaktır.

Kambriyenin Ekolojisi ve Aniden Ortaya Çıkan "Avcılar"

Kambriyen canlılarının en göze çarpan özelliklerinden birisi, kompleks bir av-avcı ilişkisi sergilemeleri, gelişmiş saldırı ve savunma organlarına sahip olmalarıdır. Kambriyen öncesinde bu gibi yapılardan eser bulunmadığı halde Kambriyen canlılarının böylesine gelişmiş silahlarla donatılmış olmaları, komplekslikte ani ve kapsamlı bir gelişme anlamına gelmektedir.

Kambriyen canlılarının donanmış oldukları savunma sistemleri Kambriyen ekosisteminin çok gelişmiş olduğunu ortaya koymaktadır. Bristol Üniversitesi'nden paleontolog Derek E.G. Briggs, Kambriyen canlılarından *Anomalocarid*'in kompleks sistemlerine atıfta bulunarak konu hakkında şu yorumu yapmaktadır:

Anomalocarid gibi canlılar, erken Kambriyen'de dahi çok gelişmiş, büyük, iyi uyum sağlamış avcılar bulunduğunun belirtisi. Bu da Kambriyen ekosistemlerinin günümüzde gördüklerinizden o kadar farklı olmadığını gösteriyor. Yaşam alanlarını farklı organizmalar dolduruyordu ama bunların yapılanması aynıydı.93

Nanjing Jeoloji ve Paleontoloji Enstitüsü'nden Jun-yuan Chen ise benzer bir değerlendirmesinde, hızla ortaya çıkıp büyüyen Kambriyen ekolojisinin günümüzdeki gibi gelişmiş olduğunu ifade etmiştir:

[Kambriyen'de] Oldukça gelişmiş seviyede bir ekosistem vardı. Besin zinciri günümüzde olduğu kadar karmaşıktı.94

Kambriyen'de aniden ortaya çıkan bu "avcılar", kademeli gelişim anlayışına dayalı Darwinizm'le çok açık bir çelişki ortaya koymaktadır. Kademeli gelişim ve sayısız ara-geçiş formu varsayımlarını esas alan Darwinizm, fosil kayıtlarında çoğu canlının eksik, kusurlu, işlevsiz biyolojik yapılara sahip olmasını, Kambriyen'deki kompleks saldırı ve savunma sistemlerinin işe yaramayan, yarım kalıntılarının bulunmasını gerektirir. Oysa bu canlılar tam fonksiyonel ve eksiksiz yapıdaki

donanımlarıyla "aniden" yaratılmışlardır. Evrimci yazar Richard Monastersky, kademeli gelişim varsayımlarının bu konuda nasıl boşa çıktığını şöyle açıklamaktadır:

Başlangıçta insanlar Kambriyen'i, ekosistemlerin gelişiminde erken bir aşama olarak değerlendirdiler. Yırtıcılığın çok iyi gelişmiş bir strateji olmayacağı tahmin ediliyordu. Bu teoriye göre en erken yırtıcılar, nispeten basit canlılar olarak başlayıp, daha sonraları milyonlarca yıllık bir süreçte daha gelişmiş özellikler evrimleştiren canlılar olacaktı. Yırtıcılar, saldırı silahlarına ilaveler yaptıkça, avlar da gelişmiş savunma sistemleri geliştirecekti. Ancak fosiller, silahlanma savaşının, Kambriyen patlamasında neredeyse bir gecede hızlandığını gösteriyor. Chengjang faunasında, geniş çeşitlilikte, koruyucu zırhlar sergileyen, sert kabuklu ve uzun omurgalı canlılar büyük artış göstermişti. Benzer şekilde *Anomalocarid*, bir dizi, müthiş beslenme araçlarıyla sahnede yerini almıştı.95

Kambriyen faunası, ortaya koyduğu kompleksiikle evrim teorisinin iddialarını kesin ve net bir şekilde çürütmüştür. Çünkü evrim teorisi, tür seviyesinde olduğu gibi, faunalarda da basitten komplekse doğru gelişim gerektirmektedir. Milyonlarca yıl önce yaşamış canlıların faunalarını keşfeden paleontologların, bunları canlıların birbirleriyle ve çevreleriyle olan ilişkileri açısından basitten komplekse doğru dizebilmeleri, iddia edilen evrimi delillendirebilmeleri gerekmektedir. Ancak Darwinizm, böyle bir evrimin varlığına dair tek bir delil bile getirememiştir.

Kambriyen faunası gibi kompleks bir fauna, jeolojik katmanlar boyunca alttan üste doğru sıralanmış daha basit faunaların ardından değil, özgün ve izole olarak ortaya çıkmıştır. Bir insanın tüm bu gerçekler karşısında akılcı ve dürüst olarak söyleyebileceği tek şey, Kambriyen faunasını tüm kompleksliğiyle Yüce Allah'ın yaratmış olduğudur.

Genomik komplekslik

Kambriyen döneminde aniden ortaya çıkan anatomik komplekslikler, canlıların DNA'sındaki genetik bilgi seviyesinde de bir patlama anlamına gelmektedir. Prekambriyen'de var olan tek hücreli bir ökaryot, bir çekirdek ve birçok organelle kendi içinde çok özelleşmiş, kompleks bir yapıdır.96 Ancak yine de tek hücreli ökaryot, nihayet tek bir tip hücreyi temsil etmektedir. Trilobit veya yumuşakçada ise, sayısı düzinelerle ifade edilen özel dokular vardır ve bunlar özelleşmiş hücre tiplerinden meydana gelir. Kambriyen

filumlarında ortaya çıkan bazı canlıların günümüzdeki örneklerine bakarak, bunların tipik olarak 40 ila 60 arasında değişen sayıda hücre tipi barındırdıklarını söylemek mümkündür.97

Yeni hücre tipleri ise birçok yeni ve özelleşmiş proteinin varlığını gerektirir. Örneğin bir bağırsağın yüzeyinde yer alan ve sindirim enzimi salgılayan bir hücre -minimum gereklilikler olarak- şeklini değiştirebilecek yapısal proteinlere, sindirim enziminin salgılanmasını kontrol eden düzenleyici enzimlere ve sindirim enziminin kendisine ihtiyaç duyar.98 Yeni proteinler ise DNA'da kodlanmış yeni genetik bilgi gerektirirler. O halde hücre tiplerinin sayısında bir artış, özelleşmiş genetik bilgide önemli derecede artış anlamına gelmektedir. Bir organizmanın, sahip olmadığı bir proteini üretecek bir geni tesadüfen kazanması ise matematiksel olarak imkansızdır. Evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury bu imkansızlıkla ilgili olarak şunları söyler:

Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir.99

Moleküler biyologlar, tek hücreli bir organizmanın, yaşamının devamı için ihtiyaç duyduğu proteinleri üretebilmek için en az 300 ila 500 gen (yaklaşık 318.000 ila 562.000 nükleotid) taşıması gerektiğini tahmin etmektedirler.100 Daha kompleks tek hücreliler, 1 milyon nükleotid gerektirirler. Ancak kompleks bir hayvanın yaşamını devam ettirmesi, bundan binlerce kez daha fazla miktarda kodlanmış talimat gerektirir. Örneğin bir meyve sineği olan *Drosophilia melanogaster*'in genomunda 120 milyon kadar nükleotid bulunmaktadır. Dolayısıyla tek hücreliden çok hücreliye geçiş, komplekslikte veya bilgi içeriğinde önemli miktarda artış gerektirir.

Örneğin kompleks bilgisayar yazılımları binlerce kişi tarafından yazılmış ve test edilmiş ürünlerdir. Çok hücrelilerdeki genomik komplekslik, insanoğlunun ürettiği herhangi bir yazılımdan çok daha komplekstir. Kuşkusuz en ileri teknolojilerle dahi üretilmesi mümkün olmayan bir yazılımın, günümüzden 530 milyon yıl kadar önce, Kambriyen canlılarının DNA'sında "aniden" belirmesi hiçbir tesadüfle açıklanamaz. Bunu iddia etmek, insanoğlunun ulaştığı en ileri bilgisayar teknlojilerinin bir hurdalığa isabet eden yıldırımla ortaya çıkabileceğini iddia etmek gibi olur. Yani "saçmalamak" anlamına

gelir. Dolayısıyla Kambriyen canlılarının kökeni konusunda, tesadüf iddiasına ve amaçsız doğa olaylarına başvurmak tamamen akıl dışıdır.

Bir bilgisayar yazılımı, daima onu meydana getiren bilinçli bir sebebin yani bir bilgisayar mühendisinin varlığını gerektir. Kambriyen canlılarının en gelişmiş bilgisayar yazılımlarının dahi erişemediği kompleksliğinin de ancak üstün akıl sahibi bir Yaratıcı'nın varlığıyla açıklanabilir olduğu kesin bir gerçektir. Hiç şüphesiz Kambriyen canlılarının genomik kompleksliği tesadüflerle var olmamış, tüm bunları alemlerin Rabbi olan Yüce Allah yaratmıştır.

Kusursuz Bir Kambriyen Canlısı: Trilobit

Stephen Jay Gould, onu, "herkesin en gözde omurgasız fosili" olarak adlandırmıştı.101 Çünkü trilobit, en iyi korunmuş, mükemmel bir görünüme ve müthiş bir kompleksliğe sahip deniz kabukluları sınıfından, özel bir canlı idi. 530 milyon yıl öncesinin sessiz Dünyası'nda, çok sayıda mercekten oluşan gözleri ile, görüp avlanabilen mükemmel yapısı ile, rahatlıkla yüzüp beslenebilen olağanüstü bir keşifti. Darwin'in ve sonraki yıllarda Darwin destekçilerinin en büyük hayal kırıklıklarından, içinden çıkmaları gereken en büyük problemlerden biriydi.

Şu bir gerçektir ki, daha önce de genel hatlarıyla bahsettiğimiz gibi, istisnalar dışında yumuşak dokular kaybolmaya mahkumdur. Çünkü dokular, etrafta bulunan avcıların yemeğidir. Bakteriler ise her yerde çürüyen dokulara karşı hazır bekleyen avcılardır. Yaşam boyunca bu organik moleküllerle beslenirler.102

Bizler, işte bu nedenle soyu tükenmiş bir canlının nasıl yaşadığını, hangi organı nasıl ve ne için kullandığını, iç organlarının nasıl bir yapısı olduğunu tam olarak bilemeyiz. Onları tanımamıza, genel anlamda nasıl bir sisteme sahip olduklarını anlamamıza yetecek kadar bilgiyi sağlayan, ancak fosillerin bizlere bıraktıkları izlerdir.

Fakat Kambriyen canlıları söz konusu olduğunda, durum değişir. Bu canlılar, yumuşak dokularının büyük bir çoğunluğu ile o kadar iyi korunmuşlardır ki, geride bıraktıkları kalıntılardan, nasıl yaşadıklarını, nasıl beslendiklerini, avcı olup olmadıklarını, hızlı yüzüp yüzmediklerini bilmek mümkündür. Trilobitler ise, dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşamış, Kambriyen döneminin en fazla iz bırakan canlılarıdır. İşte bu nedenle, örnekleri bir araya getirerek, bu canlıların özelliklerini detaylı olarak belirlemek mümkün olmuştur.

Trilobitin fiziksel özelliklerini genel hatlarıyla şöyle özetleyebiliriz: Trilobitler, arthropoda filumunun alt filumunu

oluştururlar ve göğüs bölümleri üç parçadan oluşan eklem bacaklılardır. (Trilobit ismi de bu yapılarından gelmektedir). Bedenlerinde, hem kafalarını hem göğüslerini kaplayan ve keratinden meydana gelen bir kabuk bulunur. Bu canlıların özellikleri, günümüz eklem bacaklıları gibi, kabuklarını değiştirerek gelişmeleridir. Kambriyen fosillerinin yarısından çoğu trilobitlere aittir. Kabuklu canlılar olmaları dolayısıyla fosilleri iyi korunmuştur. Trilobitler detaylı bir beden yapısına, hassas bir sinir sistemine ve birleşik gözlere sahiptirler. Tüm bu özellikleri, kusursuz gelişmiş halleri ile, Kambriyen patlamasının başlarında benzer kompleksliğe sahip birçok diğer filumla birlikte ortaya çıkmıştır.

Trilobitin en uzun bölgesi, kafası ile karın bölgesi arasındaki kısımdır. Bu bölge, çeşitli parçalı bölümlerden oluşmaktadır. Bu bölümlerin tümü birbiriyle bağlantılıdır. Her biri diğerine önden ve arkadan küçük menteşe tarzı bağlarla bağlanmıştır. Dışarıdan bakıldığında bir tren görünümü oluşturmaktadır.

Bu parçalar, birbirlerine bağlanmış eklemlerdir. Arka kısımları denizin dip kısımlarında oturur vaziyette olsa da bu canlılar, özel eklemler sayesinde kıvrılarak yukarı doğru kalkabilirler. Trilobit, raylara ihtiyacı olmayan bir tren gibi engeller üzerinde hareket edebilir, bükülebilir, dilediği tarafa dönebilir.103

Kuyruğa yakından bakınca, bunun da parçalardan oluştuğu anlaşılır. Ama bu parçalar açıkça görünmemektedir. Birbirlerine tam olarak kaynaşmış durumdadırlar. Bazı trilobitlerde, kuyruk kısmı kafa kısmından daha uzundur ve pek çok bölme içerir.104

Parçalardan oluşan günümüz canlıları, trilobitlerle benzerlik gösterirler. Böcekler, kabuklular, örümcekler, kırkayaklar, birbiri ardına gelmiş çeşitli parçalardan oluşurlar. Bunlar trilobitlerle başka bir ortak özelliği daha paylaşırlar: Eklemli bacakları. İlk bakışta, bir sineğin bacakları ile bir ıstakozun bacakları arasındaki benzerliği anlamak zordur. Ancak her ikisi de aynı şekilde eklemlidir. Her eklem, bir eksen üzerinde ve kendi ekseninde dönebilir. Eklemli bacaklı canlılar arthropodlar olarak adlandırılırlar ve bu nedenle trilobitlerin de arthropodların bir türü olduğu düşünülmektedir.

Trilobiti oluşturan her bölmeden çift halinde uzantılar çıkmıştır. İç organların oluşturduğu bölüm, canlının genellikle orta kısmında bulunmaktadır. Orta kısma doğru beliren eklemli bacakların dışındaki diğer uzantılar ise üç parçadan oluşan bronşiyel uzantılardır. Yani, tüm arthropodların mutlaka yapmaları gerektiği gibi, nefes almak ve

deniz suyundaki oksijenden faydalanabilmek için kullandıkları solungaçlardır.105

Kısa bir süre sonra, trilobitlerin baş kısmından çıkan antenler de keşfedilmiştir. Mercek altında incelendiğinde uca doğru incelen ve yine bölmelerden oluşmuş antenler, arthropod bedeninin en gelişmiş koruyucularıdır. Bu antenler, parmakların ve burnun gerçekleştirdiği görevi yapmakta ve canlının kendi çevresini büyük bir hassaslıkla algılamasını sağlamaktadırlar. Trilobitteki bu yapılar, Kambriyen dönemi öncesi canlılarıyla kıyaslanmayacak derecede komplekstir. Bunlar içinde bir tanesi vardır ki optik fizikçilerinin hayal edebileceği en iyi yapıya sahiptir. Bu yapı, muhteşem bir yaratılış sergileyen trilobit gözüdür.

530 Milyon Yıllık Hayranlık Uyandırıcı Gözler

İnsan, son derece kompleks bir çift göze sahiptir. Aynı şekilde denizde yüzen, havada uçan, karada yaşayan büyük küçük hemen her hayvan gözlerle donatılmıştır. Bugün baktığımızda, küçük bir sineğin veya bir yengecin, çevresini en iyi şekilde görebilecek gözlere sahip olduğuna şahit olmak şaşırtıcı değildir.

Ama bundan 530 milyon yıl öncesi için gözün varlığı, evrimciler için inanılması zor, olağanüstü bir gerçektir ve şaşkınlık uyandırıcı bir keşiftir. Darwin'in, "aşırı mükemmelliğe ve karmaşıklığa sahip bir organ"106 olarak tanımladığı göz, ona ve onun takipçilerine göre kompleks canlıların bulunmaması gereken bir dönemde, en şaşırtıcı ve kompleks şekli ile vardır. Bu göz, trilobit gözüdür. Trilobit gözü, kompleks yapısı ile birlikte Kambriyen döneminde ortaya çıkan pek çok mükemmel detayı da bilim adamlarına göstermiştir. Trilobit gözündeki en büyük ayrıcalık, "kalkit"tir.

Kalkit, yeryüzünde en fazla bulunan minerallerden bir tanesidir. Kireçtaşları kalkitten oluşur ve bunlar uzun süre ayakta kalan dev binaların hammaddesidir. Piramitlerin, amfitiyatroların ve günümüze kadar ulaşmış tarihi sütunların yapıtaşı kalkittir. İtalya'daki Rönesans kiliselerinin yerleri kalkitten yapılmıştır. Kısacası, tarih boyunca zerafet ve dayanıklılık isteyen hemen her şey için kalkit kullanılmıştır.

Berrak kalkit kristalleri trilobitte, "gözleri" meydana getirmiştir. Bu özellik onları, tüm hayvanlar alemi içinde "eşsiz" yapar.107

Şeffaf kalkitten eğer büyük bir parça kırarsanız, bunun kendi atom yapısı ile bağlantılı olarak bir düzen içinde kırıldığını görürsünüz. Bu, kusursuz bir kristaldir. Elinizde, mineralin düzgün, altı kenarlı büyük bir parçası kalır. Ne bir küp gibi dört kenarlı, ne de dikdörtgendir. Bu

kristal, tek bir yönden gelen ışığı içine geçirir. Trilobitlerde, kalkitin bu üstün özelliği "görme" fonksiyonunu yerine getirecek şekilde yaratılmıştır.
Trilobitteki kalkit yapının onu, tüm diğer canlılar içinde eşsiz kılmasının sebebi ise yeryüzündeki diğer arthropodların genellikle yumuşak gözlere sahip olmasıdır. Trilobitin kalkitten yapılmış gözleri ise canlının vücudunun diğer kısımları ile benzer yapı sergilediğinden, o yapılar gibi varlıklarını korumuşlardır. Şu anda elde edilen tüm trilobit örnekleri, gözlerin mükemmel ve detaylı yapısı hakkında oldukça kapsamlı bilgi vermektedir.
Gözler canlının yanak kısımlarında bulunur ve oldukça fazla sayıda mercekten oluşur.108 Bal peteği tarzındaki mercekler, neredeyse bir yusufçuktaki kadar belirgindir. Daha ilginç olanı, gözler, canlının yan kısmında adeta birleşmiş durumdadırlar.109
Trilobitler, gözlerinde arthropodların bir diğer özelliğini de taşırlar: Birleşik göz yapısı. Bu gözler, göze ait sayısız birim içerir. Her birim bir mercektir. Bunlar, tıpkı sineğin altıgen petek gözleri gibi, tek bir bağımsız mercek gibi görev görürler. Bunların her biri farklı bir görüntü algılar ve bu görüntü bir bütün halinde birleşir. Sineğin petek gözlerinden tek farkı, trilobit merceklerinin kayaları meydana getiren minerallerden oluşmasıdır.110
Bir trilobit gözü, bu küçük, uzun prizma yığınlarından oluşan bir mucizedir. Uzun, yarım daire şeklindeki göz, yüzlerce, hatta binlerce merceğe sahip olabilir. Bunların her biri farklı yönlerdeki görüntüyü algılar. Bazıları öne doğru bakar, bazıları yanlara, bazıları da arkaya doğru bakar. Merceklerin her biri kendileri için belirlenmiş bir alana odaklanırlar. Böylelikle canlı, her yönden gelen tehlikenin farkında olabilir, avlanabilmek için de büyük bir avantaja sahip olur.
Ortalama bir trilobit merceği uzun ve incedir. Genişliği milimetrenin on binde biri kadardır ve şekli altıgendir. Özel eğimli geometrisi ile, dışbükey yüzey üzerinde altıgenler mükemmel bir yapı sergilerler. Söz konusu eğimin sağlanabilmesi ve etrafında bazı boşluklar meydana gelebilmesi için, ender olarak farklı şekilli mercekler de bulunmakta ve bu merceklerin sıralarında bazen değişimler de olabilmektedir.111 Trilobit gözünün, günümüz arthropodları ile aynı şekilde işlev gördüğü anlaşılmaktadır.
Her merceğin özel bir alanı seçerek görmesi nedeniyle, trilobit dünyayı küçük görüntüler şeklinde bir mozaik olarak görüyor olmalıdır. Karşısındaki şekil, her mercekten gelen farklı görüntü ile mercekten merceğe değişiyor olmalıdır. Görülen görüntülerin

çözünürlüğü de, yine merceklerin sayısına bağlı olmalıdır. Elbette, daha fazla mercek daha iyi görüntü anlamına gelir.

Londra Doğa Tarihi Müzesi paleontologlarından evrimci Richard Fortey, bazı trilobitlerin sahip olduğu olağanüstü sayıdaki merceklerle ilgili olarak şunları söyler:

Kalkıştığım en zor işlerden bir tanesi bir trilobit gözündeki mercekleri saymaktı. Gözlerin farklı açılardan pek çok fotoğrafını çektim ve daha sonra her bir lensi görebilmek için fotoğrafları oldukça büyüttüm. İlk önce 'bir, iki üç...' diye saymaya başladım ve sonra bunu 100'ler, 200'ler takip etti. Ancak sorun şu ki, tek bir saniye başka bir yere baksanız veya öksürseniz, nerede olduğunuzu unutuyor ve saymaya tekrar baştan başlıyordunuz, 'bir, iki, üç...'

Bir daha bir gözdeki merceklerin sayısını saymam gerektiğinde, en iyi aritmetik bilgimi kullanıp sayıyı sadece tahmin edeceğime dair kendi kendime söz verdikten hemen önce ulaştığım sayı üç binden daha fazla idi.112

Üç binden fazla mercek, üç binden fazla farklı görüntünün bu canlıya ulaşması anlamına gelmektedir. Bu da, 530 milyon yıl önce yaşayan bir canlının, göz ve beyin yapısının ne kadar büyük bir kompleksliğe sahip olduğunu ve evrimle hiçbir şekilde meydana gelemeyecek kusursuz bir yapı sergilediğini açıkça göstermektedir. Bu durumu Harvard, Rochester ve Chicago Üniversitelerinden jeoloji profesörü David Raup şu şekilde açıklamıştır:

Trilobitlerin gözü, ancak günümüzün iyi eğitim görmüş ve son derece yetenekli bir optik mühendisi tarafından geliştirilebilecek bir tasarıma sahipti.113

Phacops Trilobitlerinde Sergilenen Üstün Komplekslik

Phacops cinsi trilobitlerin gözünde de çok sayıda mercek bulunur ancak bu merceklerin şekli, altıgen tüp şeklinde değil, misketi andırır şekilde küreseldir. Şeffaf bir misketin içinden bakacak olursanız objeleri orantısız olarak gösteren, ters dönmüş ve bulanık bir görüntüyle karşılaşırsınız. Bunun sebebi, bu küresel yapının içinden geçen ışınların farklı açılarda kırılmasıdır. Dolayısıyla, denebilir ki, misketteki bulanıklık probleminin *Phacops*'ta da bulunması beklenebilir. Ama durum hiç de böyle değildir.

Washington D.C.'deki Smithsonian Institution'dan Kenneth M. Towe, 1972 yılında *Phacops* gözlerinin ne denli etkin şekilde çalıştığını gösterdi. Towe bunu, lenslerin içinden görüntü alıp trilobitin görüşünü

fotoğrafa yansıtarak başarmıştı. Beklentisinin aksine, son derece net bir görüntüyle karşılaşmıştı. Sanki ortada fizik kurallarını yok sayan bir durum vardı. Gerçek, ancak birkaç yıl sonra anlaşıldı. Trilobit gözleri aslında fizik kurallarını yok saymıyordu. Tam aksine o kurallara dayalı çok akılcı bir plan sayesinde bulanıklığı gideriyordu. Bunun "nasıl" gerçekleştiği konusundaki gizemi çözen isim ise Ricardo Levi-Setti oldu.

Trilobit, Chicago Üniversitesi'nde fizik profesörü ve aynı zamanda bir fosil avcısı olan Levi-Setti için ideal bir araştırma konusuydu. Trilobit fosillerini yakından tanıyan Levi-Setti, fizik bilgisini de kullanarak son derece ilginç bir bilimsel bulguya imza attı. Trilobit lensi, 17. yüzyılda Descartes ve Huygens tarafından yapılan optik konstrüksiyonlara benzer bir yapıya sahipti.114 Levi-Setti, bulgularını Edinburgh Üniversitesi'nden çalışma arkadaşı paleontolog Euan Clarkson'la birlikte yayınladı ve trilobitler üzerindeki araştırmalarını ilerleyen yıllarda kitap haline getirdi.

Descartes, Fransız filozof ve matematikçi; Huygens ise Hollandalı astronom ve fizikçiydi. Her ikisi de ışığın kırılımı ile ilgili fiziksel ve matematiksel çalışmalar gerçekleştirmiş, teleskop lensleri için ışığı en ideal şekilde kırabilecek şekli araştırmışlardı. Bilim adamları bu çalışmalarında, birbirlerinden bağımsız olarak keşfettikleri dört değişkenli iki matematiksel fonksiyon sayesinde daha iyi teleskopların geliştirilmesinde -ve dolayısıyla optik biliminin ileri adım atmasında- önemli rol oynamışlardı. Ancak farkında olmadıkları ilginç bir durum vardı: Onlar optik bilimini bu lenslerle tanıştırmadan yüzmilyonlarca yıl önce, trilobitler aynı matematiksel prensibe dayalı lensleri zaten kullanmaktaydılar.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nde omurgasızlar bölümü yöneticisi ve önde gelen paleontolog Niles Eldredge, bu hayret verici durumu şu sözlerle özetlemişti:

Bu lensler, hem toplanan ışığı hem de görüntü oluşumunu düşünülebilecek herhangi bir lensten çok daha etkili kılar. Bu trilobitlerin yeryüzünde yaşamın çok erken dönemlerinde optik fizikçilerinin formüle edebildiği mümkün oyah en iyi lens tasarımına sahip olması karşısında, hayrete düşmemek elde değildir.115

Londra'daki Doğa Tarihi Müzesi'nde araştırmacı ve Oxford Üniversitesi'nde paleobiyoloji profesörü olan Richard Fortey *Fallotaspis* cinsi trilobitlerin gözüne atıfta bulunarak şunları ifade etmiştir:

İlk trilobitlerin oldukça gelişmiş görme sistemleri olduğunu biliyoruz. Aslında Fas'ta ele geçirilmiş olan *Fallotaspis*'in iri gözleri kompleks görüşün en az 540 milyon yıl öncesine, Kambriyen dönemine kadar uzandığını kanıtlamaktadır.116

Problem ve çözümü

Misket gibi küresel bir mercek, ön yüzeyine ulaşan ışınlar farklı mesafeler katettiği, dolayısıyla farklı açılarda kırıldığı için net bir görüntü vermez, bulanıklığa yol açar. Bu problem, trilobit gözünde özel bir ayarlama ile giderilir. Daha önce belirttiğimiz gibi trilobitin göz merceği, bedenini kaplayan kabuğun malzemesiyle aynıdır, yani kalkittendir. Saf durumdaki kalkit kristalleri şeffaftır, ışığı geçirebilir. Trilobitin gözündeki her bir kalkit mercek, şekil olarak "bikonveks"tir. Yani ön ve arka yüzleri dışbükey yapıdadır.

Levi-Setti ve Clarkson, lenslerin dibinde sıra dışı bir durumla karşılaştılar. Her bir lens, aslında iki lensin birleşiminden meydana geliyordu. Üstteki lens malzeme olarak kalkiti, alttaki ise kitini esas alıyordu. Descartes ve Huygens'in matematiksel eğrileri ise, bu iki lensin birleştiği yüzeyi oluşturuyordu. Lensteki bu eğri boyunca magnezyum atomları diziliydi ve bunlar tam da küresel bulanıklığı gidermede gerekli miktarda bulunuyordu. Bu atomlar sayesinde sola doğru her bir bükülme, sağa doğru gerçekleşen bir bükülme ile dengeleniyor böylece başlangıçta farklı açılarda kırılmış ışınların tek bir noktada odaklanması sağlanıyordu. (Bkz. alttaki şekil)

Levi-Setti, ortaya çıkardığı bu olağanüstü özellik karşısında içine düştüğü şaşkınlığı şu sözlerle ifade ediyordu:

Bu optik ikili, ancak insanlar tarafından icat edilmiş bir aletle bağdaştırılabilir, bu yüzden de bunu trilobitte keşfetmek insanı hayrete düşürmektedir. Trilobitlerin böyle aletleri yarım milyar yıl önce geliştirdiklerini ve kullandıklarını düşündüğümüzde hayretimiz daha da artmaktadır. Trilobitin gözündeki iki lens elemanı arasındaki, ışığı kırma etkileşiminin Descartes ve Huygens'in 17. yüzyılın ortalarında çalıştığı optik cihazlara uygun olarak tasarlanması ise konuyu bilim kurgunun sınırlarına taşıyor adeta .117

Olağanüstü hassaslık

Trilobit lensindeki yaratılışın, kalkit ve kitinin kırılma indisleri arasında sağlanan uyum açısından olağanüstü bir hassasiyet de ortaya koyduğu anlaşılmaktadır. (Işığın boşluktaki hızının madde içerisindeki ışık hızına oranına kırılma indisi denir. Örneğin havanın kırılma indisi

1, camın kırılma indisi 1.5, suyun kırılma indisi 1.33, elmasın kırılma indisi 2.42'dir.) Kalkitin kırılma indisi 1.6; bunun altında yer alan kitininki ise 1.53'tür. Huygens ve Descartes'ın lens tasarımları ideal bir gözün yapısını vermekte ve trilobit gözü, bu ideal tasarım ile büyük bir uyum göstermektedir. Ancak Huygens ve Descartes'ın lens tasarımları, sadece tek bir lensin varlığı üzerine yapılmıştır. Trilobit gözünde ise tek bir lens yeterli değildir. Çünkü trilobitin yaşadığı su ortamının kırılma indisi havadakinden farklıdır. Alttaki lensin faydası da bu noktada ortaya çıkmaktadır. Su ortamına bağlı olarak ortaya çıkan sapma, bu lens tarafından giderilmektedir. Bu durum, söz konusu yapının ne kadar büyük bir kompleksik içerdiğini göstermek açısından oldukça önemlidir. Levi-Setti, trilobit lensinin bu özelliği hakkında şunları yazmıştır:

Aslında lensin ışını odaklandırabilmesi için tek bir kırılma indisi seçeneği vardır. Bu, üstteki lensin (1.66 kırılma indisine sahip) kalkitten, alttakinin ise (1.53 kırılma indisine sahip) kitinden meydana gelmesini gerektirir.

Ayrıca trilobit lensindeki matematiksel çözümün dayandığı birçok kanun ve ilkeler vardır. Levi-Setti bunları şöyle ifade eder:

Trilobitler çok detaylı bir fizik problemini çözmüşlerdi ve görünüşe göre Fermat ilkesi, Abbe'nin Sinüs kanunu, Snell'in ışığın kırılımı kanunları ve iki kırılımlı kristallerin optiği hakkında bilgililerdi.118

Elbette bir hayvanın Levi-Setti'nin yukarıda belirttiği kanunlar, ilkeler hakkında "bilgi sahibi olması" akıl dışı bir iddiadır. Bir trilobitin bir konuda bilgi sahibi olması ve üstelik bu bilgiye göre kendi bedeninde böylesine kusursuz bir yapı meydana getirmesi mümkün değildir. Trilobite bu olağanüstü özellikleri veren tüm canlıların Yaratıcısı olan Allah'tır.

Buraya kadar anlattığımız gibi, trilobitlerin hem ikili lens yapısı, hem bunların malzemesi, hem de birleşme yüzeyleri, tam olması gerektiği gibidir. Dahası tüm bunlar, fizik ve optik ilkelerinin birbirleriyle tam uyumlu ve mükemmel şekilde uygulanması sayesinde mümkün olmuştur. Paleontolog David M. Raup, *Conflicts Between Darwin and Paleontology* (Darwin ve Paleontoloji Arasındaki Çelişkiler) başlıklı kitabında konuyla ilgili olarak şunları yazar:

Ama eğer trilobit gözünün bireysel elemanlarına bakacak olursak lens sistemlerinin bizim şu anda sahip olduklarımızdan çok farklı olduğunu görürüz. (Alan Müzesi'nde araştırmacı ve Chicago Üniversitesi'nde fizik projesörü olan) Ricardo Levi-Setti, kısa bir süre önce bu lens sistemlerinin optiği üzerinde harikulade bir çalışma gerçekleştirdi. ...

Buradaki şekil Descartes ve Huygens'in onyedinci yüzyılda birbirlerinden bağımsız olarak yayınladıkları tasarımlardakilerin aynısı. Descartes ve Huygens'in tasarımları aplanatik [sapmasız] lens olarak bilinen lenslerdi ve bunlar küresel bulanıklığı giderme amacına yönelikti. Bunlarla trilobitlerinki arasındaki tek belirgin fark, Descartes ve Huygens lenslerinin ikili olmaması, alttaki lensin noksan oluşuydu. Ancak Levi-Setti'nin gösterdiği gibi, bu tasarımların trilobitlerin yaşam alanı olan su altında çalışması için alttaki lens gerekliydi. Dolayısıyla trilobitler, bugün geliştirilmesi için iyi eğitimli ve zeki bir optik mühendisinin -ya da 17. yüzyılın optik literatürünü yakından bilen birisinin- varlığını gerektiren optik bir tasarımı 450 milyon yıl önce kullanmaktaydılar.119

Trilobit Gözü Bir Yaratılış Harikasıdır

Trilobit gözü mükemmel detaylar sergileyen, son derece kompleks bir yapıdır. Alt parçaları son derece hassas ayarlamalarla birbirine bağlanmıştır ve gözün fonksiyonel bütünlüğü bu sayede mümkün olmaktadır. Gözdeki bu ayarlamalar adeta bir mucizeler zinciri ortaya koymaktadır. Lensler, özel olarak kalkit ve kitin malzemelerinden oluşmaktadır. Bu iki malzemenin kırılma indisi arasında mükemmel bir uyum vardır. Eğer kitin değil de başka bir malzeme lensin altında bulunacak olsaydı trilobit gözündeki bu mükemmel odaklama mümkün olmayacaktı. Veya kalkitin de kristal formu değil de başka bir formu olsaydı, lensler şeffaflık özelliğine sahip olmayacaktı. Mercek eğer ikili yapıda olmasa, sadece kalkitten yapılma ön lens mevcut olsa, trilobit, yaşam alanı olan su altında göremeyecek, gözleri işe yaramaz olacaktı. Eğer kalkit ve kitin arasındaki etkileşim yüzeyinin şekli Huygens ve Descartes'ın matematiksel olarak hesapladıkları eğriler değil de başka eğriler olsaydı, ışığın mükemmel şekilde odaklanması yine mümkün olmayacaktı. Yine eğer, bu eğri boyunca dizilen magnezyum atomlarınının miktarı biraz az ya da fazla olsaydı, lensler ışığın sapmasını gideremeyecek, diğer tüm koşullar yerli yerinde olsa dahi, göz yine etkin bir şekilde işlevini yerine getiremeyecekti. Bu mucizeler zinciri kaçınılmaz olarak bazı çok önemli soruları beraberinde getirmektedir:

Acaba trilobit bu göz sistemine nasıl sahip olmuştur? Kalkitin kristal formları nasıl olup da canlının göz bölgesinde mükemmel bir şekilde dizilmiş yuvarlak lensler oluşturmuştur? Kitin malzemesiyle magnezyum atomları, bu lensin altında uygun miktar ve yüzeysel birleşimde nasıl yerleşmiştir? Dört denklemli matematiksel

fonksiyonlar arasında oluşturulabilecek neredeyse sayısız ihtimal arasından nasıl olup da hassas görmeyi sağlayacak yegane eğriler olan Huygens ve Descartes eğrileri bu göze entegre edilmiştir? Acaba tüm bunlar tesadüfen gerçekleşmiş olabilir mi? Veya trilobit bu göze ihtiyaç duyup tüm bunları akıl ederek, matematiksel hesaplamalar yaparak kendisi geliştirmiş olabilir mi?
Elbette trilobit gözü, tesadüflerin de trilobitin kendisinin de bir ürünü değildir. Bir rasathaneye isabet eden şimşeklerin, oradaki teleskopları daha etkili bir şekilde gösteren cihazlara dönüştürmeyeceği, bunun yerine onları tahrip edeceği açıktır.
Trilobit, tüm bu kusursuz ayarlamaların ancak taşıyıcısı, sergileyicisi olabilir. Kuşkusuz tüm bu üstün yaratılış alemlerin Rabbi olan Allah'a aittir. Trilobitin gözü, Allah'ın üstün sanatının tüm çarpıcılığıyla sergilendiği bir eserdir. Allah kusursuz yaratandır, trilobit ve diğer tüm canlıları da yoktan var etmiştir.

Evrimciler Trilobit Gerçeği Karşısında Açıklama Getirememektedirler

Trilobitlerdeki bileşik göz yapısı, günümüzde yusufçuk böceği ve arı gibi eklem bacaklılarda aynen mevcuttur. Bu göz tipi, trilobitlerde ilk olarak günümüzden 530 milyon yıl kadar önce ortaya çıkmıştır ve günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramamıştır.120 Eklem bacaklıların "tüm" tarihine yayılan bu "evrimsizlik", Darwinizm'e tam anlamıyla bir reddiye oluşturmaktadır.
Trilobitin keşfi ve bu canlı ile ilgili son derece özel yapıların ortaya çıkışı kuşkusuz evrimciler arasında büyük bir rahatsızlık meydana getirdi. Evrimcilerin ilk olarak başvurdukları yöntem, tıpkı yeni keşfedilen Kambriyen canlılarında olduğu gibi, bu önemli yapıyı da çok uzun süre boyunca görmezden gelmekti. Açıklamakta en fazla zorlandıkları yapı olan "göz"ün kompleks halinin, bundan 530 milyon yıl önce var olduğunu kabul etmek istemiyorlardı. Ancak, bunu görmezden gelmek, trilobitlerin milyonlarca yıl önce nasıl gördükleri ve bunun günümüzde nasıl sergilendiği gerçeğini ortadan kaldırmıyordu. Luther Sunderland bu konuyla ilgili olarak şunları söylemişti:
Trilobit konusunda uzman olan Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden (Niles) Eldredge'in, göz ile ilgili problemlerden bahsetmemiş olmasını biraz tuhaf buluyorum... yaratılışı savunanları hedef aldığı son bir kitabı var. Orada trilobitten sayfalarca bahsediyor. Ama problemin en zor kısmı olan "göz"den hiç bahsetmiyor. Bence bunu, mutlaka yavaş

bir gelişim olması gerektiğine ama henüz fosillerin bulunmadığına kesin olarak ikna olmuş olduğundan, bütün bunların neye işaret ettiğini göremediği için yapıyor.121

Görmezden gelmek, evrimciler için başlangıçta tercih edilen bir yöntemdi. İşin şaşırtıcı yanı, evrimi yalanlayan trilobit gözünü görmezden gelmeye çalışan Doğa Tarihi Müzesi'nden Niles Eldredge, 1960'lı yıllarda Amerika genelinde topladığı fosillerle *Phacops rana* türü trilobitin Orta Devonyen dönemindeki fosil kaydını örneklendirip analiz etmiş bir bilim adamıydı. Yaptığı analizler sonucunda trilobitlerin türler arasında yavaş ve kademeli bir değişim yaşamadığını, trilobitlerin fosil kaydının, durağanlık ortaya koyduğunu saptamıştı.122

Benzer sonuçlara varan bir fosil araştırmacısı da R. A. Robison'du. Robison Orta Batı Amerika'da orta Kambriyen döneminde yaşamış olan, Agnostida takımına ait trilobitlerin fosilleri üzerinde yaptığı çalışmada, "türlere has karakteristiklerin birbirleri arasında kademeli değişim açısından açık bir noksanlık" bulduğunu, yani fosil kaydının durağanlık ortaya koyduğunu bulmuştu.123 Kuşkusuz, ele geçen sayısız trilobit fosilinin ortaya çıkardığı gerçek, görmezden gelinmeyecek kadar büyüktü. Bunun üzerine evrimciler, çeşitli açıklama yöntemlerine başvurdular. 530 milyon yıl önce yaşamış olan bu kompleks canlının "varlık sebebi" ve bu özelliklere nasıl sahip olduğu, sürekli olarak farklı evrimci çevreler tarafından farklı şekillerde açıklanma girişimlerine sahne oldu. Her biri, daha sonra detaylarına yer vereceğimiz çeşitli ve birbirinden farklı teorilerle gündeme geldiler. Her nedense, bunların hiçbiri diğerini desteklemiyor, evrimciler arasında bir fikir birliği oluşmuyordu.

Evrimci Richard Fortey, evrimcilerin kendi aralarındaki fikir uyuşmazlığını şu sözlerle anlatıyordu:

Bunların ani ortaya çıkışları nasıl açıklanacak? Charles Darwin, *Origin of Species*'de bu konuda alışılmadık şekilde kendine güvenli olarak şöyle demişti: '(Kambriyen) trilobitlerinin, (Kambriyen'den) çok daha önce yaşamış olması gereken bir kabukludan evrimleştiğine şüphe edemem.' Bundan 13 yıl sonra, Thomas Hardy kahramanını bir başka 'ilkel kabukluyla' ilişkilendirdi. Trilobitleri arthropodlarla ilişkilendirmek belki de neredeyse içgüdüseldir. Antropolog Kenneth Oakley ise Fransa'da Yonne bölgesindeki Trilobit mağarasında üzerinde delikler olan bir örneği meşhur etti. Burası geç Paleolitik mağara idi (...) Aynı mağarada oldukça güzel kanatlı bir böcek de buldu. 1965 yılında Oakley şunları söyledi: 'Eğitimsiz ama dikkatli ve

düşünceli Magdalen insanına bir trilobitin, bir kaya parçası içindeki bir böcek gibi görünmesi makul karşılanabilir.' Elbette olabilir. Magdalen insanı bir böcek görmüştür, Darwin bir kabuklu, Walcott bir araknid – ki bu örümceklerle ve akreplerle akrabadır... Bunların tümü doğru olamaz.124

Evrimci bir paleontolojik kaynakta ise trilobitlerin kökeni konusu şöyle anlatılır:

Bilinen ilk trilobitlerle ilgili büyük problem şudur ki, bunlar trilobitlerdir. Bir diğer deyişle en erken temsilcileri açık ve net bir şekilde trilobitlerdir ve başka hiçbir şeye benzememektedirler.125

Elbette ilk var oldukları günden itibaren balıkların balık, kuşların kuş veya sürüngenlerin sürüngen olması gibi "trilobitler de trilobittir"! Çünkü tüm bu canlı grupları, karakteristik özellikleri ile tam gelişmiş olarak var olmuşlardır ve yeryüzündeki varlıkları boyunca bu özelliklerini korumuşlar, başka canlılara evrimleşmemişlerdir. Dolayısıyla, bilimsel olarak ortada bir "problem" yoktur. Bilimsel bulgular, canlıların üstün bir yaratılışla var olduklarını açık ve net olarak kanıtlamaktadır. Evrimcilerin trilobitleri bir "problem" olarak göstermeye çalışmalarının tek sebebi, bu canlılardan önce yaşamış benzer canlılar, bir başka deyişle evrimsel ata benzetmesini yapacakları figüranlar; anlatacak evrim masalları bulamayışlarıdır. Trilobitlerin fosil kayıtları, yeryüzündeki yüz milyonlarca yıllık varlıkları boyunca on binlerce örnek vermiştir. Yani sorun, trilobit bedenlerinin fosilleşmemesi değildir. Trilobitler günümüzden 530 milyon ila 200 milyon yıl kadar önceki döneme ait on binlerce fosil örnek verdiği halde neden bilim adamları bu dönemden hemen önceki kayalarda "tek bir tane" dahi fosil trilobit bulamamaktadırlar. Bunun sebebi açıktır: Yüce Allah trilobitleri 530 milyon yıl önce kusursuzca var etmiştir. Trilobitlerin sözde atasal formları Prekambriyen'de değil, evrimcilerin hayallerinde yaşamışlardır.

Evrimciler bu konuda daha da sorun yaşayacağa benzemektedirler. Evrimin lehine deliller ararlarken, sürekli olarak evrimi derinden çökerten gerçeklerle karşılaşmaktadırlar. Nitekim evrimci Norman Macbeth, Harvard Üniversitesi'nde yaptığı bir konuşmada, bu gerçeği oldukça açık olarak ifade etmiştir:

Kambriyen canlılarından bir örnek, küçük bir canlı olan trilobittir. Daha başlangıçta oldukça fazla trilobit fosili bulunmaktadır ve bunları oluşturan şey yoktur (buna sebep olan evrimsel yaşam formları yoktur). Ve, eğer bunları daha yakından incelerseniz, bunların hiç de basit canlılar olmadıklarını görebilirsiniz. Bu canlılar küçüktürler, ama

son yıllarda oldukça büyük çapta tartışılan bir göze sahiptirler – bu göz inanılmazdır.
Gözler düzinelerce küçük tüpten oluşmuştur ve bunlar hafifçe farklı açılara bakmaktadırlar. Böylelikle farklı bir tüp ufuktaki her noktaya odaklanır ve bu gözler tüm alanın görüntüsünü tam olarak oluşturabilirler. Ama bu tüpler, bundan çok daha karmaşıktır. Bunların üzerlerinde mercekler vardır ve optik olarak oldukça kompleks bir şekilde düzenlenmişlerdir. Canlının görebilmesini sağlayabilmek için tam olarak gerekli olan bir başka katmana bağlılardır. Ama bundan daha da karmaşığı, bu gözlerin hiçbir kökeninin olmamasıdır.
Bu durum baştan beri herkesin canını sıkıyor - tiyatronun daha başında her şeyin yerli yerinde olması. Perde kalkıyor (Kambriyen kayalıklarında yaşam formları bulunuyor) ve sahnede çoktan oyuncular var. Tam anlamıyla modern kostümleriyle.126
Elbette evrimcilerin bu durumu görmezden gelmeleri, yeryüzünde açıkça sergilenmiş olan gerçeği değiştirmemektedir: Kambriyen döneminde son derece kompleks bir canlı yaşamıştır. O dönemin dünyasını mükemmel gözleri ile görebilmiş, mükemmel yapısı ile tüm yeryüzüne yayılmıştır. Canlıların en karmaşık organlarından "göz", hiçbir ara aşama geçirmeden, hiçbir hayali "ilkel forma" sahip olmadan aniden ortaya çıkmıştır. Bu canlının da, sahip olduğu mükemmel gözün de bir evrimsel kökeni yoktur. Çünkü bu canlı da, onun mükemmel gözleri de evrim geçirmemiştir. Bu canlı, sahip olduğu tüm mükemmellikler, tüm kompleks yapılar, hayranlık uyandırıcı gözler ve şu anda göremediğimiz renkleriyle bundan tam 530 milyon yıl önce yaratılmıştır. Onun nasıl özelliklere sahip olduğunu, nasıl yaşadığını, nasıl gördüğünü ve nasıl göründüğünü tam olarak bilen, yalnızca onu yoktan var edip yaratan Allah'tır. Allah bu gerçeği ayetinde bildirmiştir:

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)

Evrimciler kabul etseler de etmeseler de bu açık gerçek tüm yeryüzüne hakimdir ve onların da gözlerinin önündedir:

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na

teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (Al-i İmran Suresi, 83)

EVRİMCİLERİN YOL ARAYIŞLARI: KAMBRİYEN İÇİN ÜRETTİKLERİ HAYALİ TEORİLER

Kambriyen patlamasının çapı ve öneminin anlaşıldığı süreç, aynı zamanda evrimciler için büyük bir bilmecenin ortaya çıktığı bir süreç olmuştur. Ünlü bilim dergisi *Trends in Genetics* (TIG), Şubat 1999 tarihli sayısında bu konuyu ele almış ve Burgess Shale'deki fosil bulgularının, evrim teorisine göre bir türlü açıklanamadığını kabul etmiştir:

Küçük bir mekanda bulunmuş olan bu fosillerin, evrim biyolojisindeki bu büyük sorunla ilgili hararetli tartışmanın tam merkezinde yer alması oldukça garip gözükebilir. Fakat bu tartışmalara neden olan şey, **Kambriyen devrinde yaşayan hayvanların, fosil kayıtlarında şaşırtıcı bir bollukta ve birdenbire belirmeleridir.** Radyometrik tarihlendirmelerin daha kesin sonuçları ya da giderek artan yeni fosil bulguları ise, sadece bu biyolojik devrimin aniliğini ve alanını keskinleştirmiştir. Yeryüzünün yaşam potasındaki bu değişimin büyüklüğü bir açıklama gerektirmektedir. Şu ana kadar **birçok tez ileri sürülmüş olsa da, genel fikir hiçbirinin ikna edici olmadığıdır."**127

Kambriyen kayalıklarında ortaya çıkan canlılar ve uzmanların bu canlılar üzerinde yaptıkları araştırmalar, her detayıyla evrimsel bir sürecin yaşanmadığını ortaya koyar niteliktedir. Bu gerçek, Darwin de dahil olmak üzere, tüm evrimcileri yoğun bir paniğe sürüklemiş ve onları, şimdiye kadar savundukları tüm iddiaları tekrar gözden geçirmek zorunda bırakmıştır.

Kambriyen'deki bu ani çıkışı beklemeyen Darwinistlerin bir kısmı, savundukları teoriden şüphelenmeye başladılar. Bir kısmı da, bu deliller ile artık kesin olarak yalanlanmış olan evrim teorisini ayakta tutma çabasına giriştiler. Bu çabanın sonucunda, birbirinden tümüyle farklı, hiçbir tutarlılığı olmayan, hiçbir bilimsel delile dayanmayan, hiçbir şekilde akla ve mantığa uymayan birbirinden abartılı ve saçma teoriler ürettiler. Amaç, uzun yıllar yok saydıkları, fakat delillerin çokluğu nedeniyle kabul etmek zorunda kaldıkları Kambriyen

patlamasına evrimi bir şekilde dahil edebilmekti. Zooloji, popülasyon genetiği, moleküler ve hücre biyolojisi konularında uzmanlığı olan ve yaratılışı savunan bilim adamlarından Dr. Raymond G. Bohlin, bu şaşırtıcı ve boş çabayı şu şekilde anlatıyordu:

O halde bu canlıların evrimlerinin uzun tarihinin kanıtları nerede? Buna verilen alışılmış cevap Kambriyen devrinden öncesine ait bulunması gereken fosil tabakalarının henüz keşfedilmemiş olduğu idi. Fosiller sadece kayıptı! Ne kadar da uygun! Sonuçta bu, Darwin'in ve onu takip eden pek çok evrimcinin bahanesiydi. Ancak Kanada, Grönland, Çin, Sibirya ve Namibia'daki son keşiflerle, jeolojik bir an içinde meydana gelen söz konusu biyolojik yaratıcılık döneminin tüm dünyayı sarmış olduğu anlaşıldı. Bu durumda her zaman kullanılan bahanenin artık tutar yanı kalmamaktaydı. Evrimciler, yaratılışı savunan değişim dalgalarına katılmadıkları için, evrimsel değişimlerin doğası ile ilgili zor sorular sormaya zorlanmaktalardı. (...) Darwinizm her zaman, bizim zaman algımız dahilinde idrak edilemeyecek kadar ağır bir aşamalı değişim şeklinde ifade edilirdi. Evrim teorisi, büyük evrimsel değişikliklerin sadece, türler ve büyük gruplar arasındaki ara formların sayılarını ve tiplerini belirleyen fosillere baktığımızda görülebileceğini iddia ediyordu. Ama **Kambriyen patlaması aşamalarla oluşum dışında her şeydi ve tanımlanamayan ara formlar tamamen kayıptı.**128

Evrimciler gerçekten de bu konuyla ilgili bütün hayal ürünü olasılıkları dile getirdiler. Fakat çok büyük bir hata yapıyorlardı. Teorilerini üretirken, bu canlıların "evrim geçirmediklerine" ihtimal vermiyorlardı (veya ihtimal veriyor fakat bunu kabul etmek istemiyorlardı). Onların "yaratıldıkları", Allah'ın emri ile orada, o anda var olduklarını düşünmüyorlardı. Her şeyi kusursuz şekilde ve bir düzen içinde yaratan Allah'ın bu mükemmel canlı sisteminde de kusursuzluk ve bir düzen yarattığını fark edemiyorlardı. Onların, başka hiçbir açıklamaya izin vermeyecek derecede mükemmel ve hiçbir tartışmaya gerek bırakmayacak düzeyde sistemli yaratıldıklarını hesap edemiyorlardı. Oysa Allah, bu gerçeği bundan yaklaşık 1400 yıl önce indirdiği Kuran ile bildirmişti:

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)

İşte Kambriyen patlamasına "evrimsel açıklama" niteliğinde öne sürülen teorilerin çıkış noktası, yaratılış gerçeğine karşı olan bu itirazdı. Burada bu teorileri inceleyip açıklamamızın nedeni, evrimcilerin, bu büyük yaratılış harikası karşısında düştükleri zor durumu gözler önüne sermek, nasıl çözümsüz kaldıklarını tarif edebilmektir. Geliştirdikleri teorilerin ne kadar boş ve saçma temellere dayandığını gösterebilmektir. Evrimcilerin, Allah'ın kusursuz yaratışı karşısında her zaman olduğu gibi ne kadar büyük bir açmaza girdiklerini bir kez daha ortaya koymaktır.

Evrimciler, ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, ne kadar çaba gösterirlerse göstersinler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yarattığı gerçeği sürekli olarak karşılarına çıkacaktır. Ve Allah'ın kurduğu düzende daima bir kusursuzluk hakim olduğundan, yaratılış gerçeği dışında öne sürdükleri tüm açıklamalar da sürekli olarak bilimsel bulgularla yalanlanacaktır. Bunlar daima temelsiz ve desteksiz kalacak, evrimi ayakta tutmak adına öne sürülen her teori gibi, onlar da mutlaka geçersiz kalacaktır.

Kartopu Dünya Teorisi

Kartopu Dünya teorisi, Kambriyen patlamasının evrim teorisinde meydana getirdiği onarılması imkansız hasarı örtbas etmek, dikkatleri bundan uzaklaştırmak için kullanılan bir kılıf gibidir. Teori aslen yeryüzünün eski jeolojik devirlerde çok yoğun buzul çağlarından geçtiğini iddia etmektedir. Teoriyi savunan bilim adamları, günümüzden 750 ila 590 milyon yıl önceki dönemde, her biri 10 milyon yıl kadar süren buz çağları yaşandığını, kalınlığı 1 km'ye varan buzulların ekvatora kadar inerek dünyayı bir kartopuna dönüştürdüğünü iddia etmektedirler. 1960'lı yıllardan beri tartışılmakta olan teori, Harvard Üniversitesi'nden biyolog Paul Hoffman ve Dan Schrag tarafından 1990'lı yıllarda daha da geliştirilmiştir. Bu iddiaya göre, Prekambriyen'de, kutuplardan ekvatora kadar tüm yeryüzü, istisnasız "her yer" buz katmanı ile örtülüydü. Sıcaklık yeryüzünün tümünde –400^{0}C'ydi. Tropik bölgelerde, hatta ekvatorda bile. Yine iddiaya göre, son buzul çağı, 10-20 milyon yıl boyunca varlığını devam ettirmişti.

Evrimcilerin Kambriyen canlılarının hayali evrimsel oluşumuna bir kılıf gibi kullanmaya çalıştığı iddia ise bundan sonrasıyla ilgiliydi. İddiaya göre bu buzul çağının sonunda aniden global ısınma başgöstermiş ve tüm buzlar erimişti. Yeryüzü bu döneme girmeden önce var olan yaşam formları tek hücrelilerden ibaretti. Sonra her

nasılsa, birbirinden eşsiz, mükemmel ve kompleks çok hücreli canlılar eriyen buzulların arasında bir anda evrimleşivermişti!

Masal anlatmak işin kolay yanıydı elbette. Örneğin evrimci bir internet sitesinde, bu bilimsel olduğu iddia edilen teori şu üslupla anlatılmaktadır:

Ve buzlar sıcaktan erimeye başlayınca, teorisyenler bu erime işleminin oldukça hızlı olması gerektiğini ve bu işlemin tamamlanmasının en az 100 milyon yıl sürmesi gerektiğini öne sürdüler. Denizlerde sıcaklıkların artması sonucunda, bugün hem kapsama alanı bakımından hem de sertlik açısından bizim gördüğümüz hiçbir şeye benzemeyen tayfunlar ve büyük kasırgalar meydana gelmeliydi. Hava çılgına dönmeliydi. Fırtınalar yüzyıllar boyunca sürebilirdi. Fotosentetik siyano bakteriler hızlıca açık havaya ısı yaymaya başladı. Kalın buzların olmadığı sığ sahillere ısı yaydı ve tüm ekosistemi ısısı ile birlikte taşıdı. Böylelikle, Kambriyen patlamasında gördüğümüz evrimsel bir adaptasyon patlaması meydana geldi.129

Kartopu Dünya teorisinde ortaya atılan böylesine büyük bir sözde donma olayı, evrimci bilim adamlarını heyecanlandırmıştı ama bunun sadece teoriden ibaret olduğunun hepsi farkındaydı. Böyle bir donma olayı olmuş olsa bile, bunun artık bir geri dönüşünün olması mümkün olmazdı. Bu dondurucu etki, Dünya'nın sonsuza kadar ıssız bir yer olarak kalmış olmasını gerektiriyordu. Mevcut tüm yaşamı ortadan kaldırmalı ve insan da dahil olmak üzere, hiçbir canlının gelişimine olanak vermemeliydi. Nitekim, *New Scientist* dergisinin 12 Nisan 2003 tarihli sayısında, bu sözde büyük donma olayında bakteri veya alglerin varlıklarını sürdürmüş olup olmayacakları sorusu ile ilgili olarak New Hampshire'daki Dartmouth Üniversitesi'nden Kevin Peterson'un şu sözlerine yer verilmiştir:

Bunun için imkansız diyemem. Yaşam hakkında konuşurken hiçbir zaman 'imkansız' diyemezsiniz, çünkü oralarda bir yerlerde sizi yalanlayacak bakteriler mutlaka vardır. Ama bu örnekte bunun olması oldukça zor. **Tüm Dünya'yı dondurup ardından yaşamın ayakta kalmasını bekleyemezsiniz.**130

Burada ortaya atılan "evrimsel adaptasyon patlaması" ifadesi ise, tamamen içi boş bir laftan ibaretti. Değişen iklim koşullarıyla tek hücrelilerin çok hücrelilere dönüşümü senaryosu arasında bağlantı olarak öne sürülebilecek hiçbir bilimsel dayanak yoktu. Bu yüzden evrimciler, hangi hayali evrimsel mekanizmaların hangi aşamalarla devreye girerek 50 farklı filumu meydana getirmiş olabileceği konusuna hiç değinmemişlerdi.

Örneğin, eriyen buzullar nasıl olup da tek hücreli canlıların DNA'sına yeni genetik bilgi eklemişti? Tek hücreli organizmanın DNA'sı iklim koşullarının meydana getirdiği hangi etkiyle göz, bacak, anten gibi kompleks organların genetik bilgisini kazanmıştı? Bu senaryoyu destekleyen deneysel kanıtlar nelerdi? Örneğin laboratuvar ortamında çok düşük ısılarda bekletilen bakterilerin, yeni genler kazanarak bir çok hücreliye dönüştüğü gözlemlenmiş miydi?

Bunlar evrimciler için açıklamasızdır. "Nasıl olduysa oldu, iklim koşulları değişince yepyeni ve çok daha kompleks canlılar aniden evrimleşti" tipinde masallarla konuyu geçiştirmeye çalışmalarının sebebi de budur.

Kartopu Dünya teorisi ile Kambriyen patlaması arasında bilimsel olarak hiçbir sebep-sonuç ilişkisi bulunmamaktadır. İkisi arasında sadece zamansal bir bağlantı vardır. İkincisi, evrimcilerin iddia ettikleri birinci olaydan sonra meydana gelmiştir, o kadar.

Kısacası Kartopu Dünya teorisiyle çok hücrelilerin kökeni arasında bağlantı kurma çabası hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bir çabadır. Bunu destekleyen evrimciler, körü körüne bir inancın takipçisidirler. Nitekim BBC internet sayfasında konuyla ilgili yayınlanan bir makalede yer verilen şu sözler bunun göstergesidir:

Teorinin lehine kullanılabilecek birkaç ümit verici delilden söz edilebilir ama problem şu ki, bu deliller ve Kartopu Dünya teorisi, doğa kanunlarına baş kaldırmaktadır.131

Elbette doğa kanunlarına başkaldıran sözde delilleri izleyerek Kartopu Dünya teorisinin peşinden gitmek, akılcı bir davranış olamaz. Akılcı olan davranış, bu teorinin hiçbir bilimsel dayanak olmaksızın, ideolojik olarak savunulan bir masal olduğunu görmek, canlıların gerçek kökeninin ise Allah'ın kusursuz yaratması olduğunu kabul etmektir.

Bir evrim taraftarı olan ve *Kartopu Dünya* isimli kitabı ile bu teoriyi benimsetmeye çalışan Princeton Üniversitesi bilim yazarlarından Gabrielle Walker, *New Scientist* dergisine yazdığı makalede ve kitabında bu konuyla ilgili olarak şunları söylüyordu:

Var olan alternatif hikayelerin hiçbiri, en dramatik evrimsel buluşlardan birini açıklayamıyordu – tek hücrelilerden çok hücrelilere geçişi. (...) Kartopu fikrindeki problem, Kambriyen patlamasının yaklaşık 545 milyon yıl önce meydana gelmiş olmasıdır. Buna göre, Kartopu sona erdikten sonra 45 milyon yıl geçmiştir. Bu süre, elde yanmış bir kibrit ile oturup patlamanın gerçekleşmesini beklemek için

çok çok uzun bir süredir. Bunu Paul (Hoffman) bile itiraf etmektedir.132

Elbette tek sorun "zaman" değildir. Oxford Üniversitesi Zooloji bölümünden Andrew Parker, *In the Blink of An Eye* (Bir Göz Kırpmasıyla) adlı kitabında Kartopu Dünya iddiasının geçersizliğini şu şekilde ilan eder:

(Bu fikir) Evrim sürecinin baştan itibaren önceden belirlenmiş olduğunu varsayıyor. Prekambriyen dönemine ait tüm hayvan filumlarının, solucan şeklindeki canlılarının, Kambriyen formlarına dönüşmek için can attıkları ama buzun onları oldukları halde tuttuğu gibi bir durumla karşı karşıya bırakılıyoruz. Daha sonra, buz eriyor ve tekrar evrimin devreye girme vakti geliyor. Bu objektif bir görüş değil. Daha önce değerlendirdiğimiz gibi, neden düzgün bir solucan şekli değişmek zorunda? Eğer evrim süreci daha önceden belirlenmişse, neden buzun altındaki suyun içinde de devam etmedi? Kambriyen patlamasının nedenleri ile ilgili bu zorlukla ortaya atılan açıklama üzerindeki ikinci en büyük şüphe rakamların tutarsız olmasıdır. Kambriyen patlaması 543 ve 538 milyon yıl önce gerçekleşti. En son Kartopu olayı ise en geç 575 milyon yıl önce sona erdi. Dolayısıyla bu iki olay arasında en az 32 milyon yıllık bir fark vardır. Bu bir gerçektir. Tüm bunların sonucunda Prekambriyen Kartopu olayının Prekambriyen dalgalanmasında büyük rol oynama ihtimali olsa da, bu olay Kambriyen patlamasını açıklayamamaktadır.133

Andrew Parker, bir evrimci olmasına rağmen, Kartopu iddiasındaki çelişkileri ve mantık bozukluklarını bu sözlerle açıkça belirtmekte, böyle bir iddianın pek çok yönden tutarsız olduğunu tüm detaylarıyla vurgulamaktadır. Kartopu Dünya teorisinin geçersizliği, pek çok evrimci bilim adamı tarafından ittifakla kabul edilmiş durumdadır.

Kartopu Dünya teorisinin sunduğu sayısız belirsizliği ortadan kaldırabilmek için alelacele yeni bir teori ortaya atıldı. Oksijen teorisi, hayali evrimsel kökeni açıklayabilmek için bazı evrimciler tarafından sözde cankurtaran gibi görüldü.

Oksijen Teorisi

Kompleks canlıların, yemeklerini enerjiye çevirmek için çeşitli yollara ihtiyaçları vardır ve oksijenli solunum bunu gerçekleştiren yolların en iyisidir. Dolayısıyla, evrimcilerin hayali Kartopu Dünya teorisine oksijeni bir şekilde dahil etmeleri gerekiyordu. Bunun için şu senaryoyu kurguladılar: Milyonlarca yıl boyunca yaşam birkaç sığınak

içinde sınırlı kalmıştı. Bu nedenle besinler okyanuslarda birikti ve lezzetli bir kimyasal çorbaya dönüştü. Buzlar erir erimez, okyanuslar bakteri ve alg kolonilerinin faaliyetleri sonucunda yeşil renge dönüştü. Böylelikle bu canlılar, oksijen açığa çıkarmış oldular.134

Herhangi bir bilimsel delile dayanmayan, sadece mecburiyetten üretilmiş olan bu teori, anlatımından da anlaşıldığı üzere bir masaldan ibaretti. Oksijenin böyle bir dönemde ani artışına dair hiçbir delil yoktu. Çin'deki Chengjiang kayalıklarında Kambriyen canlıları üzerine yaptığı araştırmalarla ünlü San Francisco biyoloji departmanından Dr. Paul Chien, bu konuyla ilgili olarak şunları söylemişti:

İlk öne sürülen teori oksijen teorisidir. Kambriyen döneminde atmosferdeki ve okyanuslardaki oksijen seviyesinin, daha büyük boyutlardaki canlıların ortaya çıkmasını sağlayacak şekilde aniden kritik bir seviyeye artmış olabileceğini söylemektedirler. **Bu teori ciddi şekilde susturulmuştur çünkü oksijenin ani artışı ile ilgili jeolojik kanıtların olması gerekmektedir.**135

Elbette oksijenin ani artışı ile ilgili delillerin olmayışı, teori için büyük bir sorundur. Ama bu teoriyi öne süren evrimciler için asıl büyük sorun, oksijenin ani artışının, canlıların yoktan var olmalarına herhangi bir şey sağlayıp sağlamadığıdır. Bir canlının oluşup yaşam sürebilmesi için, moleküler düzeyde pek çok şartın sorunsuz olarak meydana gelmesi, yeryüzü üzerindeki yaşam için gerekli sayısız dengenin tam olarak yerli yerinde olması gerekmektedir. Ayrıca tüm bu şartların aynı anda var olması gerekmektedir. Oksijenin varlığı, canlının hayatta kalabilmesi için gerekli olan milyonlarca sebepten sadece bir tanesidir ve tek başına varlığı yeterli değildir. Bu iddiada bulunan Darwinistlerin, canlının tek bir hücresindeki tek bir proteinin sayısız amino asitinin nasıl doğru sıralama ile bir araya geldiği, enzimler olmadan DNA'sının nasıl kopyalandığı, hücrelerinin nasıl çeşitlendiği, kompleks sistemlerinin nasıl ortaya çıktığı ve bunun gibi daha pek çok soruya cevap bulmaları gerekmektedir. Darwinistler kendileri de bilmektedirler ki, kompleks bir canlının aniden yeryüzünde belirip, kompleks sistemleri ile tam ve kusursuz şekilde yaşamına devam etmesi için oksijenin tek başına varlığı hiçbir şey ifade etmemektedir. Gerekli olan diğer şartların sözde evrim ile nasıl meydana geldiği sorusuna ise, Darwinistlerin getirebildikleri tek bir cevap bile yoktur.

Şu bir gerçektir ki, Dünya tarihi boyunca oksijen, evrim teorisi savunucularının istedikleri zaman istedikleri miktarda ortaya çıkmış olsa da, bu durum yine onlara herhangi bir şey kazandırmayacaktır.

Yaşam için tüm olanaklar sağlansa, hatta yaşamın temelini oluşturan tüm elementler, amino asitler de dahil olmak üzere bir araya getirilse, bunlara istenildiği miktarda ve istenildiği hızda oksijen tatbik edilse, yine yaşamın varlığına dair hiçbir şey elde edemeyeceklerdir. Tek bir protein oluşturamayacaklar, var olan tek bir hücreyi bir başka hücreye dönüştüremeyeceklerdir. Dolayısıyla, evrimcilerin, Dünya tarihinin bir anında yeryüzünde ani gaz değişiklikleri olduğu iddiaları, sadece bir göz boyamadır. Zaman kazanma çabası, toplumu oyalama tekniğidir. Bu konuda yeterli bilgiye sahip olmayan insanları, yaşamın çeşitlenmesi için oksijen miktarının ani artmasının yeterli olacağına inandırma gayretidir. Ancak Darwinistlerin unutmamaları gereken önemli bir nokta vardır: İnsanlar bilinçlendikçe, bilimsel gerçeklerin farkına vardıkça, bu tip oyalamalar hiçbir işe yaramamaktadır. İnsanlar, tüm canlı varlıkların Yüce Allah'ın eşsiz birer eseri olduğunu görmekte ve bilimsel gerçekler bunu her geçen gün onaylamaktadır. Ve evrimciler bilmelidirler ki, günümüzde bu bilinçlenme çok daha hızlı bir şekilde artmaktadır.

Modern Sentetik Teori (Neo-Darwinizm)

Bazı evrimciler, Darwin'in parlak fikri olan Prekambriyen kayalıklarındaki "saklı!" fosillerin bulunamadığına dair iddianın geçersizliğini görmekte gecikmediler. Darwin'in, en temel evrimsel mekanizma olarak ortaya attığı "doğal seleksiyon" yoluyla da herhangi bir şey başarılamadığını kabul etmek zorunda kaldılar. Ancak bu durum, evrimi temelinden çökerten Kambriyen canlılarının "kökenlerinin" olmadığı gerçeğine kendilerince bir çözüm bulmalarını gerektiriyordu. İşte bu nedenle, delillere değil, yine tümüyle delilsizliğe dayanan bir başka iddia ortaya attılar. Bu teori, Darwin'in öne sürdüğü "aşamalı evrim" modelinin çaresizliğini görmüş ve buna alternatif olarak çok daha büyük bir çaresizlik örneği şeklinde ortaya atılmış olan neo-Darwinizm yani Modern Sentetik Teori idi.

1941 yılında Amerikan Jeoloji Derneği'nin düzenlediği bir toplantıda bir araya gelen bir grup bilim adamı, Darwinizm mantığı ile genetik bilimini bir şekilde uzlaştıracak bir yol aradılar. G. Ledyard Stebbins ve Theodosius Dobzhansky gibi genetikçilerin, Ernst Mayr ve Julian Huxley gibi zoologların, George Gaylord Simpson ve Glen L. Jepsen gibi paleontologların uzun tartışmalar sonucunda vardıkları sonuç, genetik kanunlarının ortaya koyduğu "genetik sabitlik" gerçeğine karşı, Hollandalı botanikçi Hugo de Vries tarafından

yüzyılın başında ortaya atılan "mutasyon" kavramını kullanmaktı. Mutasyonlar, radyasyon gibi çeşitli dış faktörlerin etkisi ile canlıların kalıtım mekanizmalarında meydana gelen bozukluklardı.

Amerikan Jeoloji Derneği'nde toplanan bilim adamları söz konusu mutasyon kavramını benimsediler ve Darwin'in Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalıştığı "canlıları geliştiren yararlı değişikliklerin kaynağı nedir?" sorusuna, "rastgele mutasyonlar" cevabını verdiler.

Büyük görüşmeler, konferanslar, toplantılar sonucunda bu kararı alan evrimci bilim adamlarının ihmal ettikleri veya ihmal etmeyi tercih ettikleri gerçek ise şuydu: Mutasyonların canlıların genetik bilgisini değiştirdikleri doğruydu, ama bu değişim daima olumsuz yönde oluyordu. Mutasyonlar, evrimcilerin iddia ettikleri gibi bir canlıyı geliştirmiyor, aksine mevcut yapılara zarar veriyordu. Bir mutasyonun "fayda" getirdiğine dair herhangi bir delil yoktu, dolayısıyla "evrimleştirici" yani "geliştirici" etkisi üzerine yapılan tüm spekülasyonlar sahteydi. Mutasyonlar, büyük ölçüde zararlı, nadiren de etkisiz olan olaylardı ve bu gerçek hayali evrimin en önemli hayali mekanizmalarından birini tamamen geçersiz kılmaya yetiyordu.

Ancak bu gerçek, neo-Darwinistleri engellemedi. Tüm canlılığın, tek bir hücreden, rastgele meydana gelen ve her nasılsa genellikle fayda getiren mutasyonlarla, şu an görüp bildiğimiz olağanüstü kompleksliğe sahip şekle dönüştüğü ve mükemmel görünümünü aldığı senaryosunu öne sürdüler. Bunu kullanarak, yıllardır hiçbir açıklama getiremedikleri, tümüyle evrim teorisini yıkıma uğratan Kambriyen canlılarının da söz konusu mutasyonlarla değişim geçirerek oluştukları açıklamasının arkasına sığındılar.

Öncelikle bugün kabul gören neo-Darwinizm'in, türlerin oluşumunu açıklamada kullandığı mekanizmalar için gerekli sayılan süreler çok uzundur. Neo-Darwinizm, türlerin oluşumu için, canlının gen dizilimlerinde rastgele mutasyonlar sonucunda küçük değişiklikler biriktiğini ve bu biriken değişikliklerin nesiller sonra, türlerdeki değişikliklere neden olduğunu iddia eder. Mutasyonların canlıların genetik bilgisini geliştirmedikleri gerçeği, bu iddiayı en baştan geçersiz kılmaktadır. Ancak bir an için tamamen spekülatif olan evrimci iddiayı kabul etsek ve mutasyonların evrimleştirici bir etkisi olabileceğini varsaysak bile, teori Kambriyen patlaması karşısında yine de çaresizdir: Kambriyen devrinde ortaya çıkan canlıların bu tür küçük değişikliklerle bu kadar kısa bir zaman zarfında meydana gelmesi kesinlikle imkansızdır. Delilsiz ve mantıksız olan bu iddia da

Kambriyen'de ortaya çıkan benzersiz çeşitliliğin sözde evrimi için hiçbir şey sağlamamaktadır.

Ancak bunun daha da ötesinde, neo-Darwinizm'in genetik bilgiye "daima olumlu" yenilikler ekleyerek canlıları kompleks canlılara evrimleştirdiği iddiası teorinin kendisini geçersiz kılmaktadır. Neo-Darwinizm, mutasyonların "fayda" getirecekleri tezi üzerine üretilmiş bir senaryodur. Genetik bilimi, bir mutasyonun fayda getirip, bir canlının, kusursuz ve tamamen farklı özelliklere sahip bambaşka bir canlıya dönüşüm gösterdiğini hiçbir zaman gözlemleyememiştir. Hatta tek bir hücreye fayda getirip onu geliştirmiş bir mutasyon örneği bile yoktur. Dolayısıyla, teori herhangi bir temele dayanmamaktadır ve bu teorinin geçersizliği ile birlikte Kambriyen canlıları ile ilgili olarak öne sürülen iddia da ortadan kalkmış olmaktadır.

Neo-Darwinizm Kambriyen Gerçeği Karşısında Çıkmazdadır

Kambriyen canlıları ile ilgili olarak neo-Darwinizm'in en çıkmazda olduğu konu, aniden ortaya çıkan müthiş hücre çeşitliliğiydi. Günümüz canlıları üzerinde yapılan çalışmalar, Prekambriyen'de ortaya çıkan süngerlerin, dört farklı hücre tipine sahip olmaları gerektiğini ortaya koymuştu.136 Buna göre, Kambriyen döneminde ortaya çıkan daha kompleks canlıların çok fazla sayıda ve çok çeşitli hücre tipine gereksinimleri olmalıydı. Çünkü farklı özellikler ve canlılardaki farklı fonksiyonlar, daima farklı hücre tiplerinin farklı çalışma şekillerini gerektiriyordu. Yeni hücre tipleri de, yeni ve özelleşmiş proteinler gerektirmekteydi. Yeni proteinler de, yeni genetik bilgilere gereksinim duymaktaydı. Neo-Darwinizm'in ortaya çıkan bu yeni hücre tiplerinin her birinin oluşumunu açıklaması gerekiyordu.

Moleküler biyologlar son zamanlarda, en küçük kompleks tek hücreli organizmanın, yaşayabilmek için 300 ila 500 gene (yaklaşık 318.000 ila 562.000 nükleotide) ihtiyaç duyacağını hesaplamışlardır. Daha kompleks tek hücreliler 1 milyon nükleotid gerektirirler. Buna göre, trilobit gibi kompleks bir arthropodu meydana getirecek gerekli proteinlerin düzenlenebilmesi için onun katları şeklinde yükselen sayılarda kodlama emirlerinin verilmesi gerekmektedir. Örneğin, günümüz arthropodlarından meyve sineği *Drosophila Melanogaster*, yaklaşık olarak 180 milyon baz DNA çifti gerektirmektedir. Tek bir hücreden, bir hücre kolonisinin meydana gelmesi, hücre çeşitlerinin çok ciddi şekilde artması, müthiş bir genetik çeşitliliğin hatasız olarak meydana gelmesi anlamına gelmektedir.137

Dolayısıyla, tek hücreden çok hücreli canlıların meydana gelmesi, dev bir genetik bilginin oluşmasını gerektirir. Aynı zamanda genlerin ürünleri olan proteinlerin müthiş bir organizasyon içinde düzenlenmelerini de gerektirmektedir. Yeni proteinler, yeni hücre tipleri gerektirirler. Ve bu yeni proteinler, hücre içindeki yeni sistemler içinde organize olmalıdırlar. Yeni hücre tipleri, yeni dokular, organlar ve vücut sistemleri şeklinde düzenlenmelidirler. Bu durum, tüm vücut planlarının düzenlenmesi şeklinde bir araya gelmeli ve bir organizmayı, bir trilobiti, bir fili, bir insanı meydana getirmelidir. Farklı fonksiyonları meydana getiren farklı parçalar, tek bir organizmanın en mükemmel şekilde yaşamını devam ettirebileceği şekilde kusursuz olarak organize olmalıdırlar. Bu nedenle evrimcilerin, Kambriyen döneminde bu aşamalarla ortaya çıkmasını bekledikleri yeni canlılar, en küçük birimlerinden tüm fonksiyonel özelliklerine kadar herşeyde hiyerarşik bir organizasyona sahip olmalıdırlar. Olağanüstü derecede üstün ve fonksiyonel, aynı zamanda tüm parçaları özellikli olan yepyeni bir düzenlemenin meydana gelmesi ve bunda hiçbir aksama oluşmaması gerekmektedir.

Tek bir hücrede herhangi bir olumlu değişimin, fonksiyonel farklılaşmanın ve mükemmel bir yapı ve işlev dönüşümünün açıklamasını yapamamış olan neo-Darwinistler için, çok hücreli Kambriyen canlılarının oluşumu bir problemdir. Kambriyen patlamasında ortaya çıkan vücut planlarındaki özel komplekslik, her detayda açıklama gerektirmektedir. Ve neo-Darwinizm'in bunların hiçbirine getirebildiği bilimsel bir açıklama yoktur.

Cambridge Üniversitesi, Bilim Tarihi ve Felsefesi bölümünden Stephen C. Meyer, neo-Darwinistlerin iddialarının çürüklüğünü ve başarısızlığını şu sözlerle ifade etmektedir:

İkinci senaryoda, neo-Darwinistler yeni gen ve proteinlerin, daha önce var olan ve proteinleri kodlayan genetik dizilimdeki sayısız başarılı mutasyon sonucunda meydana gelebileceklerini tasarladılar. Dawkins'in benzetmesini buraya uyarlarsak, bu senaryo fonksiyonel bir zirveden yavaş yavaş inip, daha sonra diğerine tırmanmayı tasarlamaktadır. Ancak hücredeki mutasyon deneyleri, yeniden zorluklar sunmaktadır. Son deneyler, tek bir kıvrım ve fonksiyona sahip proteinler tarafından yerleştirilen amino asit sıralama bölgesini keşfederken bile, pek çok çoklu-pozisyon değişikliklerinin proteinin fonksiyonunu kaybetmesine neden olduğunu gösterdi. Elbette bir proteini, tamamen yeni bir yapı ve fonksiyona sahip diğer bir proteine dönüştürmek, pek çok bölgede oldukça özelleşmiş değişikliklerin

olmasını gerektirmektedir. Gerçekten de, yeni bir protein meydana getirmek için gerekli olan değişiklik sayısı, fonksiyonel kayıpları meydana getiren değişikliklerin sayısını artırmaktadır. Bunu baz alarak, yeni bir fonksiyonu meydana getirmek için gereken değişikliklerin rastgele aranışı sırasında fonksiyonel kayıplardan kurtulma ihtimali oldukça düşüktür – ve bu ihtimal, her yeni gerekli değişiklik ile katlanarak azalmaktadır. Bu nedenle, Axe'in sonuçlarının gösterdiğine göre, tüm olasılıklarda, yeni proteinlerin rastgele aranması, yeni fonksiyonel bir proteinin ortaya çıkmasından çok önce, fonksiyonel kayıp ile sonuçlanacaktır.138

1990'ların başında yapılan hesaplamalar, 100 amino asitten oluşan kısa bir proteinin rastgele meydana gelen bir dizilimle oluşma ihtimalinin 1065'te bir olduğunu ortaya koymuştur.139 Kambriyen'de ortaya çıkan yapılar ise, çok daha fazla amino asitin bir araya gelmesi sonucunda oluşan fonksiyonel ve çok daha kompleks proteinlerin varlığını gerektirmektedir. Neo-Darwinistlerin, ortaya çıkan 50 filum içinde var olan tüm türlerdeki her bir farklı hücre yapısını şekillendiren farklı proteinlerin teker teker oluşumlarını açıklamaları gerekmektedir. Neo-Darwinizm, henüz tek bir farklı hücre tipi için bile açıklama getirebilmiş değildir.

Londra Doğa Tarihi Müzesi paleontologlarından evrimci Richard Fortey, bu gerçeği şu sözlerle açıklamıştır:

Daha eski bir ataya ait bir delil bulunsa dahi, Kambriyen'in en alt tabakalarında neden o kadar çok hayvanın, boyut olarak o kadar çok büyüdüğünü ve neden o kadar kısa sürede kabuk elde ettiğini açıklamak, bir çelişki olarak kalacaktır.140

Bu hayali faydalı mutasyonların gerçekleştiğini varsaydığımızda bile, evrimcilerin öne sürdüğü ikinci sözde evrimleştirici mekanizmanın yani doğal seleksiyonun zorluk çıkardığı gerçeği ortaya çıkar. Yeni hücre tiplerinin, fonksiyonel olabilmek için, birbirleriyle yakın koordinasyon içinde olmaları gerekmektedir. Bu da tümüyle bir organı meydana getiren tüm sistemlerin aynı anda hatasız şekilde var olmalarını gerektirmektedir. Evrimin iddiasına göre, fonksiyonel avantajlar doğal seleksiyon mekanizması yoluyla seçilirken, fonksiyonel olmayan proteinler seçilmeyecektir. Dolayısıyla bir hücrenin, diğer hücrelerle birlikte fonksiyonel bir şekilde işlevini yerine getirene kadar yok olup gitmiş olması gerekmektedir. Tüm bunlar elbette, her iki mekanizmanın varlığı durumunda, evrimin hiçbir şekilde gerçekleşemeyeceğini açıkça gösterir.

Japon bilim adamı Susomo Ohno, *Proceedings of the National Academy of Sciences* (Ulusal Bilimler Akademisi Yöntemleri) dergisinde bu gerçeği çeşitli hesaplamalarla şöyle açıklar:

Rastgele meydana gelen mutasyon oranının yılda baz çifti başına 10-9 olduğunu varsayarak ve doğal seleksiyonun negatif etkilerini de göz önünde bulundurarak, DNA baz dizilerinde %1'lik bir değişiklik olabilmesi için 10 milyon yıla ihtiyaç vardır. Evrimsel zamanda ise 6-10 milyon yıl göz kırpması kadar kısadır. Hayvanlar aleminin neredeyse tüm filumlarının aniden ortaya çıkışını gösteren Kambriyen patlamasının 6-10 milyon yıllık bir zaman arasında meydana gelmesinin ise kesinlikle genlerdeki mutasyonlara bağlı değişimlerle açıklanması mümkün değildir.141

Stasis yani fosil kayıtlarındaki durağanlık da, neo-Darwinizm'in öngördüğü mutasyonlarla aşamalı evrim modelini reddetmektedir. (Bkz. *www.yasayanfosiller.com*) Stasis, yaşayan canlıların milyonlarca yıl önceki örneklerinin, günümüzdeki halleriyle fosil kayıtlarında kendisini göstermesi anlamına gelir. Stasis gerçeğine göre canlılar, fosil kayıtlarında, milyonlarca yıl önce bıraktıkları kalıntılarla aynı özelliklere sahip olarak günümüzde veya günümüze yakın tarihlerde ortaya çıkmaktadırlar. Söz konusu fosil kayıtları, hiçbir ara geçiş örneği vermemekte ve milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemektedirler. Bu durum, canlıların evrim geçirmemiş olduklarını doğrulamakta ve neo-Darwinizm'e en büyük darbelerden birini oluşturmaktadır. Harvard Üniversitesi Jeoloji bölümünden evrimci Peter G. Williamson, *Nature* dergisindeki yazısında bu durumu şu şekilde açıklamıştır.

Temel problem morfolojik (yapısal) stasisdir. Bir teori, ancak teorisyenlerin tahminleri kadar iyidir. Ve evrimsel sürece ayrıntılı bir açıklama getirme iddiasındaki geleneksel neo-Darwinizm, şu anda fosil kayıtlarının en çarpıcı gerçeklerinden biri olarak tanımlanan Dünya'nın her yanına yayılmış uzun süreli morfolojik stasisi tahmin etme konusunda başarısızlığa düşmüştür.142

Stephen J. Gould'un, neo-Darwinizm'in fosil kayıtları tarafından desteklenmediğini itiraf etmesinin ardından bu gerçek karşısında teorinin düştüğü durumu anlatan ifadeleri ise bir ölüm ilanından farksızdır:

Ders kitaplarında onaylanmış olmakta ısrar etse de, (neo-Darwinizm) fiilen ölmüştür.143

Neo-Darwinizm, ya da diğer adıyla Modern Sentetik Teori, sadece evrimcilerin karşı karşıya bulunduğu büyük ihtiyaçtan, delil

yokluğundan dolayı ortaya atılmış bir teoridir. Kambriyen patlamasına bir açıklama getirebilmek, evrimi ayakta tutmak için senaryolaşmış bir diğer iddia, bir diğer hikayedir. Öyle ki, bazı evrimciler bile bu iddianın geçersizliği konusunda hemfikirdirler.

Chicago Museum'dan evrimci paleontolog Dr. David Raup, bu gerçeği şu şekilde dile getirmiştir:

"İddialarını 30'ların sonlarında ve 40'larda geliştiren neo-Darwinizm teorisinin bütün yazarları etkilerini kaybediyorlar... Tahminime göre, bütün bu kavram bir on sene içinde tamamen reddedilecek ve bunun yerini alacak yeni bir teori planlanacak. Yeni bir düşünce tarzı her yeri silip süpürecek."

Bu teori ne olacak peki? Dr. Raup şu şekilde itiraf eder: "Hiçbir fikrim yok."144

Hox Genleri

Kambriyen patlamasının hayali evrimsel kökenine dair herhangi bir açıklama getiremeyen evrimciler, şu önemli gerçeğin aslında açıkça farkına varmışlardı: Genetik biliminin ortaya koyduğu yenilikler, birbirinden olağanüstü derecede farklılık gösteren çeşit çeşit canlıların, "ortak bir ata"ya sahip olduğu iddiasını tümüyle geçersiz kılıyordu. Bu durum karşısında evrimciler iddialarını, genetik bilimine uydurma ihtiyacı duydular. Hox genleri iddiası, bu çabanın sonunda ortaya atıldı.

Hox (homeobox) genleri, farklı hayvan gruplarında ortak olarak bulunduğu keşfedilen bir grup gendir. Bunları diğer genlerden ayıran özellikleri, canlıların vücutlarının inşasında üstlendikleri merkezi görevdir. Hox genleri, döllenmiş yumurta hücresinden yetişkinliğe kadar tüm canlı gelişimini kontrol eden; belli bir organı inşa edecek genlere, ne zaman ve nerede devreye gireceklerini söyleyen yönetici genlerdir. Hox genleri, embriyo hücrelerinde vücutta hangi yapıların nerede bulunacaklarını ve bu nedenle de neye dönüşeceklerini belirleyen genlerdir. Örneğin omuriliği meydana getirecek olan hücreler, daha ilk embriyonun oluştuğu andan itibaren, omurilik bölgesine yerleşirler. Gözler için belirlenen hücreler de, baş kısmındaki yerlerini alırlar. Bu düzen, Hox genlerinde kodlanmıştır. Hox genlerinin verdiği komutlar, yine Hox genlerinin ürettiği 60 amino asit dizilimli bir başlatıcı proteinle ulaştırılır. Bu protein, ilgili genlere bağlanarak onları harekete geçirir. Öte yandan, herhangi bir organın, örneğin gözün, üretim bilgileri Hox genlerinde bulunmaz. Onlar sadece bu bilgiyi taşıyan genleri aktif veya pasif hale geçirmekle

yükümlüdürler. Kısacası Hox genleri, sadece belli bir üretimle ilgili gen grubunu açıp kapatan düğmeler gibidir. Örneğin memelilerdeki vücut planı, mimarisi, görünüşü ve gelişimi yaklaşık 40 kadar Hox geni ile kontrol edilmektedir.145

Hox genlerinin önemli bir özellikleri, genlerin kromozom üzerindeki diziliş sıralarının, yine bu genlerin ilgili oldukları bölgelerin beden üzerindeki dizilimleriyle aynı olmasıdır. Örneğin bir sineği başından itibaren inceleyecek olursak, bedeninin çeşitli bölümlerden meydana geldiğini görebiliriz. Baş kısmı, gövde kısmı ve karın kısmı. Sineğin Homeobox genlerinde, önce kafanın üretimini yöneten gen, sonra gövdenin üretimini yöneten gen gelir ve sıra bu şekilde devam eder.

Bilim adamları bu dizilimi keşfettiklerinde Hox genlerinin dizilimleriyle oynamanın canlı üzerinde ne gibi etkiler ortaya çıkaracağını merak etmiş, bunun için bazı mutasyon deneyleri gerçekleştirmişlerdir. *Drosophilia* meyve sineklerinde bu genlerin yerlerinin değiştirilmesi, kafaları karınlarından, kolları kafalarından çıkan garip varlıkların ortaya çıkmalarına neden olmuştur.146

Bu sonuçlar, canlıların ne denli kompleks olduğunu, bu komplekslik üzerindeki rastlantısal değişimlerin (mutasyonların) organizma üzerinde kaçınılmaz olarak yıkıcı olduğunu açıkça göstermiştir. Böylece, Hox mutasyonlarının canlıları başka canlılara evrimleştirebileceği düşüncesinin bir hayalden ibaret olduğu ortaya çıkmıştır. Güney Carolina Tıp Üniversitesi Biyokimya ve Moleküler Biyoloji bölümünden Dr. Christian Schwabe, bu yöndeki sonuçları şöyle ifade eder:

Homeotik genler gibi kontrol genleri, fenotipleri* muhtemelen değiştirebilen mutasyonların hedefleri olabilir. Ancak şu unutulmamalıdır ki, kompleks bir sistemdeki değişiklikler ne kadar merkezi olursa bunların çevresel etkileri de o kadar yıkıcı olur... *Drosophilia* [meyve sineği] genlerinde meydana getirilen homeotik değişimler, sadece çirkin ve garip varlıklarla son bulmuştur ve çoğu deneyci, mutasyona uğrattıkları *Drosophili*alardan bir arı elde etmeyi umut etmemektedirler.147

Görüldüğü gibi bir canlının gelişimi son derece kompleks bir süreçtir. Böylesine kompleks bir süreci yöneten Hox genleri ise, rastlantısal değişim senaryolarını kesin olarak reddetmektedir. Ancak yine de, bazı evrimciler bilimin gösterdiği bu gerçeği görmezden gelerek Hox genleriyle ilgili evrimsel senaryoları savunmayı kendilerince sürdürmektedirler. Berkeley'deki California

Üniversitesi'nden James Valentine, Chicago Üniversitesi'nden David Jablonski ve Washington DC'deki Doğal Tarih Müzesi'nden Douglas Erwin, Hox genleriyle Kambriyen canlılarının ani ortaya çıkışını bağdaştırmakta, bu dönemde ortaya çıkan çok sayıda filumun, bu genlerde meydana gelen mutasyonlar sonucunda farklılaştığını öne sürmektedirler. Bu senaryoyu Hox mutasyonlarının bilinen yıkıcı etkisinden korumak içinse "o dönemdeki Hox genleri çok esnekti, kapasite olarak değişime izin veriyorlardı" gibi hiçbir bilimsel gözleme dayanmayan, tamamen yapay bir iddiaya sarılmaktadırlar. Cambridge Üniversitesi'nden Simon Conway Morris, bu varsayılan esnekliğin hiçbir bilimsel dayanağının olmadığını şu şekilde ifade etmiştir:

Valentine'e göre, tıpkı konuşma dilinin tüm insan kültürünü destekleyecek kadar esnek olması gibi, genlerin bu dizilimini ifade eden genetik dil de şaşırtıcı hayvan çeşitliliğinin tamamının sebebi olabilecek kadar temel, güçlü ve uyumlandırabilir nitelikteydi.

Bunları duymak çok güzeldi, fakat cesurca iddialarda bulunmak işin kolay yanıydı. Diğer meslektaşlarını ikna etmek için birtakım delillerin olması gerekiyordu. Valentine'in, Jablonski'nin ve Erwin'in, bu genlerin Kambriyen'de gerçekten mevcut olduklarını göstermeleri gerekiyordu. Bu bir problem oluşturuyordu – genler fosil bırakmıyorlardı. En azından yarım milyar yıl ve daha öncesinden kalanlar.148

Zoolog ve moleküler biyolog Dr. Raymond G. Bohlin ise Kambriyen'deki Hox genlerinin hayali esnekliğiyle ilgili varsayımın bilim dışı yönünü şu şekilde anlatır:

Bazı evrimciler daha da ileri giderek Kambriyen'de işleyen evrim mekanizmasının, o zamandan bu zamana süregelenden tamamen farklı olduğunu iddia ettiler. Bu durum, söz konusu mekanizmaları hiçbir zaman inceleyemeyeceğimiz ihtimalini, çünkü düzgün genetik yapılara sahip bu canlıların şu anda var olmadıklarını ortaya çıkarmaktadır. Elimizde sadece Kambriyen canlıları vardır ve bunların öncüleri bulunmamaktadır. Bu nedenle spekülasyonlar çılgınca ve kontrol edilemez bir hale gelecektir, çünkü bu teorileri test edebilme yolu olmayacaktır. Fosiller genetik organizasyonların izlerini hiçbir zaman bırakmazlar.149

Hox genlerinin fosil kayıtlarında yer almaması, evrimciler açısından bir problemdir. Ancak evrimciler, Kambriyen canlılarının söz konusu genlerini fosillerde bulmuş olsalar da kendileri için sorun çözümlenmiş olmayacaktır. Çünkü Hox genlerinin yapı ve işlevleri, evrim teorisini desteklememektedir. Bu genlerin özelliği, sadece zaten

kodlanmış olan yapıları kontrol etmeleridir. Bu genler, yeni bir yapıyı kodlayamaz, olmayan bir özelliği organizmaya ekleyemezler. Yapıların oluşması için yeni genetik bilgiyi sağlamazlar. Onlar sadece düzenleyicidirler. Kendilerine verilmiş bilgileri kullanır ve onları, Allah'ın izni ve dilemesiyle, vücut içinde bir düzen oluşturacak şekilde organize ederler. Dolayısıyla, bir canlıdan, tamamen farklı başka bir canlının oluşması için gereken yeni bilgilerin, yeni yapıların ve yeni organların sebebi olmaları mümkün değildir.

Çin'in Chengjiang faunasındaki Kambriyen fosillerini bulan ve bunlar üzerinde uzun araştırmalar yapan San Francisco Biyoloji Departmanı'nın başında bulunan Dr. Paul Chien, bu konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir.

Başka teoriler de vardır. Berkeley profesörü James Valentine'ınki gibi. (...) Gelişen biyolojide embriyo üzerindeki çalışmalar, Hox geni adı verilen büyük bir keşfi ortaya çıkardı. Bunlar düzenleyici genlerdir ve göz ve diğer yapıların gelişiminin açma kapama düğmeleridir.

Valentine, ilkel organizmaların yeterli miktarda Hox genlerinin bulunduğunu ve bunların aniden farklı yapılar meydana getirdiklerini savunmaktadır. Böylelikle Kambriyen patlamasını bu Hox geni kümeleşmesi ile ilişkilendirmeye çalışır. Ama sanırım pek çok teorik zorluk ile karşı karşıya kalmaktadır.

Jonathan Wells'in ise Hox geninin bunları yapamayacağına dair bir fikri vardır. Hox genlerinin sadece düğmeler olduğunu belirtir. Farklı sistemlerde bu düğmeyi açabilirsiniz ve bu sadece çalışır veya durur. Ama Hox genleri ile yeni bir bilgi ekleyemezsiniz.150

Evrimcilerin açıklayamadıkları bir başka nokta da, ilk Hox geninin nasıl ortaya çıkmış olduğudur. Evrimciler, Hox genlerinin oluşturduğu yığınların Kambriyen çeşitliliğine sebep olduklarını iddia ederler. Ancak son derece kompleks bir yapıya, mükemmel bir dizilim ve işleyişe sahip olan bu düzenleyici genlerin nasıl ortaya çıktıkları konusunda sessizdirler. Farklı özelliklerin düzenlenmesini kontrol eden farklı genlerin, birbirlerinden evrimleştiklerini iddia ederler, ki bu bilimsel olarak imkansızdır. Zaten tüm bunların "atası" olduğunu iddia ettikleri hayali "ilk Hox geninin" tesadüfen nasıl ortaya çıktığı da hala açıklama beklemektedir.

Kaldı ki Hox genlerinde, Kambriyen patlaması gibi biyolojik bir Big Bang ortaya çıkaracak potansiyel bulunduğunu iddia edenler, bunun neden doğa tarihinin sonraki 540 milyon yıllık bölümünde gerçekleşmediğini de açıklamak zorundadır. Hox genlerinde böyle bir potansiyel varsa, Kambriyen sonrası dönemde yaşamış canlılar neden

başka patlamalar meydana getirmemiş, neden bambaşka filumlar ortaya çıkmamıştır? Bu durum günümüz için de geçerlidir. Neden günümüz bilim adamları böyle değişimlere şahit olmamaktadırlar? *Nature*, *Science* gibi bilim dergilerinde bu gibi gözlemlerin devamlı olarak rapor edilmesi gerekirken, neden yayınlanmış tek bir örnek dahi bulunmamaktadır?

Ayrıca Hox mutasyonlarının -daha önce belirttiğimiz meyve sineklerinde görüldüğü gibi- garip varlıklar meydana getirdiği bir gerçektir. Kambriyen filumlarının daha önce yaşamış tek hücrelilerden evrimleştiği teorisi de, sayısız canlının sakat doğmuş olmasını gerektirir. Dolayısıyla eğer Kambriyen filumları Hox mutasyonlarıyla ortaya çıkmışsa, sayısız garip canlının fosilleri nerededir? Örneğin neden ayakları kafasından çıkmış trilobit fosillerine rastlanmamaktadır? Neden canlılar fosil kayıtlarında daima kusursuzca gelişmiş yapıdadır?

Evrim teorisinin bunlara verebilecek hiçbir cevabı yoktur.

Simon Conway Morris, bu "cevapsızlığı" kitabında şöyle itiraf eder:

Eğer bizler, vücut bölümleri ve kol ve bacaklar gibi özelliklerin oluştuğu bir seri embriyotik aşama yoluyla döllenmiş bir yumurtadan bir hayvanın nasıl geliştiğini açıklayabilirsek, bu durumda bu bilgiyi Kambriyen patlamasına da uygulama gibi olağanüstü bir ihtimal oluşur. Peki farklı canlılar, farklı genetik talimat dizilerine sahip midirler? Eğer öyleyse, bunlar nasıl evrimleşmiş olabilirler ve Kambriyen evrimsel patlamasında bugün var olmayan özel mekanizmalar mı görev almıştır? İstisnai olarak gevşek olan genetik talimat dizilerinin, Kambriyen sularındaki hayvan vücut planlarının görünür bolluğunu açıklamak için nadiren de olsa değişken olduğunu öne sürmek gerekli midir? Hala, kesin cevaplar vermekten çok uzağız, ama şu anda ve her nasılsa sürpriz bir şekilde, bütün bu sorulara verilecek cevap 'Hayır' gibi görünüyor.151

Kuşkusuz hayali bir evrimsel gelişimin Hox genleriyle nasıl sağlanacağına evrimcilerin tam anlamıyla cevapsız kalması, Hox genleriyle ilgili Kambriyen senaryosunun tümüyle tutarsız, körü körüne bir inançtan ibaret olduğunu açıkça göstermektedir. Hox genlerinin Kambriyen canlılarının evrimine ve çeşitliliğine sebep olduğu iddiası, bilimsellikten tamamen uzak ve spekülatiftir. *Time* dergisindeki "When Life Exploded" (Yaşam Patladığında) başlıklı Kambriyen patlamasını konu alan yazıda, evrimcilerin Hox geni iddiasının hayal ürünü olduğu gerçeği, açıkça ifade edilmiştir:

Elbette, Kambriyen patlamasını neyin mümkün kıldığını anlamak, bunun nasıl bu kadar hızlı gerçekleştiği gibi çok daha büyük bir soruyu yanıtlamamaktadır. Burada bilim adamları nazik bir şekilde ince buz şeklindeki verilerin üzerinden kaymakta, **somut delillerden çok sezgilere dayanan senaryolar öne sürmektedirler.**152

Kambriyen canlılarının nasıl meydana çıktıkları ile ilgili olarak ortaya atılan her teori, bir zandır, evrimcilerin gerçekleşmiş olmasını çok istedikleri bir hikayedir. Evrimciler, bilimsel olarak gerçekleşme ihtimali olmadığını çok iyi bilmelerine rağmen, iddialarından vazgeçmez, birini savunamaz hale gelince, diğerini üretirler. Bu hayal gücü, evrimciler için sorun değildir. Dünya üzerindeki canlı tarihini zaten tamamen baştan kurgulamışlardır ve bu senaryonun içindeki detaylara da yeni hikayeler uydurmakta sakınca görmezler. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar, ortada, kesin olarak açıklayamadıkları Kambriyen canlıları vardır.

Allah ayetinde şu şekilde buyurmaktadır:

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)

İşte inkar edenler, ayette belirtilen bu gerçekten habersizdirler. Allah'ı inkar eden, Allah'a karşı mücadelede kararlı olanların mutlaka Allah'ın düzeni ile karşılaşacaklarını bilmemektedirler. Her şeyi Allah'ın yarattığına inanmayı reddettikleri için, yerde ve gökte olanların tümünün, kendi yapıp ettiklerinin tamamının, Allah'ın kontrolünde olduğunu anlamazlar. Allah'ın kusursuz yaratışını, Kendisi'ne karşı gelenlerin hangi örneklerle ortaya çıkacaklarını bildiğini kavrayamazlar. Allah'a karşı getirilen tüm örneklerin, tüm iddiaların, daha baştan geçersiz olduğunu görüp idrak edemezler. İşte bu nedenle boşa uğraşıp durur, yaratılış gerçeğine karşı sürekli olarak teoriler üretmeye kalkışırlar. Asla sonuç alamayacakları bir yola sapar ve ömürlerini bu uğurda harcar dururlar. Oysa onları da, 530 milyon yıl önce yaşamış olan Kambriyen canlılarını da yaratmış olan Allah'tır ve Allah, onların her yaptığını bilen ve görendir. Her birinin yaptıklarını ahirette mutlaka kendilerine haber verecektir.

Dikkatli olun; göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O, üzerinde bulunduğunuz şeyi elbette bilir. Ve O'na

döndürülecekleri gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, herşeyi bilendir. (Nur Suresi, 64)

FOSİL KAYITLARI ÖNEMLİ BİR GERÇEĞİ GÖSTERMEKTEDİR: EVRİM YAŞANMAMIŞTIR

Stephen Jay Gould'un *Book of Life* (Yaşamın Kitabı) isimli kitabında geçen aşağıdaki sözler, Dünya'da hali hazırda var olan muazzam canlı çeşitliliği hakkında özet bir bilgi verir:

Hayvan yaşamı inanılmaz derecede çeşitlidir, yaşamın diğer altı aleminden çok daha fazladır. Son üç yüzyıl boyunca, bilim adamları 1.5 milyon yaşayan hayvan türü tespit ettiler. Ancak pek çok tür üzerinde henüz çalışma bile yapılmamıştır –özellikle de tropik bölgelerdeki küçük canlılar üzerinde– bunların toplam 5 ila 50 milyon kadar oldukları tahmin edilmektedir. Bu türlerin pek çoğu (tüm türlerin %75'ini genellikle arthropodlar ve parazitler oluşturur) karada yaşarlar. Daha az sayıda türler okyanuslarda yaşar (yaklaşık 295.000 tane tanımlanmıştır). Ama yine de, hayvanlar aleminin en temel bölümlerini, yani filumları –neredeyse filumların tamamını– içeren de okyanuslardır.153

Evrimcilerin, ortaya attıkları teori nedeniyle, bu olağanüstü çeşitliliğin ve bundan önce yok olup gidenlerin tamamının açıklamasını yapmaları gerekmektedir. Bir bakteri hücresinin, nasıl olup da bir balinaya dönüşebileceğini, nasıl olup da milyonlarca hayvan türünü ortaya çıkarabileceğini göstermeleri gerekmektedir. Evrimcilerin, bu türlerin her biri için bir evrimsel süreç senaryosu geliştirmeleri, bunu delillendirmeleri ve bu sürecin gerçekleştiğine dair fosil kayıtlarında izler göstermeleri gerekmektedir.

Ama fosil kayıtlarında bu sürece dair hiçbir iz yoktur. Milyonlarca farklı türün tek bir tanesi bile ara fosil kalıntısı bırakmamıştır. Evrimcilere göre bir bakteri çeşitli aşamalarla balığa dönüşmüş olmalıdır ve bu hayali değişim milyonlarca yıl sürmelidir. Ancak bu uzun süreçte böyle bir değişimin gerçekleştiğine dair tek bir tane ara geçiş formu yoktur. Bakteriler bile kendi izlerini kayalıklar arasında bırakırken, sayısız balık fosili eksiksiz ve en mükemmel halleri ile fosil katmanlarında kendilerini sergilemişken, bunların arasında yer alması gereken garip ara geçiş canlılarının varlıklarından eser yoktur.

Çünkü, evrim yaşanmamıştır. Canlılar evrimleşerek gelişim göstermemişler, birbirlerinden dönüşerek türleri meydana getirmemişlerdir. Evrimcilerin 150 yıldır hikayesini anlatıp durdukları "evrim süreci" bir hayaldir. Evrim teorisinin "tek bir iddiası" bile bilimsel olarak kanıtlanmamıştır. Evrim teorisi, en büyük dayanağı ve en büyük şahidi olması gereken fosil kayıtlarından "tek bir delil" getirememiştir. Evrim teorisinin "tek bir mekanizmasının" bile evrim sağladığı görülmemiştir. Bilimin hiçbir dalı, hiçbir şekilde evrim teorisini desteklememekte, aksine sürekli olarak onu çürütecek deliller sunmaktadır.

Özetle, canlılar evrimleşmemişlerdir.

Evrimcilerin büyük bir dehşet ve derin şok içinde karşıladıkları Kambriyen canlıları, bütün bu gerçeklerin çok çarpıcı bir delilidir. Hayvanlar aleminin tüm temel yapılarını içine alan 50'ye yakın filumun sergilendiği, 530 milyon yıl önceki bu manzara, evrim teorisini derinden çökertmiştir. Evrimciler hala bunun şokunu atlatmaya, bu olağanüstü olayı geçiştirmeye çalışmaktadırlar. Oysa Kambriyen patlaması bir gerçektir ve evrim, bu gerçek karşısında eriyip yok olmuştur.

Berkeley'deki California Üniversitesi'nden Biyokimyacı ve aynı zamanda yaratılış gerçeği savunucularından Duane Gish, bu önemli gerçeği şu sözlerle ifade eder:

Yaratılış inancına karşı olanlar yaşamın tarihindeki bu derin durağanlığı büyük bir sessizlik büyüsü içinde kapatıyorlar. Bunun nasıl olduğu konusunda hiçbir sözde hikaye öne sürmeye kalkışmadıkları gibi, bunu tamamen görmezden geliyorlar. Yaratılış inancına karşı gerçekleştirdikleri polemiklerde tartışmak için bile bu, evrim teorisi açısından oldukça utanç verici.154

Evrimci biyolog Douglas Futuyma ise bu gerçeği şöyle açıklar:

Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmişlerdir. Eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde üstün bir Akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.155

Kambriyen patlaması bize Futuyma'nın ifade ettiği gibi canlıların yeryüzünde "tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde" ortaya çıktıklarını açıkça göstermektedir. New York State Üniversitesi'nden ekoloji ve evrim profesörü Jeffrey S. Levinton da, *Scientific American* dergisine yazdığı "Hayvan Evriminin Big Bang'i" başlıklı bir makalesinde bu gerçeği kabul etmekte ve "Kambriyen devrinde çok

özel ve gizemli bir yaratıcı gücün varlığını görüyoruz" itirafını yapmaktadır.156

Evrimciler için artık evrimi tartışıp, onun lehine delliller sunmaya çalışmanın bir anlamı yoktur. Çünkü Kambriyen canlıları dururken, evrimin nasıl mükemmel mekanizmalara sahip olduğu hikayelerinin anlatılması, sudan-karaya, karadan-havaya hayali geçişin abartılı senaryolarının detaylandırılması, son derecede anlamsızdır. Paleontologların elinde 530 milyon yıl öncesine dair bir delil vardır ve bu hayranlık uyandırıcı olayın bir açıklamasının olması gerekmektedir. Ancak evrimin dahil olduğu hiçbir açıklama, bu mükemmelliğin nasıl meydana geldiği sorusuna bir cevap getirememektedir.

Bunun gösterdiği gerçek şudur: Bundan 530 milyon yıl önce, yeryüzünde – dünyanın ilk oluşumundan itibaren olduğu gibi- bir yaratılış mucizesi sergilenmiştir. Birbirinden farklı 50 filumun içerdiği birbirinden değişik binlerce türün sayısız bireyi, gözleri, sinir sistemleri, solungaçları, avlarına ulaşabilecekleri uzantıları, yürüyecek ayakları, muhteşem kabukları ve bunun gibi yüzlerce özellikleriyle birlikte yoktan var edilmişlerdir. Kambriyen'de ortaya çıkanlar da dahil olmak üzere tüm varlıkları içine alan hayranlık uyandırıcı canlı yaşamı, sonsuz ilme, sonsuz güce ve sonsuz kudrete sahip olan Allah'ın eseridir. Bu gerçek, evrimciler istese de istemese de gözler önündedir ve batıl, bu gerçek karşısında mutlaka yok olucudur.

Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık. Eğer bir 'oyun ve oyalanma' edinmek isteseydik, bunu, Kendi Katımız'dan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık.

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size.

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (Enbiya Suresi, 16-19)

Darwin'in Hayat Ağacı Silinip Gitti

Bilindiği gibi Darwinizm, canlılığın tek bir ortak atadan geldiğini ve küçük değişimlerle farklılaştığını öne sürmektedir. Bu durumda, canlılığın, ilk başta birbirine çok benzer ve basit formlarda ortaya çıkmış olması gerekir. Yine aynı iddiaya göre, canlıların birbirlerinden farklılaşmaları ve kompleksliklerinin artması da, çok uzun zamanlar

içinde olmalıdır. Dolayısıyla Darwinizm'e göre, canlılık tek bir kökten gelen, ancak sonra dallara ayrılan bir ağaç gibi olmalıdır. Nitekim bu varsayım Darwinist kaynaklarda ısrarla vurgulanır ve "hayat ağacı" (tree of life) kavramı sık sık kullanılır. Bu hayat ağacına göre, başlangıçta sadece tek bir filum olmalıdır (ilk hayali hücre aynı zamanda yaşamın ilk ana beden planı yani filumu anlamına geldiği için). Daha sonra bu tür, uzun zamanlar içinde değişim göstererek başka türlere dönüşmeli, ortaya çıkan türler, bu hayali evrimsel atalarından uzaklaştıkça görünümleri arasındaki farklılıklar da artmalıdır. Buna bağlı olarak filumların sayısı da zaman içinde artış göstermelidir.

Darwin'in bu hayali hayat ağacı, *Türlerin Kökeni* kitabında şu şekilde resmedilmiştir:

Darwin, bu grafikte A ile gösterdiği bir türün 14 zaman dilimine ayırdığı uzun bir dönem boyunca, bir ağaç gibi çeşitleneceğini, türler arası farklılıkların zaman içinde artış göstereceğini iddia etmiştir. Amatör biyolog, bu yöndeki hayallerini *"bu süreci cinslerle sınırlandırmak için bir sınır görmüyorum. Cinsler de aileler veya takımlar meydana getirecektir"* sözleriyle ifade etmiştir.157

Darwin'in bu gerçek dışı öngörüsü çeşitli şartları beraberinde gerektirmektedir:

Darwin'e göre "önce türler" çeşitlenmeli, bunu daha yüksek kategorilerin ve nihayet filumların ortaya çıkması izlemelidir. Dolayısıyla filumların sayısı zaman içinde artmalıdır. Böylece, biyolojik kategorilerin fosil kayıtlarında belirme yönünün "aşağıdan-yukarı" doğru bir seyir izlemiş olması gerekir.

Hayat ağacı bir üçgen formunda düşünülürse, biyolojik çeşitliliğin zaman içindeki seyri, "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" şeklinde olmalıdır. Dolayısıyla farklılık üçgeni, bir "V" şekline benzer duruş sergilemelidir.

Ancak fosil kayıtları Darwinizm'in bu öngörülerinin hepsinin temelden yanlış olduğunu göstermektedir:

Darwin'e yalanlama 1: Biyolojik kategorilerin fosil kayıtlarında belirme yönü "aşağıdan yukarıya" doğru değil, "yukarıdan-aşağıya" doğru bir seyir izlemiş ve önce filumlar oluşmuştur.

Fosil kayıtlarının bu konuyla ilgili gerçeği "önce filumlar" şeklindedir. Önce filumlar var olmuş, tür gibi daha küçük kategorilerin ortaya çıkışı daha sonra gerçekleşmiştir. Araştırmacılar D. H. Erwin, J. W. Valentine ve J. J.

Sepkowski'nin çeşitlenmeyle ilgili karşılaştırmalı çalışmalarında vardıkları sonuç, bu gerçeği doğrular niteliktedir:

Fosil kayıtları filumların çeşitlenmesinin sınıflarınkinden, sınıfların çeşitlenmesinin takımlarınkinden, takımların çeşitlenmesinin ise ailelerinkinden önce olduğunu göstermektedir... Yüksek kategoriler, daha alt kategorilerin birikimi sürecinde ortaya çıkmış görünmemektedirler.158

Darwin, sınıf ve aile gibi daha alt kategorilerin zamanla çeşitleneceğini, tek bir filumdan çeşitlenen türlerin farklı filumları ortaya çıkaracağını iddia etmekle, "aşağıdan yukarıya" bir gelişim varsaymıştır. Oysa Kambriyen patlaması, bilim yazarı Roger Lewin'in belirttiği gibi, tam tersi bir durum ortaya koymaktadır:

Yüksek kategorilerin oluşmasında birkaç muhtemel şekil vardır. Bunlardan en önemli ikisi aşağıdan-yukarıya ve yukarıdan-aşağıya olan yaklaşımlardır. İkincisinde evrimsel yenilikler küçük küçük ilerlemelerle gerçekleşir... Kambriyen patlaması ikinci şekille, yukarıdan aşağıya olanla uyumludur.159

Biyolojik kategorilerin fosil kayıtlarında belirme yönü "yukarıdan-aşağı" doğru bir seyir izlemiştir. Dahası, uzun zaman aralıkları içinde aşamalarla çoğalması gereken filum sayısı gitgide azalmıştır. Kambriyen'de birbirinden farklı 50 filum ortaya çıkmış olmasına rağmen, günümüzde korunan filum sayısı 35 civarındadır. (Bkz. Fosiller İnceleniyor bölümü) Bu gerçekler karşısında Darwin'in varsayımları, fosil kayıtlarının gerçekleri karşısında kelimenin tam anlamıyla "altüst" olmuş, paleontoloji biliminin bulguları teorisini, kesin ve net olarak geçersiz kılmıştır.

Darwin'e yalanlama 2: Farklılık üçgeni Darwin'in iddia ettiğinin tamamen zıttıdır.

Darwin, giderek dallanan hayat ağacı grafiğinde yaşamın, "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" şeklinde çeşitleneceğini varsaymıştır. Oysa canlılık, giderek **genişleyip, çeşitlenmemekte,** aksine çok çeşitli başlayıp giderek **daralmaktadır.** Berkeley, California Üniversitesi profesörü Philip Johnson, paleontolojinin ortaya koyduğu bu gerçeğin, Darwinizm'le olan açık çelişkisini şöyle açıklamaktadır:

Darwinist teori, canlılığın bir tür "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" içinde geliştiğini öngörür. Buna göre canlılık, ilk canlı organizmadan ya da ilk hayvan türünden başlayarak, giderek farklılaşmış ve biyolojik sınıflandırmanın daha yüksek kategorilerini

oluşturmuş olmalıdır. Ama hayvan fosilleri bizlere bu üçgenin gerçekte baş aşağı durduğunu göstermektedir: Filumlar henüz ilk anda hep birlikte vardır, sonra giderek sayıları azalır.[160]

Böylece Darwin yalanlanmıştır. Farklılık üçgeni "t", artık düz bir çizgi "_" şeklinde durmaktadır

Darwin'in ünlü "hayat ağacının" açıkça bir yalandan ibaret olması, hem teorinin kendisi hem de teorinin destekçileri açısından büyük bir hayal kırıklığıdır. Jonathan Wells, *Icons of Evolution* (Evrimin İkonları) isimli kitabında bu gerçeği şu şekilde ifade etmiştir:

Biyolojik hiyerarşinin üst basamakları önce ortaya çıktığından, Kambriyen patlamasının Darwin'in hayat ağacının baş aşağı çevrildiği söylenebilir. Eğer botanik bir analojinin yapılması uygun düşseydi, ona ağaçtan çok çimenlik demek doğru olurdu. Yine de evrimci biyologlar Darwin teoremini terk etmeye isteksiz görünmektedirler. Çoğu, Kambriyen fosillerinden elde edilen kanıtları hesap dışı tutmaktadır.161

Yaşam, Kambriyen patlaması ile aniden ve mükemmel bir çeşitlilikle oluşmuştur. Darwinistlerin iddia ettikleri gibi, tek bir bakteriden gitgide değişime uğrayan ve sonunda insana kadar ulaşan bir evrim sürecinin olmadığı açıktır. Darwin'in hayat ağacı, bir anda yok olup silinmiştir.

Kambriyen Patlaması, Darwin'e Göre, Evrim Teorisi İçin Öldürücü Bir Darbedir

Fosil kayıtları Darwin için rahatlatıcı değil sıkıntılıydı. Hiçbir şey onu Kambriyen Patlaması'ndan, neredeyse tüm kompleks organik tasarımların, eş zamanlı ortaya çıkışından daha çok huzursuz etmemişti.162 (Stephen J. Gould, paleontolog, Harvard Üniversitesi)

Darwin döneminde Kambriyen patlaması, yeni keşfedilmiş bir gerçekti. Canlıların oldukça ağır aşamalarla rastgele ortaya çıktıklarını iddia eden bir biyolog için beklenmedik ve oldukça şaşırtıcı bir olaydı. Darwin bunu, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında ciddi bir zorluk olarak tanımlamıştı:

Bununla bağlantılı başka bir zorluk daha vardır ki bu çok daha ciddidir. Hayvanlar aleminin çeşitli temel bölümlerine ait türler, bilinen en alt fosil katmanlarında aniden ortaya çıkmıştır.163

Bir başka sözünde ise Darwin, bu konuda teorisine uygun bir açıklama yapamayacağını açıkça itiraf etmişti:

Kambriyen sisteminden öncesine ait varsayılan en eski dönemlere ait zengin fosil kalıntılarını neden bulamadığımız sorusuna, tatmin edici hiçbir cevap veremem.164

Normal şartlarda böylesine büyük bir gerçeğin evrim teorisini rafa kaldırması, evrim destekçilerini tamamen susturması beklenirdi. Ancak Darwin için, bu şekilde olmadı. O, ileride, Kambriyen'de ortaya çıkan bu olağanüstü çeşitliliğe bir açıklama getirileceğini umuyordu. Ama eğer bir açıklama bulunamazsa, yani fosil kayıtları beklenen ara geçiş örneklerini vermezse, bunun teorisi için öldürücü olduğunu da açıkça kabul etmişti:

Türlerin tüm gruplarının belirli formlarda aniden ortaya çıkışları gibi beklenmedik bir olay, pek çok paleontolog tarafından – örneğin Agassiz, Pictet ve Sedgwick gibi – türler arası mutasyon inancına, ölümcül bir itiraz olarak ileri sürüldü. **Eğer aynı soya veya aileye ait sayısız tür, gerçekten yaşama bir kerede başladılarsa, bu gerçek, doğal seleksiyon yoluyla evrim teorisi için öldürücü olacaktır.**165

Darwin'in bu itirafı, şu anda evrim teorisinin geçersizliğinin, Darwin'in dilinden bir ifadesidir. Darwin'in ileride bulunmasını beklediği ara geçiş örnekleri bulunamamıştır. Sayısız türün, yaşama bir kerede, herhangi bir evrim süreci olmadan başladıkları gerçeği açıktır. 50 ayrı filumun bir arada, sadece tek hücreli canlıların hakim olması gereken bir dönemde yaşamış olmaları, bu öldürücü darbe için yeterli bir sebeptir.

Basitten Komplekse Gelişim Hikayesi Bir Aldatmacadır

Darwin'in teorisi, günümüz yaşam formlarındaki tüm kompleksliğin, milyonlarca yıl sürdüğü farz edilen, hayali evrim sürecinde ortaya çıktığını iddia ediyordu. Bir yunusun sonar sistemi, bukalemunun dili, kuşun kanadı veya bir ahtopotun kolları gibi kompleks yapılar bu varsayıma göre daha alt sistemlerden aşama aşama ortaya çıkmış olmalıydı. Teori, hayali evrim sürecinin başlangıç noktasına, bu kompleks sistemlerden hiçbirine sahip olmayan, hayali ilk hücreyi yerleştiriyordu. Dolayısıyla, Darwinizm'e göre, yaşam formlarının iddia edilen evrimi, doğa tarihi boyunca sürekli basitten komplekse doğru bir gelişim göstermiş olmalıydı. Ancak Kambriyen patlaması bu iddiayı kesin olarak geçersiz kıldı.

Öncelikle Kambriyen döneminde ortaya çıkan canlılar, zaten son derece kompleks yapıda bulunuyorlardı. Biyokimyager D. B. Gower, bu gerçeği şöyle açıklamaktaydı:

En eski kayalarda, ilkel canlılardan gelişmiş formlara doğru, kademeli gelişimleri içeren, seri fosilleri bulamıyoruz. Bunun yerine en eski kayalarda, aniden ortaya çıkan, gelişmiş türlerle karşılaşıyoruz.166

İkincisi, canlıların fosil kaydı, Kambriyen sonrası dönemde yaşamış türlerde de, Darwin'in kademeli gelişim modeliyle zıttı; aşamalı bir gelişim göstermiyordu. 20. yüzyılın önde gelen paleontologlarından George Gaylord Simpson bunu şöyle ifade etmişti:

Bilinen fosil kaydının bir özelliği şudur ki, birçok kategori aniden ortaya çıkar. Şurası artık bir kural haline gelmiştir ki bu kategoriler, Darwin'in evrimle ilgili genel inancının aksine, birbirlerinden son derece küçük değişikliklere sahip olan, öncüllerin serisi sonucunda ortaya çıkmazlar.167

Üçüncüsü evrimciler tüm arayışlarına karşın, fosil kayıtlarında herhangi bir biyolojik kompleksliğin, evrimle ortaya çıktığına dair en küçük bir kanıt dahi bulamadılar. Darwinizm'in 20. yüzyıldaki en etkili savunucularından biri ve Harvard Üniversitesi zooloğu olan Ernst Mayr, evrimcilerin bu çaresizliğini şöyle itiraf etmiştir:

Aşamalar sonucu evrimsel bir yeniliğin ortaya çıktığına dair açık bir **kanıt yoktur**.168

Komplekslik üzerine araştırmalar yapan evrimci Kevin Kelly ise aynı konuda şu itirafta bulunmaktadır:

Henüz hiç kimse, fosil kayıtlarında, gerçek yaşamda veya bilgisayar yaşamında, doğal seleksiyonun, kompleksliği bir sonraki seviyeye taşımasından kaynaklanan geçiş anlarına şahit olmamıştır.169

Yaşam, zaten kompleks varlıklarla başlamıştı. Kompleksliğin evrimsel olarak arttığına dair hiçbir kanıt ise yoktu. Dolayısıyla doğa tarihi boyunca küçükten büyüğe doğru ilerleyen bir tür komplekslik merdiveni iddiası bir aldatmacaydı. Böylece kompleksliğin doğa tarihinde ortaya koyduğu seyrin, Darwinist senaryo ile taban tabana çeliştiği ortaya çıkmıştır. Fosil tabakaları hakkında uzman kuruluş olan, Amerikan Jeoloji Enstitüsü'nün yayınlarından birinde bu konuyla ilgili olarak şu itiraf yer alır:

Evrimin, giderek daha gelişmiş formlardan meydana gelen, bir merdiven gibi, günümüze doğru ulaştığını öne süren Darwinci görüş, kanıtlara dayanmamaktadır.170

Kompleksliğin, daha basit yapılardan gelişmiş olabileceği iddiasına kanıt toplamaya çalışan bilim adamları, bunun tam tersi durumlarla karşılaşmışlardır. Örneğin omurgalı çenesi, her parçası son derece hassas bir şekilde işlev gören kompleks bir yapıdır. Bu kompleks yapı, Darwinizm'e göre hayali evrim ağacının, alt dallarında bulunan balıklarda daha basit yapıda olmalı, sonraki omurgalılarda ise daha evrimleşmiş olmalıdır. Ama gerçekler bunun tam aksidir: Omurgalıların hayali evrim ağacında aşağılarda yer alan balıklarda, omurga daha gelişmiş durumdadır. Amerikan Doğa Tarihi Müzesi Paleontoloji bölümünden John G. Maisey bu gerçeği şöyle ifade eder:

Evrimsel merdivenimizde aşağıya doğru indiğimizde çene yapısı daha az yerine daha çok kompleks bir hal alır ve balıklarda çene gerçekten de ayrıntılıdır.171

Bu konuda başka bir önemli örnek de, soyu tükenmiş bir eklembacaklı olan trilobitin gözüdür. En eski hayvanlardan birinin bedeninde bulunan bu organın kompleksliğine sonraki hiçbir eklembacaklı erişememiştir. Bu durum sadece trilobite has da değildir. Hiçbir canlı soyu, Darwinizm'in varsaydığı gibi bir gelişim şeklini kanıtlayacak fosil kanıtlara sahip değildir. Stephen J. Gould bu konuda şunları yazmıştır:

İlk trilobitlerin gözlerindeki komplekslik ve görüş keskinliğine sonraki hiçbir arthropod ulaşabilmiş değildir... Yaşamın tarihinde açık bir gelişim yönü bulmadaki başarısızlığı, fosil kaydının en şaşırtıcı gerçeği olarak görüyorum172

Fosil kayıtları, paleontologlara devamlı olarak, Darwin'in teorisinin bilimsel gerçeklerle ne denli büyük bir çelişki ortaya koyduğunu öğretmiştir. Harvard Üniversitesi Evrimsel biyoloğu Dr. Ernst Mayr'ın itiraf ettiği gibi:

Paleontologlar, uzun süredir Darwin'in küçük aşamalarla değişim şartının, paleontolojinin bulguları ile çeliştiğinin farkında.173

Yukarıdaki ifadelerden de anlaşıldığı gibi yaşam formlarının doğa tarihi, Darwinizm'le asla açıklanamamaktadır. Kambriyen patlamasında sergilenen komplekslik, zaten son derece ileri seviyededir. Sonraki dönemlerde de canlılar, basitten komplekse doğru gelişmemiş, Yüce Allah onları ilk yarattığından beri aynen korunmuşlardır.

Hayali Evrim Mekanizmaları İflas Etmiştir

Darwin, genetik varyasyon ve doğal seleksiyonu, hayali evrim sürecinin mekanizmaları olarak önerdiğinde yaşamın basit temellere dayandığını varsaymış, içinde bulunduğu dönemin ilkel bilimsel

ortamında, hücredeki kompleksliğin boyutlarını tahmin dahi edememişti. Ancak moleküler biyoloji alanında 20. yüzyılın ikinci yarısında yaşanan gelişmeler, hücrenin kompleks yapısını aydınlattı. Hücrede en ileri teknolojilerle dahi taklit edilemeyen komplekslikler bulunduğu, yaşamın en temel seviyede dahi tesadüf iddiasını reddettiği ortaya çıktı. Bu, doğal seleksiyon yoluyla evrimleşme iddiasını tamamen ortadan kaldırıyordu. Biyokimya profesörü Garret Vanderkooi bu süreci şöyle açıklar:

Geçmişte evrimciler, yaşamın kökeni probleminin, biyokimya isimli yeni bilim tarafından çözüleceğinden emindiler. Oysa umduklarının tam aksi oldu. Canlı maddenin kimyasal yapısı ve organizasyonu hakkında öğrenilenler arttıkça, bunların daha alt formlardan doğal süreçlerle nasıl gelişmiş olabileceği konusunda spekülasyon yapmak zorlaştı. Bilimsel bir bakış açısından, **evrim Darwin'in gününde makul bir hipotez olmuş olabilir ancak şimdi artık, moleküler biyolojideki gelişmeler nedeniyle tamamen savunulmaz hale geldi.**174

Doğal seleksiyon ve mutasyon ikilisinin, hayali evrimin hiçbir şekilde sebebi olmadıklarının anlaşılmasında, bir koldan moleküler biyoloji alanındaki bu gelişmeler, diğer bir koldan da Kambriyen patlamasıyla ilgili anlayışın ilerlemesi temel rol oynadı. Kambriyen patlamasıyla ilgili gerçeklerin ortaya çıkmaya başladığı 1980'li yıllara gelmeden çok önce, moleküler biyoloji, mutasyon ve doğal seleksiyonun evrimleştirici hiçbir gücü olmadığını ortaya çıkarmıştı. Darwinistler, canlılar alemindeki genetik varyasyonun hayali evrimsel mekanizmasının, mutasyonlar olduğunu iddia etmişler, ancak bunların organizma üzerindeki etkisinin daima yıkıcı olduğu ortaya çıkmıştı.

Kısaca hatırlayacak olursak, mutasyonlar genlerdeki nükleotid diziliminde meydana gelen rastlantısal değişimlerdir. Bir canlının bedeni, DNA'sındaki genetik plana göre inşa edilir. Bu plan ise DNA üzerinde sıralanan nükleotidlerle kodlanmıştır. Canlıların DNA'ları ciltler dolusu ansiklopedik bilgi içerir. Her bir proteinin yapısı, çok özel bir nükleotid dizilimine dayalıdır ve bir hücrede on binlerce protein bulunur. Rastlantısal değişimlerden ibaret olan mutasyonların böyle yüklü miktarda genetik bilgiyi meydana getirebilecek hiçbir kapasitesi bulunmamaktadır. Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı Pierre Paul Grassé'nin mutasyonlar hakkında yaptığı yorum, bu noktada oldukça açıklayıcıdır. Grassé, mutasyonları **"yazılı bir metnin kopyalanması sırasında yapılan harf hataları"**na

benzetmiştir. Ve harf hatası gibi mutasyonlar da bilgi oluşturmaz, aksine var olan bilgiyi bozar. Grassé bu olguyu şöyle açıklamıştır:

Mutasyonlar, zaman içinde son derece düzensiz biçimde meydana gelirler. Birbirlerini tamamlayıcı bir özellikleri yoktur ve birbirini izleyen nesiller üzerinde, belirli bir yöne doğru birikmiş bir etkileri olmaz. Zaten var olan yapıyı değiştirirler, ama bunu tamamen düzensiz bir biçimde yaparlar... Bir canlı vücudunda çok küçük bile olsa, bir düzensizlik oluştuğunda ise, bunun sonucu ölüm olur. Yaşam olgusu ile anarşi (düzensizlik) arasında hiçbir olası uzlaşma yoktur. 175

İşte bu nedenle, yine Grassé'nin ifadesiyle "mutasyonlar ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, herhangi bir evrim meydana getirmezler." 176

Grassé bunları 1977 yılında yayınladığı kitabında ilan ediyordu. O dönemde doğal seleksiyonun da hiçbir şekilde canlıları evrimleştirici bir mekanizma olmadığı gayet iyi biliniyordu. Örneğin İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson, 1982 yılında şunları söylüyordu:

Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizm'in en çok tartışılan konusu da budur. 177

Kısacası 1980'li yıllarda Darwinizm'in doğal seleksiyon ve rastgele mutasyon mekanizmaları, hiçbir işlev veya faydaları olmadığı halde, alternatifleri bulunmadığı için dükkanda sergilenen hurda antikalar gibiydiler.

Bu dönemde Burgess Shale ile ilgili gerçeklerin ortaya çıkması ve sonra yeni Kambriyen yataklarının bulunması, Darwinizm aleyhinde yeni bir veri dalgasının kaynağı oldu. Moleküler biyolojinin bulgularıyla sarsılan Darwinizm dünyası, bu defa paleontolojinin açtığı ateş altındaydı. Kambriyen patlamasında hayvanlar zaten çok kompleks yapılarla ortaya çıkmıştı. Günümüzün tüm filumları o dönemde ortaya çıkmıştı. Bunların sayısı günümüze kadar artmamış, azalmıştı. Filumlar, türlerden daha önce çeşitlenmişti. Kambriyen patlamasının bu gerçekleri, doğa tarihiyle ilgili Darwinist yorumların geçersizliğini kesin olarak ortaya koydu.

Ancak 1990'larda anlaşılan bir başka Kambriyen gerçeği vardı ki, Darwinizm'i bir başka yerden, mekanizmalardan vurdu. Bu, hassas zirkon tarihlendirmeleriyle pekişen "az zamana karşın çok komplekslik" paradoksuydu. Hayvanlar aleminin tüm filumları, sadece beş milyon yıllık bir sürede ortaya çıkmıştı. Hatta James Valentine, brachiopoda filumunun ortaya çıkışının 5 milyon yıldan çok daha az,

muhtemelen 1 milyondan da az bir sürede tamamlanmış olabileceğini tahmin ediyordu.178 Valentine'ın bazı durumlarda sadece birkaç yüz bin yıllık sürelerden söz ettiği dahi oluyordu.179

Prekambriyen'de tek hücreliler ve hiçbir kompleks organa sahip olmayan Ediacaran canlıları vardı. Bunlar üç tane filum yapıyordu. Bunlara, günümüzden 530 milyon ila 525 milyon yıl önceki beş milyon yıllık dönemde, 45'in üzerinde filum eklendi. Sadece beş milyon yılda, daha önce hiçbir örneği bulunmayan göz, anten, bacak, mide, gibi organlar; bağışıklık sistemleri, sinir sistemleri, fizyolojik sistemler, gelişimsel sistemler, ve kompleks ekosistemler eklendi. Üstelik bu, tek bir lokal alanda değil, dünya çapında görülen bir yayılımdı. Darwin, geniş çaplı tesadüfi değişimlerin kompleks sistemlerdeki yıkıcı etkisini bildiğinden, sadece çok küçük değişimlere izin vermiş, hayali evrim sürecini, yeni türleri ancak çok uzun zamanlarda, dünyanın tarihinin büyük kısmında üretebilecek gibi kurgulamıştı. Dünya tarihinin yaklaşık binde biri kadar olan bir zaman diliminde hayvanlar aleminin tüm filumlarının aniden kurulması, doğal seleksiyon ve mutasyonların bu ağır işleyişiyle izah edilebilecek bir durum değildi.

Darwinistler, mutasyonların henüz tek bir yeni protein ortaya çıkarmadığını, bunların genetik bilgi üzerindeki etkisinin daima yıkıcı olduğunu gayet iyi biliyorlardı. Yaşamın kompleksliği alanında elde edilen bulgular, mutasyon senaryosunu savunmayı gitgide zorlaştırdı. Kambriyen patlaması buna bir de zaman problemini ekledi. 5 milyon yıla indirgenen patlama süresi, kıskacı daha da daralttı. Doğal seleksiyon mekanizmasının herhangi bir evrim sağlayamayacağı zaten anlaşılmıştı. Şimdi ise, Kambriyen patlamasındaki genetik bilgi artışının mutasyonlarla gerçekleşmesinin, matematiksel bir imkansızlık olduğu ortaya çıkmış oluyordu. Yani evrimin hayali mekanizmalarıyla evrim senaryosu, bir aldatmacadan ibaretti.

Japon bilim adamı Susumo Ohno, *Proceedings of the National Academy of Sciences* dergisinde, Kambriyen patlamasının, mutasyon senaryosunu geçersiz kıldığını şöyle açıklıyordu:

Rastgele meydana gelen mutasyon oranının yılda, baz çifti başına 10-9 olduğunu varsayarak ve doğal seleksiyonun negatif etkilerini de göz önünde bulundurarak, DNA baz dizilerinde %1'lik bir değişiklik olabilmesi için 10 milyon yıla ihtiyaç vardır. Evrimsel zamanda ise 6-10 milyon yıl göz kırpması kadar kısadır. Hayvanlar aleminin neredeyse tüm filumlarının aniden ortaya çıkışını gösteren Kambriyen patlamasının 6-10 milyon yıllık bir zaman arasında meydana

gelmesinin ise kesinlikle genlerdeki mutasyonlara bağlı değişimlerle açıklanması mümkün değildir.180
Günümüzde hiçbir evrimci, Kambriyen patlamasının Darwinizm'in doğal seleksiyon-mutasyon ikilisiyle açıklanabilir olduğunu iddia etmemektedir. Aksine, evrimci uzmanlar Kambriyen patlamasıyla ilgili bulgular karşısında Darwinizm'in mekanizmalarının geçersizliğini açıkça ifade etmektedirler. Modern bilim, bu mekanizmaların geçerliliğinin bulunmadığını açıkça ortaya koymuştur. Bunlardan hala medet ummaya çalışan Darwinistler, Kambriyen patlaması karşısında gerçek bir acizlik durumu yaşamaktadırlar. Evrimcilerin tüm çabası, karanlıklar içinde çırpınmaktan ibarettir.
Yüce Allah Enam Suresi'ndeki bir ayette şöyle bildirir:

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (Enam Suresi, 39)

Evrim Bir Aldatmacadır, Kambriyen Patlaması Bunu Açıkça İlan Eder

Bir kişi, küçük veya büyük herhangi bir hayvan veya bitki grubunu rastgele bir şekilde seçsin. Daha sonra bir kütüphaneye gitsin. Gösterdiği büyük sabır sonucunda yetenekli bir yazarın bu formun evrimsel bir kökeninin bilinmediğine dair ifadesini bulacaktır.181
Evrim teorisinin temeli tümüyle ideolojik bir inanca dayanır. Yaratılış gerçeğine itiraz olarak ortaya atılmıştır ve dünya çapında her ne kadar spekülasyonlarla yaygınlaştırılsa da, zamanla teorinin gerçeklere dayanmadığı, bilimsel delillerle desteklenmediği anlaşılmıştır. İşte bu nedenle Darwinistler, bu ideolojik inancı ayakta tutabilmek, insanlara teorinin doğru olduğu izlenimi verip onları yanıltabilmek için sahtekarlıklara başvururlar. Evrim teorisinin tarihi, sahte fosillerin birbirine yapıştırılıp sergilendiği, dinozor fosillerine tüy eklendiği, tek bir diş fosilinden hayali ara geçiş canlılarının rekonstrüksiyonlarının çizildiği, sahte at serilerinin oluşturulduğu ve sahte embriyo çizimlerinin yapıldığı sayısız sahtekarlık örneği ile doludur.
Ancak Kambriyen patlaması ile ortaya çıkan olağanüstü canlı yaşamı, evrimcilerin her türlü spekülasyonunu ve sahtekarlığını ortadan kaldıracak kadar büyük bir olaydır. Tüm deliller öylesine belirgin, öylesine fazla sayıda ve öylesine mükemmel haldedir ki, evrimcilerin bu gerçeği örtbas edebilecekleri, fosil kayıtlarındaki eksiklikleri delil gösterebilecekleri bir durum oluşamamaktadır. Kambriyen

patlamasına uzun yıllardır açıklama getirmeye çalışan ve bu uğurda Hox genleri gibi başarısız bir teori ortaya atan evrimci James Valentine ve Douglas Erwin, bunu açıklıkla itiraf etmişlerdir:

Şu anda elimizde bulunan Kambriyen kayalıkları (elimizde oldukça fazla vardır), aynı zaman aralığındaki benzer tortul bölgeler kadar tamamlanmış durumdadır. Patlama gerçektir. Bu, fosil kayıtlarındaki eksiklerle örtülemeyecek kadar büyüktür.182

Aslında, canlıların evrim geçirmemiş olduklarının evrimciler de farkındadırlar. Dolayısıyla sahte bir teoriyi ayakta tutabilmek için insanlara sahte deliller sunmaları, insanları aldatmaları gerekmektedir. Bunu o kadar yaygın şekilde yaparlar ki, evrimi yalanlayan her yeni bulgunun etkisini, sahte delillerle ortadan kaldırmaya çalışırlar. Ancak Kambriyen patlamasına benzer olağanüstü gerçekler karşısında bocalarlar ve bu konuda aldatmaya dayalı sahte deliller, gerçek dışı iddialar bile öne süremezler.

Kambriyen Gerçeği Darwinizm'in Dogmatizmini Yeniden Gözler Önüne Sermiştir

Kambriyen patlaması, Darwinizm'e olan bağlılığı ile bilinen *Scientific American* dergisinde yayınlanmış bir makalede, "evrim biyolojisinin en derin paradoksu" olarak nitelendirilmiştir.183 Kambriyen patlaması, evrimcilerin bakış açılarını oturttukları temel varsayımların tümünü geçersiz kılmıştır. (Basitten komplekse gelişim, ara-form iddiası, önce türlerin çeşitleneceği iddiası ve mekanizmalarla ilgili varsayım vs.). Diğer yandan Darwinistler teorilerini bir dogma, doğanın bir kanunu olarak benimsemişlerdir. Bu körü körüne inançları sebebiyle kanıtlarla teorinin çeliştiği yerde teoriyi değil, daima kanıtları sorgulamayı alışkanlık haline getirmişlerdir.

Körü kürüne benimsedikleri evrim teorisi, dünya görüşlerini öylesine ele geçirmiştir ki, bu düşünceyle ilgili en küçük şüphe duygusuna kapılmaları dahi neredeyse imkansız olmaktadır. Durum öylesine vahimdir ki, Darwinizm hakkında şüpheyle baktıkları tek şey, Darwinist teoriye şüpheyle bakanlardır!

Bilim tarihçisi Margorie Grene, Darwinistlerin bu kapalı zihin yapısını şöyle ifade etmiştir:

Darwinizm, bir bilim dinidir ve insanların zihnini ele geçirmektedir… Değiştirilmiş ama karakteristik olarak hala Darwinci olan teori, yandaşlarınca dinsel bir ihtirasla vaaz edilen bir Ortodoksluk haline gelmiştir ve teorinin yandaşları görüşlerinden, sadece bilimsel inançta

ermiş olmayan, birkaç bozguncunun şüphe duyduğunu düşünmektedirler.184
İşte Darwinistler, Kambriyen patlaması gibi tüm yönleriyle evrimin anti-tezini haykıran bir olayı ele alırken dahi bu kapalı zihin yapısını korumakta, körü körüne inançlarını asla sorgulamamaktadırlar. Kambriyen patlaması bilimsel bir gerçektir. Dolayısıyla bunun sonuçlarını kabullenmeyi reddeden bir anlayış, gerçekçilikten tamamen uzak ve dogmatiktir. Bu anlayışın Darwinistleri, bilim dışı davranışlara itmesi de kaçınılmaz olmaktadır.
Kuşkusuz bunların başında Walcott'un kanıtları örtbas edişi gelmektedir. Walcott, akademik açıdan bilgili ve yetenekli bir bilim adamıydı. 27 yıl hizmet ettiği Amerikan Jeoloji Araştırmaları'nın 12 yıl boyunca başkanı olarak çalışmıştı. Daha sonra Amerika'nın en köklü ve saygın bilimsel kurumlarından Smithsonian Institution'ın tam 20 yıl boyunca yöneticiliğini yürütmüştü. Üstelik Ulusal Bilimler Akademisi'nin başkanlığına kadar yükselmişti. Bu kariyeri onu Amerikan tarihinin en önemli bilimsel simalarından biri yapıyordu.
Ama tüm bilgi ve tecrübesine rağmen, Burgess Shale'deki fosillere karşı eşi güç bulunur bir körlük sergilemişti. Birçok Burgess Shale canlısı bilim için, yepyeni filumların varlığını haber veriyordu. Bunları yeni filumlarda ele almak, bilinen filumlara başkalarını eklemenin gerektiği, gün gibi ortadaydı. Ama Walcott, paleontologlar tarafından "yaşam tarihinde en göze çarpan ve kafa karıştıran olay"185 olarak anılan Kambriyen patlamasını görmezden geldi. Yeni filumlar isimlendirmek yerine, fosilleri var olan filumların kalıbına uydurmaya çalıştı. Bu son derece yüzeysel, bir o kadar da zorlama bir yorumdu. Paleontoloji dünyası, Walcott'un yorumlarının ne denli çürük ve çarpık olduğunu, Morris ve ekibinin çalışmalarının yanı sıra, Harvard Üniversitesi'nden paleontolog Stephen J. Gould'un ödüllü kitabı *Wonderful Life* (Harika Yaşam - 1989) sayesinde anladı. Walcott'un not ve fotoğraflarını birer birer inceleyen Gould, bu kitabında onu yoğun olarak eleştirdi. Burgess Shale'deki olağanüstü duruma karşı Darwinist ön yargıları sebebiyle körleştiğini yazdı. Walcott, Darwinist senaryoya saplantılı bağlılığı sebebiyle gözünün önündeki gerçekleri değil, zihninde yaşattığı hikayeyi anlatmıştı.
Aslında Walcott sadece bir başlangıçtı. Günümüz evrimci bilim adamları da Kambriyen patlaması karşısında gösterdikleri performansla bu bilimsellikten uzak tutumu sürdürdüler. Darwinistlerin bu dogmatizmi, Kambriyen patlamasının süresini

sadece beş milyon yıla indirgeyen zirkon tarihlendirmeleri karşısında bile değişmemişti.
Darwinistler akıl, bilim ve mantığın gerektirdiği çok kolay bir şeyi, bu çok güçlü kanıtları takip edip sonuçlarını kabullenme işini başaramamaktadırlar. Konu kendi dünya görüşleri olunca bilimsel şüpheciliği hemen bir yana bırakmaktadırlar.
"Bilimde şüphecilik esastır" mantığı, bilimsel ilerlemenin ancak şüphecilik üzerine gerçekleşebileceği üzerine kurulmuş bir felsefedir. Eğer bilimde şüphecilik esassa, Darwinistlerin, tesadüflerin her şeyi meydana getirdiğine inandıkları gibi, her şeyi Allah'ın yarattığına da ihtimal vermeleri gerekir. Madem bilimde şüphecilik gerekiyor, bu durumda canlı varlıkları Allah'ın yarattığına %50 ihtimal vermeleri gerekir. Ama ısrarla bundan kaçındıkları görülmektedir. Darwinistler Kambriyen patlamasıyla ilgili evrimsel kökenleri en baştan varsaymaktadırlar çünkü özel yaratılış ihtimalini en baştan reddetmektedirler. Ve bunca araştırma ve zahmet sonucunda, Kambriyen patlaması hakkında edinilen bilgilerin ortaya koyduğu yaratılış gerçeği sonucunu, ısrarla gözardı etmektedirler. Bilim onlara "açıklama" verdiği halde onlar, "görmezlikten gelmeyi" tercih etmektedirler. Tüm bunlar Darwinizm'in, ne denli körü körüne bir inanç olduğunun bir göstergesidir.

Kambriyen Canlıları Birer Yaratılış Harikasıdır

Şimdiye kadar Kambriyen ile ilgili olarak anlatılanlar şunu açıkça göstermektedir: Canlılar, Kambriyen kayalıklarında, bundan yaklaşık 530 milyon yıl önce, hiçbir ataları olmadan, hiçbir şekilde birbirlerinden evrimleşmeden, oldukları halleriyle aniden ve kusursuzca var olmuşlardır. İsveçli bilim adamı Dr. Jan Bergstrom'un belirttiği gibi, "Kambriyen geçişi bir evrim değil, bir devrimdir."186
Bunun gösterdiği gerçek şudur: Bundan 530 milyon yıl önce, yeryüzünde bir yaratılış mucizesi sergilenmiştir. Birbirinden farklı 50 filumun içerdiği birbirinden farklı binlerce türün sayısız bireyi, gözleri, sinir sistemleri, solungaçları, avlarına ulaşabilecekleri uzantıları, yürüyecek ayakları, muhteşem kabukları ve bunun gibi yüzlerce özellikleriyle birlikte yoktan var edilmişlerdir. Bu canlıların yapıları, kusursuz birer yaratılış harikasıdır, olağanüstü detayların milyonlarca yıl önce sergilendiği benzersiz bir sanat eseridir. Bu eserin sahibi, bu canlıların tümünün Yaratıcısı, alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. O bir şeyi dilediği an, onun için emri yalnızca "Ol" demesidir. İşte evrimcilerin yıllardır yanıldıkları ve anlamak

istemedikleri gerçek budur. Bu gerçeğin farkına varamadıkça, olmayan ara geçiş formlarını aramaya devam edecek, sahtekarlıklarla insanları aldatmayı sürdürecek ve boş bir hayalin peşinden koşmak için tüm ömürlerini harcayacaklardır.

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Yeryüzünde tüm canlılarda hakim olan mükemmelliğin, bundan 530 milyon yıl önce, kusursuz bir şekilde aniden ortaya çıkması, Allah'ın bir mucizesidir. Kambriyen patlaması, öylesine büyük, öylesine şaşırtıcı ve olağanüstü bir olaydır ki, evrimciler istedikleri kadar açıklama getirmeye çalışsınlar, anlamak için aradan yüzlerce yılın geçmesini beklesinler, yıllarca araştırma yapsınlar, burada sergilenmiş olan yaratılış gerçeğini görmemekte ısrar ettikçe, hiçbir sonuç alamayacaklardır. Milyonlarca yıl önce sergilenmiş olan bu büyük olay karşısında evrimcilerin çaresizliğini, İsveçli evrimci paleontolog Stefan Bengtson şu şekilde ifade eder:
Eğer yaşamın tarihinde insanın oluşumu hikayesine benzeyen herhangi bir olay varsa, bu da çok hücreli organizmaların (...) baş aktörler olarak ortaya çıktığı deniz yaşamının ani çeşitliliğidir. Darwin için kafa karıştırıcı (ve utandırıcı)dır ki, bu olay bizleri hala şaşırtmakta ve kendi kendine kopyalanma ve çok hücreli canlıların kökeninin keşfedilmesiyle eşit seviyede büyük bir biyolojik devrim olarak durmaktadır. Hayvan filumları, kendi soylarının en modern özellikleriyle, Prekambriyen sislerinin içinden aniden ortaya çıkmıştır.187
Harvard Üniversitesi'nden evrimci paleontolog Dr. George Gaylord Simpson'un "yaşam tarihinin en büyük gizemi"188 olarak tanımladığı Kambriyen patlaması, aslında Allah'ın yüceliğini, büyüklüğünü, eşsiz yaratma sanatını sergileyen örneklerden yalnızca biridir. Evreni, galaksileri, bunların olağanüstü dengelerini, Dünya üzerinde yaşamı, bildiğimiz veya bilmediğimiz birbirinden çeşitli canlıları, bunların yaşam şekillerini, insanı, yaşamış ve yaşayan her insanın kaderini, her birinin sahip olduğu tek bir DNA'da görev alan tek bir enzimi, yeryüzündeki milyarlarca ağaçtan sadece bir tanesinin üzerinden düşen tek bir yaprağı, bu yaprağın üzerindeki tek bir mikroorganizmayı, bu mikroorganizmanın fotosentez yapan organellerini yaratan, bunların tümünü bilen, bunları her an kontrolü

altında tutan Allah'tır. Bütün bunları durmaksızın yaratan, gizliyi, gizlinin gizlisini bilen Yüce Allah için, kuşkusuz dilediği bir zamanda, tek bir an içinde birbirinden çeşitli sayısız canlıyı yaratmak çok kolaydır.
Kambriyen patlaması, evrimcilerin beklenmedik bir zamanda beklenmedik bir şekilde karşılaştıkları biyolojik bir patlama olması nedeniyle "en büyük gizem" olarak nitelendirilmektedir. Oysa aslında evrimciler için yeryüzüne şu anda hakim olan, benzersiz, kusursuz, olağanüstü derecede kompleks ve hayranlık uyandırıcı bir yaşamın varlığı, gizemlerin en büyüğüdür. Evrimciler, sanki şu anda var olan müthiş canlı çeşitliliğini açıklayabilmişler gibi, Kambriyen patlamasını en büyük sorunlarıymış gibi göstermeye çalışırlar. Kambriyen patlaması, gerçekten de bir evrimci için açıklanması imkansız büyük bir sorun, büyük bir sırdır. Ama onlar için asıl büyük sorun, kendi bedenlerine her baktıklarında, bir canlıyı her incelediklerinde, tek bir hücrenin sahip olduğu komplekslikle ilgili aldıkları her yeni bilgide, sürekli olarak artmaktadır:

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını Bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler. (Lokman Suresi, 10-11)

SONUÇ

Her varlığı yoktan yaratan, ona bir kader belirleyen, ona bir yaşam şekli sunan, rızık veren, ona nimetler bahşeden, onu her an, hiç durmaksızın Kendi kontrolünde tutan Allah'tır. Olağanüstü hücre sistemi, kusursuz anatomik, fiziksel ve moleküler yapısı ile bir insanın, muhteşem korunaklı yapısı ile bir kaplumbağanın, durduğu yerde zahmetsizce üreyip çoğalan bir bitkinin, benzerine asla ulaşılamayan hayranlık uyandırıcı kokusu ile bir çiçeğin, içine her türlü vitamin ve mineralin depolandığı, kusursuz muhafazası, göz alıcı rengi ve olağanüstü tadı ile bir meyvenin varlığı bu gerçeğin açık birer delilidir. Hiç durmadan dönmesine rağmen üzerinde sorunsuz yaşadığımız Dünya, sayısız korunaklı sistemi ile atmosfer, dev yıldızlarla donatılmış dev galaksiler, bunların arasındaki dev kuvvetler, bütün bunlar içinde yaşamın varlığını sağlayan sayısız

sebebin bizler için bir araya getirilişi, Allah'ın Yüce kudretini anlamak için başlıbaşına yeterlidir. Allah, varlığı ile her yeri kuşatmıştır. O, tüm varlıkların hakimidir. Allah, yerde ve gökte olanların tümünü, bundan milyonlarca yıl önce var olanları da, gelecekte var olacakları da bilen, onları yaratandır. Her varlık O'na boyun eğmiştir, O'nun dilediği şekilde yaşar, O'nun emrettiği şeyi yapar. Allah ayetinde şöyle buyurur:

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (Al-i İmran Suresi, 83)

Fakat bazı insanlar için bu gerçekler yeterli değildir. Onlar, yeryüzünün her milimetrekaresinde büyük bir ihtişamla var olan olağanüstülüğü görmezden gelirler. Kendilerine, Allah'ın varlığına dair sunulmuş olan delillere yüz çevirirler. Peki acaba neden bunu yaparlar? Açıkça var olan sayısız yaratılış deliline rağmen acaba neden inanmazlar? Acaba neden akıl dışı iddialara bağlanır ve bunlara delil aramaya kalkışırlar? Acaba neden karşılarında açık gerçekler dururken, hiçbir şekilde sonuca ulaşmayacak sahte bir inancın peşine düşerler?

Cevap açıktır: Onlar, Allah inancı ile mücadele halindedirler.

O'nun Yüce kudretini ve büyüklüğünü kabul etmek istemezler.

Onlar Allah'a karşı büyüklenenlerdir.

Bu kitap ile sunulmuş olan deliller, bu tutumlarında ısrarcı olan bir takım evrim savunucularının yanılgılarını ortaya çıkarmak, onların Allah'ın mutlak varlığına karşı sürdürdükleri mücadeleyi tersine çevirmek içindir. Bu kitapta, Allah'ın varlığına karşı inkarda ısrarlı olanların, neredeyse tüm iddialarını ve tüm dayanaklarını ortadan kaldıran bir delil sunulmuştur. Kambriyen patlaması, evrimin iddialarını toprağın ta derinliklerine gömmüştür. Evrimciler teorilerini ne kadar kurtarmaya çalışsalar da bir sonuç elde edememekte, her yeni bilimsel gelişme bu gerçeği bir kere daha teyid etmektedir. Bu kişilerin yapamadıkları şey, evrimin olmadığını açıkça itiraf edip yaratılış gerçeğini kabul etmektir. Bunu yapamamalarının tek sebebi ise, Allah'a karşı büyüklenmelerinden başka bir şey değildir. Allah, ayetinde bu gerçeği haber vermiştir.

Şüphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (Mümin Suresi, 56)

Bu insanların farkında olmadıkları bir gerçek vardır: Allah, tüm alemlerin sahibidir. O, en yüce ve en büyüktür. İnsanın kendi büyüklük iddiası, yalnızca kendisini aldatır. İnsan, Allah'ın kendisine vermiş olduğu kadar bilgi ve yeteneğe sahip, ancak O'nun kendisine öğrettiklerini yapıp uygulayabilen, O'nun belirlediği kadere göre yaşayan bir varlıktır. Allah'ın sonsuz aklı, sonsuz ilmi ve sonsuz gücü karşısında son derece aciz ve güçsüzdür. Kuşkusuz Allah için, şu an yeryüzünde var olan canlıların tümünü, evreni, gezegenleri ve daha nicesini, dilediği zaman yok edip dilediği zaman tekrar yaratmak çok kolaydır. Elbette Allah, evrimcilerin hayretle izleyip inceledikleri Kambriyen patlamasını, dilediği an dilediği şekilde tekrar var edebilir.
Bu, evrimcilerin görmezden geldikleri, anlamak istemedikleri çok açık bir gerçektir. Yapılması gereken şey, insanın Allah'a karşı aciz bir varlık olduğunu kabul etmesi, tüm varlıkların Allah'ın eseri olduğu gerçeğine gözlerini açması ve Allah'ın yüceliğini takdir etmesidir. Yıllarca sahte bir teorinin peşinden koşmuş olmak, bu gerçeği görüp anlamak için bir engel değildir. Bir bilim adamı yıllarca yanlış bir yol izlemiş olabilir, ama bilimin evrim teorisinin sahteliğini göstermesi karşısında fikrini değiştirebilir. Eğer evrimi sadece ispatlanmayı bekleyen bir teori olarak görüyorsa, bu şekilde yapması gerekir. Çünkü bilim, evrimi ispatlamamış aksine geçersiz kılmıştır. Teori başarısızdır. Ve Kambriyen patlaması gerçeği, bunu en açık şekilde ortaya çıkaran delillerden biridir.

EVRİM ALDATMACASI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece

bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.189

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.190

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.191

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.192

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı.193

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.194

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.195

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.196

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların

genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.197

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.198

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.199

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.200

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.201

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.202

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.203

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.204

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.205

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine

kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.206

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını

saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi

cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı

insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.207

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların

hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

…Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerde de, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.
Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayette de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir Evrim teorisi, bilimsel bulguların ortaya çıkardığı gerçekler ile tümüyle çöküntüye uğramış durumdadır. Ancak teoriyi, temelinden yok eden öyle bir gerçek vardır ki, Darwinistlerin açıklamasız kaldığı hemen her konuyu kapsamaktadır: Bu, günümüzden yaklaşık 530 milyon yıl önce, tüm yeryüzünde büyük bir ihtişam içinde sergilenen canlı çeşitliliği ve kompleksliğidir. Henüz tek hücrelilerin yaşamakta olduğu bir ortamda, birbirinden kompleks canlılar, sözde atalarına dair hiçbir kalıntıya sahip olmadan, adeta evrim teorisinin geçersizliğini ilan edercesine aniden var olmuşlardır.

Fosil kayıtları o kadar güçlüdür ve olay evrimciler açısından o kadar dramatiktir ki, bilim adamları bu dönemi Kambriyen Patlaması veya "Biyolojik Big Bang" olarak adlandırırlar. O dönemden bu yana, bu canlıların "atası" olabilecek, Kambriyen öncesi döneme ait yeni fosiller bulma arayışını sürdürmektedirler. Ancak çabalar sürekli olarak tek bir gerçeği göstermektedir: Ani, kusursuz, birbirinden farklı ve kompleks bir yaratılış…

Elinizdeki kitap, bu benzersiz gerçeği tüm detaylarıyla sizlere sunmak ve evrim teorisini geçersiz kılan en önemli delillerden birini tanıtmak için yazılmıştır.

sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.208

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim

aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

NOTLAR

1 Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 234

2 Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 179

3 Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.

4 Jonathan Wells, *Icons of Evolution (Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?),* Regnery Publishing, 2000, s. 35 - Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 313-314

5 Jonathan Wells, *Icons of Evolution (Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?),* Regnery Publishing, 2000, s. 37 - Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 351 – http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm

6 Charles Darwin, *Evrim Kuramı - Seçme Yazılar, Eleştiriler*, Hürriyet Vakfı yayınları, s. 124

7 Jonathan Wells, *Icons of Evolution (Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?),* Regnery Publishing, 2000, s. 37

8 Jonathan Wells, *Icons of Evolution (Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?),* Regnery Publishing, 2000, s. 37

9 Peter Douglas Ward, *On Methuselah's Trail "Living Fossils and Great Extinctions",* W. H. Freeman and Company, 1992, s. 30

10 http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm - *Discover*, Ekim 1989, s. 65

11 Walter Starkey, *The Cambrian Explosion "Evolution's Big Bang? Or Darwin's Dillema?"*, WLS Publishing, 1999, s. 233 - http://www.creationscience.com/onlinebook/ReferencesandNotes24.html

12 Walter Starkey, *The Cambrian Explosion "Evolution's Big Bang? Or Darwin's Dillema?",* WLS Publishing, 1999, s. 233

13 Andrew Parker, *In The Blink of an Eye,* Perseus Publishing, Nisan 2003, s. 15-18

14 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 58

15 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 68-69

16 Stephen Jay Gould, *The Book of Life: The Burgess Shale and the Nature of History,* W. W. Norton & Company Inc., 2001, s. 46
17 I. Axelrod, “Early Cambrian Marine Fauna,” *Science*, sayı 128, 4 Temmuz 1958, s. 7 http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm
18 Wesson, Robert G., "Beyond Natural Selection", MIT Press: Cambridge MA, 1994, s. 45 - http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc03.html#TOP
19 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 67
20 Luther Sunderland, *Darwin’s Enigma “Ebbing the Tide of Naturalism”,* Master Books, 2002, s. 53
21 Stephen Jay Gould, “The Ediacaran Experiment,” *Natural History*, sayı 93, Şubat 1984, s. 23 - http://www.trueorigin.org/0105.asp
22 T. Neville George, “Fossils in Evolutionary Perspective,” *Science Progress*, sayı 48, No. 189, Ocak 1960, s. 5 - http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm
23 Duane T. Gish, *“Creation Scientists Answer Their Critics”,* Institute for Creation Research: El Cajon CA, 1993, s. 115-116
24 Andrew Parker, *In The Blink of an Eye*, Perseus Publishing, Nisan 2003, s. 15-22
25 Stephen Jay Gould, *The Book of Life: The Burgess Shale and the Nature of History,* W. W. Norton & Company Inc., 2001, s. 46-47
26 http://www.rae.org/cambrian.html
27 University of Chicago, Berkeley, Museum of Paleontology, http://www.ucmp.berkeley.edu/vendian/critters.html
28 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 57
29 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg15621045.100
30 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg17823904.500
31 http://www.sciencemag.org/cgi/content/full/305/5687/1115/F1
32 Jonathan Wells, *“Evrim mi, Mit mi?” Evrimin İkonları*, Gelenek Yayıncılık, 2003, s. 48-49

33 Simon Conway Morris , *The Crucible Creation The Burgess Shale and the Rise of Animals*, Oxford University Press, 1999, s. 145-146
34 Jonathan Wells, *Icons of Evolution "Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?",* Regnery Publishing, 2000, s. 44
35 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg12717294.000 - *New Scientist*, 11 Ağustos 1999
36 Luther Sunderland, *Darwin's Enigma,"Ebbing the Tide of Naturalism",* Master Books, 2002, s. 56
37 Stephen Jay Gould, "The Ediacaran Experiment," *Natural History*, sayı 93, Şubat 1984, s. 22 - http://www.trueorigin.org/ca_tw_02.asp
38 Jonathan Wells, *"Evrim mi, Mit mi?" Evrimin İkonları*, Gelenek Yayıncılık, 2003, s. 48-49
39 Luther Sunderland, *Darwin's Enigma, "Ebbing the Tide of Naturalism"*, Master Books, 2002, s. 59
40 Mikhail Fedonkin, "Vendian body fossils and trace fossils," Early Life on Earth. Nobel Symposium No. 84 (New York: Columbia University Press, 1993), s. 370-388 - http://www.creationapologetics.org/editorials/cambrian.html
41 Stephen Jay Gould, *The Book of Life: The Burgess Shale and the Nature of History*, W. W. Norton & Company Inc., 2001, s. 52
42 Andrew Parker, *In The Blink of an Eye*, Perseus Publishing, April 2003, s. 6
43 Pierre P. Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 82
44 http://www.leaderu.com/orgs/probe/docs/ bigbang.html
45 Andrew Parker, *In The Blink of an Eye*, Perseus Publishing, April 2003, s. 30
46 Gerald Schroeder, "Evolution: Rationality vs. Randomness", http://www.geraldschroeder.com/evolution.html
47 http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm
48 http://www.palaeos.com/Paleozoic/ Cambrian/Cambrian.htm
49 Richard Monastersky, "The first monsters: long before sharks, Anomalocaris ruled the seas - oldest known large predators", *Science News*, 27 Ağustos1994
50 Richard A. Kerr, "A Trigger for the Cambrian Explosion?", *Science*, 298, 22 Kasım 2002, 1547

51 Ernst Mayr, *This is Biology “The Science of the Living World”*, The Belknap Press of Harvard University Press, 1997, s. 196
52 Stephen Jay Gould, *Wonderful Life: The Burgess Shale and the Nature of History,* Penguin: Londra, 1991, s. 46-47
53 Stephen Jay Gould, *The Book of Life: The Burgess Shale and the Nature of History,* W. W. Norton & Company Inc., 2001, s. 51
54 Richard Monestarsky, “Mysteries of the Orient”, *Discover*, Nisan 1993, s. 40
55 http://bevets.com/equotesd2.htm - Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London, W. W. Norton, 1986, s. 229
56 http://www.arn.org/docs/abstasis.htm
57 Simon Conway Morris, *The Crucible Creation The Burgess Shale and the Rise of Animals*, Oxford University Press, 1999, s. 171
58 Dr. Jonathan Wells, *“Evrim mi, Mit mi?” Evrimin İkonları*, Gelenek Yayıncılık, 2003, s. 48-49
59 http://www.origins.org/articles/chien_explosionoflife.html
60 http://www.abc.net.au/rn/science/ss/stories/s1375551.htm
61 Duane T. Gish, *The Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 58
62 http://www.origins.org/articles/chien_explosionoflife.html
63 Nash, J. Madeleine, “When Life Exploded”, *Time*, 4 Aralık 1995, s. 74.
http://www.time.com/time/magazine/archive/1995/951204/cover.html
64 http://www.angelfire.com/tn/tifni/misc/cambrianexplosion.html
65 Walter Starkey, *The Cambrian Explosion, Evolution’s Big Bang? Or Darwin’s Dillema?,* WLS Publishing, 1999, s. 281
66 Jonathan Wells, *Evrim mi, Mit mi? Evrimin İkonları,* Gelenek Yayıncılık, 2003, s. 49
67 http://www.leaderu.com/orgs/probe/docs/bigbang.html
68 Stephen Jay Gould, “The Evolution of Life on the Earth”, *Scientific American*, Ekim 1994, s. 67
69 George G. Simpson, *The Major Features of Evolution*, s. 360.
70 Stephen Jay Gould, (1988), “A Web of Tales”, *Natural History*, Ekim 1988, s. 16-23
71 Stephen J. Gould, "Evolution's Erratic Pace," *Natural History*, Sayı 86, No. 5, Mayıs 1977, s.14 - http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html
72 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 142-143

73 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 145-147
74 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 138
75 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 150
76 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 201-202
77 http://www.palaeos.com/Paleozoic/Cambrian/Cambrian.htm
78 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 199
79 http://www.sizinti.com.tr/ konu.sizinti?SIN=554355b924&k=293&1331833302
80 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 131
81 Derek E. G. Briggs, Douglas H. Erwin, Frederick J. Collier, *The Fossils of the Burgess Shale,* 1994, Smithsonian Books, s. 140-141
82 Fred Heeren, “A little fish challenges a giant of science”, The Boston Globe, 30 Mayıs 2000, s. E1
83 http://www.nature.com/nature/journal/v383/n6603/abs/383810a0.html
84 http://www.china.org.cn/english/culture/54836.htm
85 http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/504776.stm
86 Richard Monastersky, Waking Up to the Dawn of Vertebrates, *Science News*, Vol. 156, No. 19, 6 Kasım 1999, s. 292
87 John Maynard Smith, *The Evolution,* Cambridge University Press, 2000, s.19
88 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 66
89 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg15621045.100
90 Masao Ito, Yasushi Miyashita, Edmund T. Rolls, *“Cognition, Computation and Consciousness”,* Oxford University Press, 1997, s. 21
91 Michael Denton, *Nature’s Destiny,* Free Press,1998, s. 321
92 Marshall Kay ve Edwin H. Colbert, *Stratigraphy and Life History,* 1965, sayı 736, s.102-103
93 http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m1200/is_n9_v146/ai_15811436
94 http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m1200/is_n9_v146/ai_15811436

95 http://www.findarticles.com/p/articles/mi_m1200/is_n9_v146/ai_15811436
96 Henüz bu yapıdaki komplekslik seviyesi dahi evrim teorisini çürütmeye yeterlidir Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni, Vural Yayıncılık, İstanbul, 2000
97 Stephen C. Meyer, Paul A. Nelson, Paul Chien, "The Cambrian Explosion: Biology's Big Bang", http://www.discovery.org/articlefiles/pdfs/cambrian.pdf
98 Stephen C. Meyer, Paul A. Nelson, Paul Chien, "The Cambrian Explosion: Biology's Big Bang", http://www.discovery.org/articlefiles/pdfs/cambrian.pdf
99 Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", *American Biology Teacher*, Eylül 1971, s. 336
100 Stephen C. Meyer, Paul A. Nelson, Paul Chien, "The Cambrian Explosion: Biology's Big Bang", http://www.discovery.org/articlefiles/pdfs/cambrian.pdf
101 R. Levi-Setti, Trilobites: A Photographic Atlas, University of Chicago Press, Chicago, 1975, http://www.answersingenesis.org/creation/v21/i1/trilobite.asp
102 Richard Fortey, Trilobite, "Eyewitness to Evolution", Vintage Books, 2000, s. 27-28
103 Richard Fortey, Trilobite, "Eyewitness to Evolution", Vintage Books, 2000, s. 30-31
104 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 30-31
105 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 62-63
106 Andrew Parker, *In the Blink of an Eye,* Perseus Publishing, 2003, s. 188
107 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 92
108 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution"* Vintage Books, 2000, s. 92, 93, 94
109 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 77
110 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 96
111 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 101

112 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution",* Vintage Books, 2000, s. 98
113 David Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", Bulletin, Field Museum of Natural History, cilt 50, Ocak 1979, s. 24
114 Levi-Setti, *R. Trilobites,* University of Chicago Press, Chicago, 1993, s.54
115 Richard Ellis, Aquagenesis, Viking Publishing, New York, 2001, s. 49 - http://www.apologeticspress.org/articles/2021
116 Richard Fortey, "Crystal Eyes", *Natural History*, 2000, vol 109, no. 8 s. 68-72 - http://www.apologeticspress.org/articles/2021
117 R. Levi-Setti, *R. Trilobites,* University of Chicago Press, Chicago, 1993, s.54 - http://www.apologeticspress.org/articles/2021
118 R. Levi-Setti, Trilobites: A Photographic Atlas, University of Chicago Press, Chicago, 1975, s. 33 - http://www.answersingenesis.org/creation/v21/i1/trilobite.asp
119 Raup D.M., "Conflicts Between Darwin and Paleontology," Field Museum of Natural History Bulletin, Field Museum of Natural History: Chicago IL, Ocak 1979, Vol. 50, No. 1, s.22-29, s.24
120 R. L. Gregory, *Eye and Brain: The Physiology of Seeing*, Oxford University Press, 1995, s. 31
121 Luther Sunderland, *Darwin's Enigma "Ebbing the Tide of Naturalism"*, Master Books, 2. Baskı, Mayıs 2002, s. 168
122 Niles Eldredge and Stephen Jay Gould, "Punctuated Equilibria: An Alternative to Phyletic Gradualism," in Models in Paleobiology, ed. T. J. Schopf (San Francisco: Freeman, Cooper, and Company, 1972), s. 82–115
123 R. A. Robison, Species Diversitiy Among Agnostoid Trilobites, Fossils and Strata, 1975, sayı 4, s. 219-226; Stephen J. Gould, *The Structure of Evolutionary Theory*, Belknap Press, 2002, s. 754
124 Richard Fortey, *Trilobite, "Eyewitness to Evolution"* Vintage Books, 2000, s. 128
125 Trilobite Origins, http://www.peripatus.gen.nz/Taxa/Arthropoda/Trilobita/TriOri.html
126 Norman Macbeth, Harvard Universitesinde bir konferans, 24 Eylül 1983 - L.D. Sunderland, Darwin's Enigma (1988), p. 150 - http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/12fos06.htm
127 Gregory A. Wray, "The Grand Scheme of Life", Review of The Crucible Creation: The Burgess Shale and the Rise of Animals by Simon Conway Morris, Trends in Genetics, Şubat 1999, vol 15, no. 2
128 http://www.leaderu.com/orgs/probe/docs/bigbang.html

129 Steven Darksyde, The Cambrian Explosion And Creationism, http://politics.humanbeams.com/p405darksyde-cambrianexplosion.php
130 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg17823904.500
131 BBC Science and Nature, Horizon: Snowball Earth, http://www.bbc.co.uk/science/horizon/2000/snowballearth.shtml
132 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg17823904.500 - Snowball Earth, Gabrielle Walker, Crown Publishers, 2003, s. 203
133 Andrew Parker, *In The Blink of an Eye,* Perseus Publishing, Nisan 2003, s. 42
134 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg17823904.500
135 http://www.origins.org/articles/chien_explosionoflife.html
136 http://www.discovery.org/scripts/viewDB/ index.php?command=view&id=2177
137 http://www.discovery.org/scripts/viewDB/ index.php?command=view&id=2177
138 http://www.discovery.org/scripts/viewDB/ index.php?command=view&id=2177
139 http://www.discovery.org/scripts/viewDB/ index.php?command=view&id=2177
140 Richard Fortey, "Cambrian Explosion Exploded?", *Science*, 20 Temmuz 2001 - http://www.sciencemag.org/cgi/content/full/293/5529/438?maxtoshow=&HITS=10&hits=10&RESULTFORMAT=&author1=Fortey%2C+Richard&titleabstract=cambrian&searchid=1130628266485_5010&stored_search=&FIRSTINDEX=0&fdate=10/1/1995&tdate=10/31/2005
141 Susumo Ohno, "The notion of the Cambrian pananimalia genome", Proceedings of the National Academy of Sciences USA 93 (Ağustos 1996): 8475-78
142 Peter G. Williamson, "Morphological stasis and developmental constraint: real problems for neo-Darwinism," *Nature*, vol 294, 19 Kasım 1981, s.214 - http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html
143 http://www.arn.org/docs/abstasis.htm
144 Luther Sunderland, *Darwin's Enigma "Ebbing the Tide of Naturalism",* Master Books, 2. Baskı, Mayıs 2002, s. 114
145 http://www.biltek.tubitak.gov.tr/merak_ettikleriniz/index.php?kategori_id=7&soru_id=1088
146 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg15621045.100

147 Mini Review: C. Schwabe, 1994. Theoretical limitations of molecular phylogenetics and the evolution of relaxins. Comp. Biochem. Physiol.107B:167–177; Don Batten, Hox (homeobox) Genes—Evolution’s Saviour?, http://www.answersingenesis.org/docs/4205.asp
148 http://www.newscientist.com/article.ns?id=mg15621045.100
149 http://www.leaderu.com/orgs/probe/docs/bigbang.html
150 http://www.origins.org/articles/chien_explosionoflife.html
151 Simon Conway Morris, *The Crucible Creation The Burgess Shale and the Rise of Animals*, Oxford University Press, 1999, s. 148
152 Nash J. Madeleine, "When Life Exploded," Time, 4 Aralık 1995, s. 74 - http://www.leaderu.com/orgs/probe/docs/bigbang.html
153 Stephen Jay Gould, *The Book of Life,* W. W. Norton & Company Inc., 2001, sf. 51-52
154 http://www.rae.org/bits05.htm
155 Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, s. 197.
156 Jeffrey S. Levinton, »The Big Bang of Animal Evolution«, *Scientific American*, vol. 267, no. 84, Kasım 1992
157 Charles Darwin, *Origin of Species*, Londra, 6. baskı, 1872, Everyman’s Library, 1958, s. 115
158 D. H. Erwin, J. W. Valentine, and J. J. Sepkowski, “A Comparative Study Of Diversification Events: The Early Paleozoic Versus The Mesozoic”, Evolution 41, 1987: 1183
159 R. Lewin, “A Lopsided Look at Evolution”, *Science,* vol 241, 15 Temmuz 1988, s. 292. - http://antievolution.org/people/meyer_sc/meyer2004_bio_info/cmp_mea2003_mea2001_10_106.html
160 Phillip E. Johnson, “Darwinism’s Rules of Reasoning”, Darwinism: Science or Philosophy, Foundation for Thought and Ethics, 1994, s. 12
161 Dr. Jonathan Wells, *Evrim mi Mit mi? Evrimin İkonları*, Gelenek Yayıncılık, 2003, s. 52
162 Stephen J. Gould, *The Panda’s Thumb*, 1980, s. 238-239
163 Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 348 - http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm
164 Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 350 - http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm

165 Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 344 - http://www.learnthebible.org/creation_science_cambrian_explosion_disproves_evolution.htm
166 D.B. Gower, *Biochemist*, "Scientist Rejects Evolution", *Kentish Times*, England, 11 Aralık 1975, s. 4 - http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/20hist15.htm
167 Stephen J. Gould, *The Structure of Evolutionary Theory*, Belknap Press, 2002, s. 755.
168 Ernst Mayr, *Toward a New Philosophy of Biology: Observations of an Evolutionist*, Harvard University Press: Cambridge MA, 1988, s.529-530
169 Kevin Kelly, *Out of Control: The New Biology of Machines*, 1994, Fourth Estate: Londra, 1995, s .475
170 N.D.Newell, *Why Scientists Believe in Evolution*, 1984, s. 10, American Geological Institute kitapçığı
171 John G. Maisey, *Fossil Fishes*, Westview Press, Boulder, CO. , 2000, s. 61.
172 Stephen Jay Gould, "The Ediacaran Experiment", *Natural History*, Şubat 1984, s. 22-23 - http://www.creationscience.com/ReferencesandNotes10.html
173 Ernst Mayr, *One Long Argument:Charles Darwin and Genesis of Modern Evolutionary Thought*, Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, 1991, s. 138
174 Garret Vanderkooi, "Evolution as a Scientific Theory", *In Christianity Today*, Mayıs 7, 1971, s. 13
175 Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, N.Y. 1977, s. 97
176 Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, N.Y. 1977, s. 88
177 Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC
178 J. W. Valentine and D. H. Erwin, AInterpreting Great Developmental Experiments: the Fossil Record, *Development as an Evolutionary Process,* New York, Liss Yayınevi, 1987, s. 88
179 J. W. Valentine and D. H. Erwin, AInterpreting Great Developmental Experiments: the Fossil Record, *Patterns and Processes in the History of Life* (Berlin: Springer-Verlag, 1986)
180 Susumo Ohno, "The notion of the Cambrian pananimalia genome", Proceedings of the National Academy of Sciences,(Ağustos 1996): 8475-78

181
http://www.creationscience.com/onlinebook/ReferencesandNotes24.html
182 Jonathan Wells, *Icons of Evolution (Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?*), Regnery Publishing, 2000, s. 44
183 J. S. Levinton, AThe Big Bang of Animal Evolution, *Scentific American,* vol 267, 1992, s. 84
184 M. Grene, Encounter, Kasım 1959, s. 48-50
185 Stephen Jay Gould, “The Evolution of Life on Earth”, *Scientific American*, vol 271, Ekim 1994, s.89
186 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 59
187 Duane T. Gish, *Evolution: The Fossils Still Say No!,* Institude of Creation Research, California, 1985, s. 60
188 Luther Sunderland, *Darwin’s Enigma, “Ebbing the Tide of Naturalism”,* Master Books, 2002, s. 53
189. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
190. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953, s.196
191. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
192. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7
193. Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40
194. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, *Scientific American*, c. 271, Ekim 1994, s. 78
195. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 189
196. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 184
197. B. G. Ranganathan, *Origins?,* Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
198. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179
199. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

200. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial,* New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
201. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature,* c. 258, sf. 389
202. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American,* Aralık 1992
203. Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, sf. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sf. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
204. *Time,* Kasım 1996
205. S. J. Gould, *Natural History,* c. 85, 1976, s. 30
206. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
207. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak 1997, s. 28
208. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Evrim teorisi, bilimsel bulguların ortaya çıkardığı gerçekler ile tümüyle çöküntüye uğramış durumdadır. Ancak teoriyi, temelinden yok eden öyle bir gerçek vardır ki, Darwinistlerin açıklamasız kaldığı hemen her konuyu kapsamaktadır: Bu, günümüzden yaklaşık 530 milyon yıl önce, tüm yeryüzünde büyük bir ihtişam içinde sergilenen canlı çeşitliliği ve kompleksliğidir. Henüz tek hücrelilerin yaşamakta olduğu bir ortamda, birbirinden kompleks canlılar, sözde atalarına dair hiçbir kalıntıya sahip olmadan, adeta evrim teorisinin geçersizliğini ilan edercesine aniden var olmuşlardır.

Fosil kayıtları o kadar güçlüdür ve olay evrimciler açısından o kadar dramatiktir ki, bilim adamları bu dönemi Kambriyen Patlaması veya "Biyolojik Big Bang" olarak adlandırırlar. O dönemden bu yana, bu canlıların "atası" olabilecek, Kambriyen öncesi döneme ait yeni fosiller bulma arayışını sürdürmektedirler. Ancak çabalar sürekli olarak tek bir gerçeği göstermektedir: Ani, kusursuz, birbirinden farklı ve kompleks bir yaratılış...

Elinizdeki kitap, bu benzersiz gerçeği tüm detaylarıyla sizlere sunmak ve evrim teorisini geçersiz kılan en önemli delillerden birini tanıtmak için yazılmıştır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.